

Giới thiệu Ôsin Cùng Lớp

Mang nội dung về những hot boy hot girl, Ôsin Cùng Lớp là truyện teen mang đến một câu chuyện đầy thú vị về những con người trẻ tuổi.

-nek bà già diễn hết chuyện chơi ak? có biết oánh vào đầu thì suy giảm trí thông minh, hựt trí nhớ và là 1 hành động rất vô duyên không hả?-Trọng Minh tuần 1 trăng

-kệ cha ông chó, mà nói nghe nè, ông không có chút thông minh nào đâu! sợ hựt trí nhớ ư?, ông mà nhớ cái gì ngoài ăn với ngủ chó. còn nữa oánh vào đầu người khác là vô duyên thì chửi con gái là nhục nhả và vô duyên gấp mấy lần đó biết không hả? với lại tui cũng không thể để cho lớp 11A1 – lớp chọn học sinh ngoan hiền này nghe ông nói nhảm được nên oánh cho ông im cái mồm thúi của ông lại kéo ô nhiễm không khí của mấy mươi pạn học sinh ở đây ông biết không hả? -nhỏ Ly không kém cạnh, gi chó vô mồm thì sao qua được ả chị Ly chó

rồi đấy 2 đứa nó cãi nhau mà 8 đứa mang danh nghĩa pạn thân kia hí hửng thêm dầu vô lửa.

-2 đứa bây đánh đi, phân rõ thắng bại xem nào!- nhỏ Thanh

-đúng đó oánh đi! Ly, mày phải chứng tỏ bản lĩnh của con gái chó!-nó đó

-hồi trước tao nghe thằng Minh nó nói mày xấu nhé!-nhỏ Quế Anh bịa tạc

-nek con trai mà thua con gái thì đi chết đấy nhé em trai!-đến cả Trọng Vũ lạnh lùng cũng góp vui

Liên tiếp những tình huống hài hước và thú vị được dàn dựng tinh tế, khác với Cuộc Sống 12 Chòm Sao và Đồ Điên, truyện hứa hẹn sẽ đem lại cái kết đầy bất ngờ và thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

tiết lí tụi nó thi nhau tranh luận

-ê chiều tụi mày có dự định gì không?-nó lên tiếng trước

cả bọn lại nhao nhao thi nhau cãi cò

-hay chiều mình đi công viên trò chơi nhé-nhỏ Ly Ly lên tiếng trước

-con xin, coi lại mình đi bà già, chời ơi già đầu mà trò với chơi!!!-Trọng Minh bác bỏ ý kiến ngay khi nó vừa được công bố từ miệng chị Ly nhà ta đấy

BỐP

-nek bà già diễn hết chuyện chơi ak? có biết oánh vào đầu thì suy giảm trí thông minh, hựt trí nhớ và là 1 hành động rất vô duyên không hả?-Trọng Minh tuần 1 trăng

-kệ cha ông chó, mà nói nghe nè, ông không có chút thông minh nào đâu! sợ hựt trí nhớ ư?, ông mà nhớ cái gì ngoài ăn với ngủ chó. còn nữa oánh vào đầu người khác là vô duyên thì chửi con gái là nhục nhả và vô duyên gấp mấy lần đó biết không hả? với lại tui cũng không thể để cho lớp 11A1 – lớp chọn học sinh ngoan hiền này nghe ông nói nhảm được nên oánh cho ông im cái mồm thúi của ông lại kéo ô nhiễm không khí của mấy mươi pạn học sinh ở đây ông biết không hả? -nhỏ Ly không kém cạnh, gi chó vô mồm thì sao qua được ả chị Ly chó

rồi đấy 2 đứa nó cãi nhau mà 8 đứa mang danh nghĩa pạn thân kia hí hửng thêm dầu vô lửa.

-2 đứa bây đánh đi, phân rõ thắng bại xem nào!- nhỏ Thanh

-đúng đó oánh đi! Ly, mày phải chứng tỏ bản lĩnh của con gái chó!-nó đó

-hồi trước tao nghe thằng Minh nó nói mày xấu nhé!--nhỏ Quế Anh bịa tạc

-nek con trai mà thua con gái thì đi chết đấy nhé em trai!--đến cả Trọng Vũ lạnh lùng cũng góp vui

...

và kết quả là “cả lớp 5 vòng sân”. các bạn có biết sao không để xuxu bật mí nhé. chuyện là vậy, bọn nó cãi nhau “nhỏ” quá nên tụi bạn trong lớp cũng góp vui hò hét, dùng chai nước đập vào bàn cổ vũ tụi nó đương nhiên pà cô đã ban tặng cả lớp 1 món quà-5 vòng sân đấy.

tụi nó chạy còn chậm hơn cả rùa đấy mà còn vừa chạy vừa nói chuyện rôm rả mới ghê chứ. tụi nó thì bàn kế hoạch đi chơi buổi chiều và...cãi lộn còn tụi bạn trong lớp thì tha hồ mà hò reo cổ vũ. lớp nó thể đấy, lớp chọn học giỏi khỏi chê nhưng quậy cũng khỏi phàn nàn luôn, lại rất đoàn kết nữa nên rất vui về. kết thúc 5 vòng sân là giờ ngoại khóa- tức là giờ của các hội đấy. lớp nó ở lại hết để tham gia hội “8 phết” do nó đề ra đấy. mà không chỉ có lớp nó mà tùm lum các cô, cậu bạn các lớp khác cũng tham gia vì Tiểu Quỷ bọn nó chơi rất được lòng bạn bè. đặc biệt là nó, nó có rất nhiều bạn kể cả nam hay nữ vì bản tính thơ ngây không toan tính với lại quậy y như con trai nên có khi bạn nam nó có nhiều hơn cả bạn nữ đấy. nó chủ trì hội đọc vài câu chào sau đó cả nhóm thi nhau mà bốc phết. tụi nó chơi rất vui.

5h-reng.ng

tiếng kêu này là tiếng kêu trông đợi của nhiều người có cả tụi nó. hồ hởi dọn sách vở để chuẩn bị đi ăn thì điện thoại của 10 đứa reo lên 1 lúc 1 thời điểm. 5 đứa con gái được pama triệu tập về nhà nó gấp còn 5 chàng trai cũng được lệnh chỉ huy về nhà của anh em Vũ, Minh ngay lập tức. tiệc buổi ăn chưa được ăn tụi nó đành lủi thủi ra nhà xe vác xe đạp hì hục đạp về nhà.

nhà tụi nó trước nhé

-các pama iu vầu oi, tụi con về rồi nè!!- đấy là tiếng tụi nó đấy.gồm người chưa thấy đâu mà tiếng đã có rồi

-các con về rồi à, vậy vào đây đi pama có việc cần nói với các con.- mama Thiên lên tiếng trước

-ạ, tụi con vô đây. mà có việc gì mà mama gọi gấp thế ạ??-Quế Anh lạnh nhạt

-ngồi xuống đi đã rồi pama có chuyện cần nói

-ạ, tụi con xong rồi đây. pama nói đi ạ.-nhỏ Thanh nhỏ nhẹ

-hôm nay các pama sẽ nói chuyện nghiêm túc nên đề nghị các con nghe rõ nhé, không cười đùa như mọi hôm đâu đấy-papa nó

-ạ-5 đứa hô to

-ừm để tui nói trước cho. chuyện là như vậy, lúc các con sinh ra đời thì hứa gả các con khi các con đủ 18 tuổi.

PHỤT

5 ngụm nước mới đưa vào miệng bọn nó đã vọt phụt ra ngoài và bám trên khuôn mặt của các vị phụ huynh không thương tiếc

-ơ tụi con xin lỗi nhưng điều papa vừa nói là sao ạ? mọi người đùa có đúng không? làm sao có thể như vậy được?-nó vội vàng hỏi tới tấp

-đúng đó pama à, mọi người sao lại đem điều này ra đùa z được chứ.-Thanh lên tiếng

-pama đùa kiểu này là không vui đâu đấy-Như Thiên lên tiếng

-ko vui tạo nào-Quế Anh và Ly Ly đồng thanh

-yên nào, ai bảo các con ta nói đùa. là thật đó với lại mấy người này các con cũng có quen và chơi thân với nhau cả mà-papa Ly giải thích vội.

-ơ...-tụi nó còn chưa hiểu mô tê gì thì mama Thiên mở lời

-ờ zậy nèk Ly Ly với trọng mình một cặp

Như Thiên với Minh Tuấn 1 cặp

Quế Anh với Trịnh Phong 1 cặp

Thiên Thanh với Hoài Nam 1 cặp

còn Hoàng Linh thì...

-thì sao ăk? mama đừng làm con sợ chứ!!!-nó hỏi gấp

-con với Hoàng Duy 1 cặp-mama nó nói

-ơ Hoàng Duy nào ăk? con đâu có wen người đó.

-đúng đấy papa Hoàng Duy là ai vậy ă? tại sao Linh lại lấy người không wen biết zậy ăk?-4 con pạn nhao nhao lo cho nó

-đây không phải là việc của các con-papa 4 đưa đồng thanh

-nhưng Linh là pạn của tụi con mà!

-để người lớn nói hết đã-dồng thanh tiếp

-cậu ấy là con của tập đoàn giàu nhất tg đấy con lại đẹp trai học giỏi...rất tốt con ạ

-nhưng con đâu có quen biết gì hần ta đâu và tại sao con phải lấy hần chứ?

-khi còn nhỏ 2 bên đã đính ước rồi con à-mama nó cổ giải thích

-con không thích ép đặt như zậy!- nó nói gương mặt lạnh băng không cảm xúc

-con phải hiểu cho ta chứ-papa nó lên tiếng

-nhưng...

-không nhưng nhị gì hết, ta gọi các con đến để thông báo không phải để hỏi ý kiến các con đâu nên không được ý kiến

-nhưng nếu đó là người trắng hoa, bọm nhậu, không thích làm việc... thì sao ăk?

-con không phải lo, cậu ấy rất đàng hoàng

-con cần kiểm chứng

-con muốn sao?

-con sẽ đến đó điều tra về người đó nhưng nếu có tật xấu thì game over papa nhé

-được thôi con gái

-và papa không được can thiệp vào công việc điều tra của con nhé

-ok con gái

-vậy được con sẽ điều tra ra thôi

-nếu con làm được

nãy giờ toàn nó với papa nó tranh luận cả đấy và nhen nhóm trong đầu óc nó 1 quyết tâm là lột cái tật xấu của tên ck hờ nhà có ra để game over cuộc hôn nhân này

-nhưng tại sao con phải lấy tên nhiều chuyện Trọng Minh chứ? con ghét tên đó-LyLy tức tối

-đó là do lúc trước đính ước, không nói nhiều-papa LyLy

nhỏ cuối gầm mặt

-con pjải lấy tên y hết con nít lên baMinh Tuấn thiệt sao mọi người?-Như Thiên lên tiếng

-từ từ rồi cũng có tình cảm thôi con ăk!-mama Thiên nói

-vâng ă-Thiên cũng cuối gầm mặt xuống

còn lại Quế Anh với lại Thiên Thanh thì cũng có chút cảm tình với Trịnh Phong và Hoài Nam nên không có ý kiến

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lóp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

giờ quay lại với mấy chàng nhà ta nhé

mấy chàng khá điềm tĩnh ngồi chờ đợi chứ hok có nao nao như mấy chị nhà ta đâu trừ anh Tuấn vì tên này lúc nào cũng lảng xảng, quậy đủ trò.

-ta bắt đầu thôi-papa Phong lên tiếng trước rồi cả nhà cùng nhau tụ họp

-tôi nói trước nhé-pa của Phong-hôm nay pama kêu các con về có việc quan trọng liên quan đến hạnh phúc của các con sau này. để nhanh gọn ta nói luôn là các con phải đính hôn trong năm tới.

RẦM...BỐP

để xuxu giải thích âm thanh vừa rồi nhé. đó là tiếng mấy anh nhà ta người thì té ghế người thì đập đầu vào bàn đầy mn. sau khi ổn định lại tinh thần mấy anh hét đồng thanh

-con không cưới đâu!!!

-phải cưới! bắt buộc!-pama đồng thanh

-ê Tuấn, cái này đã bị xoá bỏ từ mấy thế kỉ trước sao giờ còn xuất hiện ở đây zậy mày?-Minh quay sang hỏi Tuấn ngồi kế bên nhưng anh này cũng pó tay

-để tao đi hỏi luật sư của tao với mấy nhà khoa học và điều tra lịch sử đã nhé!-Tuấn trả lời Minh xong quay sang hỏi cả đám- ê đầu óc thiên tài tui mày có giải thích được hok? tao thì tao chịu rùi đó!!

-tui tao cũng chịu-3 anh đồng thanh chán nản dụi chỉ có Vũ là điềm tĩnh đến lạ thường, ánh mắt lạnh lùng quét qua 4 thằng pạn làm mấy anh im lặng không dám hó hé nữa lời, cuối cùng cũng cất tiếng nói

-tui con đính hôn với ai? nếu không hợp thì sẽ hủy bỏ đúng không pama?

-ơ, ờ

-vậy tui con đính hôn với ai?

-Minh với Ly

Tuấn với Thiên

Phong với Anh

Nam với Thanh

Vũ với Thảo

-HẢ??? cái gì cơ pama? con phải lấy mẹ già lửa đó ak?-Minh hét to thể hiện sự uất ức

-đúng đó, pama ơi sao nỡ bắt con lấy viên đá lạnh di động Thiên zậy ak? lấy nhỏ đó thôi thà con ôm tù lạnh và ở chung với nó suốt đời còn sướng hơn í!!!-Tuấn cũng sục sịt

còn Phong và Nam thì yên lặng vì đã có tình ý trước với Anh và Thanh rồi.

-ơ nek sao 2 ông không phản bác gì hết vậy hả? khi này đồng lòng mà sao giờ...-Minh nói đến đó thì cười gian

-giờ im thế không lẽ 2 ông thích Anh và Thanh ak???-Minh Tuấn nhảy vô hòng của Minh liền rồi 2 anh này cùng nhìn nhau cười ha ha như 2 tên trốn trại

-ơ đầu có. tại tao thấy như zậy còn đỡ hơn lấy mấy cô không quen biết và mắc bệnh tiểu thư như mấy gia đình khác thui. với lại nhóm mình chơi với nhau thân rồi nên biết tính nhau, dễ nói chuyện hơn đó chứ.-Phong đỏ mặt vội giải thích sau đó thấy lố nên quay ra hỏi Nam cho đỡ thẹn-còn mày nghĩ sao Nam?

-ơ... tao cũng thấy...vậy đó-Nam ấp úng

-haha, mày coi kìa Minh tui nó đưa đỏ mặt đưa nói lấp kìa mày. nó trúng tim đen rùi. haha -Tuấn ôm bụng cười sặc sụa kể 2 thằng pạn thân mặt như quả

gác

-ừk tao nói đại lại trông nha mày. chắc sau này làm thầy bói wá. haha-Minh cũng cười hà hề

mấy anh cười làm các vị pama nghếch mặt ra, chẳng phải 2 đứa này vừa hò hét vừa rống không lấy vợ mà giờ này cười như điên z chớ. ko biết có bệnh gì không đây. và mọi chuyện sẽ cứ thế mãi nếu không có câu nó của một người làm ngưng trệ trận cười của 2 tên điên trốn trại, 2 đứa thì nhau độ sức đỡ của da mặt và dòng suy nghĩ miên man của mấy vị phụ huynh. chỉ có mỗi Vũ chìm trong dòng suy nghĩ. làm sao Vũ có thể cưới Thảo được trong khi người cậu thích từ lâu nay vẫn là nó-Lê Hoàng Linh. tuy là có thể hủy hôn được nhưng đó là điều chưa chắc chắn vì đó còn phụ thuộc vào quyết định của Thảo. nhưng Thảo cũng thích cậu mà, Thảo đã tình tò với cậu ngay trên lớp nên muốn Thảo hủy hôn cũng rất khó. rồi nếu thật sự phải cưới Thảo thì sao, cậu đâu thể cho Thảo cuộc sống hạnh phúc được khi trái tim ở nơi khác. dù gì thảo cũng là 1 người khá dễ thương và vô tư hồn nhiên mà. bao nhiêu ý nghĩ cứ ở trong đầu làm khuôn mặt Vũ cứ đờ đẫn sát khí

giọng nói toát lên sự băng giá cùng khuôn mặt không cảm xúc kia làm mọi người không khỏi ớn lạnh.

-con sẽ phá cái hôn sự này. nhất định là thế!!

-cái này phải được sự đồng ý của gia đình bên đó đấy-pa Vũ

-được thôi, vậy con sẽ phá banh cái hôn sự này cho xem. và lúc đấy pa nên giữ lời hứa

-ok con trai

-zậy thôi tại con xin phép-Vũ nói rồi đi thẳng ra cửa

-4 anh còn lại cũng chào pama rồi vội vã chạy theo Vũ

xong rồi cả 5 anh đều leo lên những chiếc siêu xe chạy mất hút với tốc độ cực nhanh

quán bar Devil- quán bar lớn nhất tại Hà Nội này 5 anh chàng bước vào và mau chóng trở thành tâm điểm của quán

-ê giờ phải làm sao đây? tao không muốn lấy pà già đó làm vợ đâu tại mày ơi! nghĩ cách giúp tao với-Minh buồn bã nói

-tao cu ngx đang đau đầu đây, tao cũng chẳng mún lấy đá lạnh làm vợ đâu-Tuấn thờ dài ảo não

Phong và Nam thì nhăm nháp cốc rượu vừa cười nhẹ như thích thú duy chỉ có Vũ là người giàu tâm trạng nhất. anh nốc hết ly này đến ly khác như đang uống nước lã chớ không phải là loại rượu mạnh nhất nữa. cũng đúng thôi, vì anh chỉ yêu có 1 người là nó mà thôi nên nếu như Thảo không chấp nhận hủy hôn thì phải làm sao. tuy ngoài mặt lạnh lùng nhưng ai nói anh không wan tâm đâu. mỗi thứ cứ thế nếu khôn xuất hiện của 1 nhóm người làm nơi này đảo lộn. đó ai thì mn chờ nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

lí lịch trích ngang

-Dương Thanh Thảo-con của gia đình giàu có thứ 3 trên thế giới. là cô dâu tương lai của Vũ, xinh đẹp, dễ thương giỏi võ và quậy cũng thuộc loại hơi bị “ngầu”. thích Vũ và đã từng tình tò trên lớp nhưng Vũ không chấp nhận. là pạn của mọi người trong Tiểu Quỷ trừ nó ra.

-Hoàng Duy-hấn, con trai độc nhất của tập đoàn nhà họ Hoàng đứng đầu thế giới, đẹp trai, nhí nhố, dễ gần và là “ck hờ” tương lai của nó đó

tiếp tục nhé

sau khi cửa quán bar mở ra thì xuất hiện. ...5 người con gái xinh đẹp với phong cách “ngầu” hihi.tại nó đó, tại nó bước vào bar trong sự ngưỡng mộ và ghen tỵ của các cô gái và sự yêu mến của con trai. thấy tại nó Nam giờ tay như thông báo và nhanh chóng nhập bọn

-đại ca, gọi tụi em đến đây chi z? mà đại ca bao châu này nhé! hihi-nó cười tít mắt

-chỉ giỏi thế thôi cô nương-Vũ cốc nhẹ vào đầu nó

(đề xuxu giải thích rõ hơn nhé, lúc trước nó với Vũ chả ưa gì nhau đâu vì tranh chức bang chủ đấy, và 2 người quyết định “chiến” 1 trận để giành chức

đó, điều kiện kèm theo là ai thua phải kêu người kia là “đại ca” và đương nhiên nó thua. từ đó nó gọi Vũ và đại ca và xem cậu như chính anh trai của mình vậy nhưng nó chỉ coi là anh thôi và vẫn vô tư hồn nhiên đâu biết Vũ thương thầm nó từ lâu rồi chứ)

và rồi cả bọn đều đồng tình nên Vũ đành ngậm ngùi bỏ tiền túi ra vậy

-ê pà già tui vs pà hủy hôn nhé-Trọng Minh mở lời

-chớ hok lẽ tui phải cưới ông à? chờ người đâu xấu hơn mìn nhà tui mà hông lẽ tui lấy làm chồng!!!-nhỏ Ly phản bác

-nek, pà già pà nói tui xấu hơn con cây nhà pà á? mắt pà có bị mù hay lé hông mà nó 1 người đẹp trai như tui mà xấu hơn lu nhà pà hả?

-ơ mắt ông có vấn đề thì có. ông không thấy mắt tui cực kì sáng thế này ak? hazzì, Quậy mày có tiền không cho nó vài triệu đi mổ mắt đi mày. tội nghiệp, trẻ thế mà mắt đã có tuổi rồi mày ak!!!

-thôi tao xin 2 đứa bây, ngày nào cũng cãi nhau quai ko chán ak?-nó lên tiếng can

-tại ai chớ? chả phải là tên đó/ pà cô đó ak?-đồng thanh 1 lượt

-hừ-đồng thanh lần 2

-stop, 2 đứa pây mà gây nhau nữa thì đừng trách tao vô tình nhá-nó bẻ ngón tay răng rắc

-um um-ko dám mở mồm đẩy mn

-Thiên, Thiên xinh xắn đáng iu oi, chúng ta hủy hôn nhé-ông Tuấn lạnh lùng đẩy pà kon

-tất nhiên, ko thích lấy về làm người hầu ak?-Thiên nháy mắt li rượu nhắm nghiền mắt nói

-ok, cảm ơn pà nhá-Tuấn nhảy cẫng lên sung sướng-oh year , mình vẫn có thể đi cưa gái, kaka

-thôi đi, đừng có kùn làm j mà nhảy lên như con ngựa thế, ai mà lấy ông chớ, ông vừa xấu vừa chả ra gì, lại chả ga-lãng nên có dog nó mới thèm!!!-Thanh phán 1 câu xanh rờn làm ai đó xém té xỉu

cả bọn đều gờn ngón cái ra tỏ vẻ chính xác

-oh Thanh ơi đây là câu nói đáng để cho pà mấy nghìn like đó-Quê Anh nhanh nhẩu

-nek, 2 pà nói gì đó hả, hôm nay phải xử 2 pà mới được-Tuấn xắn tay áo tỏ vẻ như sắp đánh nhau. thấy thế Phong và Nam liền ra nói đỡ

-nek, ko lẽ ông đánh con gái ak?-Phong

-z là nhục đó nha pa!!-Nam

Tuấn nhìn 2 người chằm chằm, mà không chỉ có Tuấn mà mấy người còn lại đều nhìn 2 anh chằm chằm như thể hiện 1 sự ngạc nhiên tột độ

-ôi mày ơi coi vk ck người ta bênh nhau kia!!!-Tuấn nói ra vẻ thích thú

-woa, ôi 4 đứa tui mày ghê nha-cả bọn trầm trồ làm 4 nhân vật chính ngượng đỏ mặt rồi bọn chúng ngồi cười hà hà rất vui vẻ. bỗng Vũ lên tiếng làm mọi người trở nên im lặng lạ

-thế còn Quậy, em sẽ giải quyết sao?

-em à, mn khỏi lo nhé, em cũng đang định nói nek,em có kế hoạch cả rồi

-gi thế mày? nói mau đi! hồi hộp muốn chết-cả đám nhao nhao

-là vậy, tao sẽ đến nhà hán ta để xin vào làm giúp việc sau đó tìm ra điểm yếu và...tui mày hiểu không?-nó nói rồi cười nhẹ nhấp 1 ngụm rượu

-oh, sao mày thông minh thế

-kể hay, kể hay.

-woa, hay

tụi nó thì nhau tán thưởng cho nó nên được dịp nó “chém” luôn

-chời ơi, mấy cái này có là gì so với đầu óc thiên tài Linh ta chớ. kakakaka-nói xong nó cười 1 giọng cười man rợ

Vũ này giờ âm thầm quan sát nó, tình cảm cậu dành cho nó quá nhiều, khi nghe nó nói xong cái kế hoạch đồ lòng cậu ko khỏi vui sướng nhưng lại hỏi thêm 1 câu “hại nào”

-thế nếu hần không có điểm yếu thì sao?

-ôi dào đại ca khéo lo, con người chứ có phải rôbốt đâu mà không có điểm yếu chứ-nó nhanh miệng

-ừm, vậy khi nào quậy đi?

-mai, mai mình sẽ cất cánh nên hôm nay phải hết mình mới được, nhé mn?

-ok liền-cả bọn

tụi nó nghe xong liền quậy hết mình, đập phá hết mình. còn Vũ cậu đang suy nghĩ”đúng rồi, con người không phải rôbốt nên chắc chắn sẽ có điểm yếu nào đó thôi, chắc chắn là thế. đúng vậy, người mà, sẽ ỏn thôi mà” nếu không có nó đến gọi cậu quậy chung cho zui thì chắc cậu sẽ ở đó và nói nhảm mãi thôi

hôm đó sau khi quậy tung bừng cái quán bar tụi nó trở về nhà, tuy quậy mệt nhưng khuôn mặt ai cũng rạng rỡ vì hạnh phúc

về đến nhà nó xếp gọn gàng các thứ cần thiết cho cuộc “chơi” ngày mai sau đó nghe pama thuyết giáo về cách ăn uống khi không ai chăm sóc vì nó sinh ra không phải để làm việc tay chân. nó rất vụng về nên 2 người phải nhắc nhở không thôi thì nó hại người ta mất thui-pama tốt là đây, lo cho an nguy của người khác làm cứ tưởng lo cho nó chứ. không biết ngày mai rồi sẽ ra sao nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

hôm sau nó thức dậy thật sớm để chuẩn bị cho cuộc sống “ăn nhờ ở đậu” sau này của mình. sân bay mọi hôm tấp nập người nhưng hôm nay đông hơn mọi khi nhiều, vì sao ư? đơn giản lắm vì để tiễn nó đi thực hiện kế hoạch cao cả của mình-hủy hôn!!!. để xem có ai tiễn nó nhé, pama, ông bà, cô chú, anh chị em, nhóm Tiểu Quý siêu quậy của nó,... và cả trường nó nữa. khi nghe tin nó đi xa, chuyển trường thầy hiệu trưởng đã cho cả trường nghỉ 1 tiết học để tiễn nó đấy. khi hỏi cảm xúc thầy hiệu trưởng khi nghe tin nó đi thì thầy hiệu trưởng đã ngen ngào chia sẻ cảm xúc của mình” tôi thật sự đã rất xúc động khi nghe tin Tiểu Quý đi xa, chuyển trường. trong tôi ngập tràn rất nhiều cảm xúc và tâm trạng tôi có thể diễn đạt qua 1 từ-vui, ôi đúng vậy tôi đã rất vui khi nghe tin này. ôi tháng ngày hạnh phúc đang ngập tràn trước mắt tôi.” và sau câu phát biểu vô cùng”ưu ái” của thầy hiệu trưởng dành cho nó thì đồng loạt tất cả giáo viên trong trường vỗ tay như đồng tình với câu nói này của thầy. nhưng tất nhiên đó là khi không có nó còn bây giờ trước mặt nó thì các thầy cô hết bảo nó giữ gìn sức khỏe lại đến ăn uống cho cẩn thận, bớt quậy lại,... như là luyện tiếc nó lắm không bằng ấy. thầy cô này rất phù hợp với nghề diễn viên!!! tụi bạn trong lớp thì nhau nói chuyện với nó, tặng quà cho nó, có đứa còn sụt sịt nữa chứ.nó được mọi người tới tiễn nhiều thế này thì cảm động lắm và nó đã nghĩ “quậy được yêu mến ghê sau đợt này trở về phải nâng level quậy lên mới được!!!”-chị thông minh ghê luôn đó họ mong chị đi gần chết đó chứ luyện tiếc với yêu mến gì không biết!

ai cũng chúc nó những lời ngọt ngào làm nó cảm động lắm, giờ nó đang chờ lời chúc của bọn Tiểu Quý nữa thôi nhưng đáp lại những hi vọng tràn trề của nó là

-ê mày đi bình an, đến nơi nhớ gọi điện về chứ tao không có nhiều tiền để nấu cháo điện thoại với mày đâu nha

-nhớ chụp hình mấy anh/em đẹp trai/đẹp gái gửi về kèm theo số điện thoại cho tao nha

-khi về đem theo nhiều quà nhé, nhớ mua đồ sịn 1 chút nha mày, đừng có keo kiệt đấy nhá

tâm trạng nó đang lơ lửng trên trời thì bị kéo tuột xuống tít dưới lòng đất.

-tụi mày...grừ, được lắm tao phải xử tụi mày mới được!!!

-chuyến bay số...đi TPHCM chuẩn bị cất cánh...

-hừ, coi như tụi mày may mắn.-nó nói rồi kéo vali đi vào chỗ soát vé. nó xoay người lại và vẫy tay hét lớn

-CON ĐI ĐÂY TẠM BIỆT MỌI NGƯỜI, EM ĐI NHÉ CÁC THẦY CÔ,TẠM BIỆT CÁC BẠN NHÉ.

khi nó chuẩn bị bước lên máy bay thì lũ chí cốt của nó mới hét lớn

-ĐI BÌNH AN NHA QUẬY, TỤI TAO SẼ VÀO THĂM MÀY.

xoay người lần nữa lần này nó cười rạng rỡ cũng hét lớn

-TAO CHỜ TỤI MÀY ĐÂY. NHỚ VÀO THĂM TAO NHÉ!!

sau đó nó vẫy tay và bước vào máy bay rồi mọi người cũng tản dần.

vài giờ sau nó đã ở TPHCM

nó cười tươi rạng rỡ làm rung động bao anh chàng đang có mặt tại sân bay vì vẻ đẹp thơ ngây, nhí nhảnh. nó kéo vali đi thì nghe tiếng gọi

-Tiểu Linh ở đây cháu

-pà 5555555555!

nó hét lên và lao đến ôm pà. pà 5 là một người giúp việc của nó ở TPHCM, pà rất thương nó.

-thôi thôi, trễ rồi, về nhà nào quậy

-hìhì mình về thôi pà

chiếc xe chở nó vào 1 ngôi nhà to rộng với kiến trúc rất đẹp và sang trọng. trên đường đi nó không thôi lú lo đủ chuyện về bọn Tiểu Quý hay gia đình, những chuyện trên lớp và cả chuyện nó phải lấy tên Hoàng Duy gì nữa ấy. lúc đầu pà 5 khá ngạc nhiên và còn ngạc nhiên hơn khi nghe cái kế hoạch tìm điểm yếu của Hoàng Duy nhưng sau đó do nó năn nỉ quá nên pà 5 đành nhận lời giúp nó, cũng không có gì là khó cả chỉ là xin cho nó làm giúp việc nhà họ Hoàng đó. cuối cùng cũng về đến nhà, cái lỗ tai pà 5 thoát khỏi cái mồm không biết mùi của nó. về đến nhà là nó dọn xong đồng hành lí và nhảy vào bàn ăn liền luôn, nó ăn như bị bỏ đói lâu rồi không bằng đó sau đó nó ngủ đến sáng hôm sau luôn-ngủ để dưỡng sức chiến đấu với kẻ thù đấy mọi người. và hôm sau nó sẽ phải làm những công việc mà trước giờ nó chưa bao giờ thử sức. mệt mỏi làm cho nó mau chóng chìm sâu vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

hôm sau nó thức dậy thật sớm chuẩn bị mọi thứ cho hành trình đi tìm tật xấu của “chồng tương lai”, đây có thể coi là 1 ngày “bão trong nắng” vì trước tới giờ nó luôn là người nướng khét đen cái giường mới dậy cơ mà. nó mặc áo sơ mi trắng với quần jean dài ôm cùng đôi giày thể thao thời trang cổ cao. trông nó rất năng động. nó chào pà 5 rồi đi chiếc xe đạp leo núi màu đỏ đến nhà hân. trên đường đi nó thấy có quán kem và với 1 con heo ham ăn như nó thì tất nhiên nó không chút ngần ngại nó liền phóng xe mua kem ăn liền. nó mua xong thì chạy xe ra công viên gần đó, ngồi xuống ghế đá và ăn. đang ăn thì nó nghe có tiếng người lớn tiếng phía sau lưng, bản tính tò mò nó quay lại để “hóng chuyện” thì thấy 1 người con gái đang khóc lóc nói với người con trai

-tại sao cậu không thể thích tớ chứ? tớ có gì không tốt? tớ thích cậu thật lòng mà!!

-nhưng quan trọng là tớ không thích cậu-người con trai nói

-tại sao cậu luôn hờ hững với tớ như vậy, xin cậu đấy. đừng rời xa tớ!-cô gái cầu xin

-tớ xin lỗi, tớ không thể. vì tớ không thích cậu.-người con trai đó nói dứt khoát

thế là “máu nghĩa hiệp” trong người nó nổi lên và nó đi đến chỗ 2 người đó

-nek, anh là con trai mà sao lại làm con gái khóc thế hả? -nó đó mọi người

-đây không phải là việc của mày. đồ nhiều chuyện!!!-cô gái đó chửi nó sau đó quay lưng bước đi. còn nó thì đứng như trời trồng nhìn theo bóng dáng cô ta ”trời người đẹp, xinh thế mà sao ăn nói chối tai quá. rõ ràng là mình có ý định giúp cô ta mà cô ta chửi mình thế đấy. vừa nói với tên kia sao nhỏ nhẹ thế mà quay ra chửi nó khó thế hay vậy trời. đúng là...”-đó là suy nghĩ của nó đó và nó sẽ còn tiếp tục ngây người ra mà nghĩ nếu không có tiếng nói của ai đó

-ơ cô bạn là ai thế? mà sao nhảy vô để nghe chửi vậy? ờ mà sao cũng được rút kinh nghiệm lần sau đừng thế nữa nhé! với lại cảm ơn cô bạn nhiều nhé, nhờ cô bạn mà tôi mới thoát khỏi cô ấy đấy. tạm biệt.-người con trai đó nói rồi xoa cái đầu của nó như 1 đứa trẻ sau đó bước đi

nó thì ngếch mặt ra, trông nó ngu kinh khủng nhưng vài phút sau khi nó đã thông được mọi chuyện và nhớ lại hồi nãy hấn xoa đầu nó thì nó quay lại hét lớn

-TÊN KIA, SAO ANH DÁM XOÁ ĐẦU TÔI NHƯ CON NÍT THỀ HẢ????-nhưng đáp lại câu trả lời của nó không phải là hấn mà là những ánh mắt kì quái của mọi người dành cho nó như 1 đứa tự kỉ, con điên trốn trại. nhận thấy ngưng mặt nó liền cười hề hề sau đó lấy xe đạp chạy đến nhà họ Hoàng, đứng trước nhà nó cũng phải thốt lên

-woa đẹp quá

tuy nhà nó cũng rộng và đẹp đâu kém gì nhà này nhưng nó bị cuốn hút bởi phong cách đông-tây kết hợp loại này

king kong

-ai đây?-1 người phụ nữ trẻ hỏi nó

-*nó cúi đầu chào* dạ con đến xin việc ạ

-à con do à pà 5 giới thiệu đúng không?

-dạ vâng ạ

-con đợi tí nhé, sẽ có người ra đón con ngay thôi

-dạ

sau đó vài phút có 1 người phụ nữ mở cửa cho nó và khi thấy nó thì lấp nấp nói không nên lời

-T...Tiểu...Linh

-ơ dì Hoa, sao dì lại ở đây?

-sao con lại ở đây? còn người đến xin làm ôsin đâu rồi con?-dì Hoa hỏi nó

-là con nè dì. hìhì

-CÁI GÌ?-dì hét lớn

-chuyện này con sẽ kể với dì sau nha. ơ mà dì làm ở đây sao?

-ừ, thôi vào nhà kéo nắn con

-ta vào thôi đi. à mà dì đừng nói với ai thân phận của con nhé. nhớ có ai hỏi thì dì bảo con là con của pạn dì nhé.

-ừm, dì hứa nhưng con cũng mau giải thích với dì đây

-dạ, con hứa mà

rồi nó với dì vào nhà. giờ đây nó được ngắm kĩ hơn, nó đẹp thật đấy

-con vào đi-người phụ nữ khi nãy nói chuyện với nó qua chuồng cửa nói với nó

-dạ vâng ạ

-con uống nước đi rồi ta nói chuyện

-dạ

-cô tên Mai, là chủ căn nhà này. từ nay con sẽ ở đây và học làm giúp việc, con sẽ học hỏi kinh nghiệm cùng cô Hoa kia nhé.

-dạ

-thế con tên gì? con học ở đâu? con giới thiệu về bản thân luôn đi.

-dạ con tên Linh, Nguyễn Hoàng Linh, năm nay con 17 tuổi, lúc trước ở Hà Nội. con sẽ học trường WHITE MIST, lớp 11A1 ạ

-ôi vậy con học cùng trường, cùng lớp với con cô rồi nè. trùng hợp ghê

-ơ vậy hả cô(pà này có tổ chức làm diễn viên nè, pã điều tra người ta hết trơn rồi nộp đơn theo học chung chứ trùng hợp nỗi gì)

-à mà cô đã nghe về màn giới thiệu vô cùng ấn tượng của con từ pà 5 đấy

-dạ???

-để ta thuật lại cho nhé

-ơ??

-nó là đứa rất ngủ nướng, ăn nhui kinh khủng, cực kì quậy, nên cảnh giác nó có rất nhiều trò quậy, không biết nấu ăn..

thì ra nó được pà 5 “quảng cáo” là xin vào học việc, nó nghe cô Mai kể xong lời của pà 5 thì đầu như muốn bốc khói nó quyết “xử” pà 5 1 trận khi về nhà mới được. thấy cái mặt ngố kia của nó thì cô Mai mới cất tiếng

-cô thấy con khá giống cô đấy, nên cô thích con lắm. cố gắng làm tốt nha con

-dạ vâng ạ

-vậy bắt đầu từ ngày mai con đem đồ đạc qua đây ở và bắt đầu làm việc luôn nhé

-vâng ạ

nó định tạm biệt cô Mai với dì Hoa để về thì

-MẸ OI, CON TRAI VỀ RỒI NÈ- 1 thằng con trai chạy vô nhà cầm theo mớ truyện tranh với cả mớ bím bím

-à con về rồi à. à sẵn tiện cô giới thiệu luôn đây là Duy-con trai cô-cô Mai chỉ vào thằng con trai nói với nó-còn đây là Linh giúp việc mới của gia đình ta đó Duy-chỉ vào nó

nó bây giờ mặt và mồm mồm to hết cỡ, ngạc nhiên còn thằng con trai đó thấy nó thì roi đồng truyện với bím bím mà ôm bụng cười sặc sụa. cô Mai thì ngây người vì chả biết thằng con trai mình có gì không sao tự nhiên lại lăn ra cười như điên như thế

-anh...anh-nó nói lắp.đó chẳng phải là thằng con trai ban nãy xoa đầu nó sao. nó đã quyết nếu để nó tìm thấy hân thêm lần nữa nó sẽ không ngại ngần mà bóp chết tên đó. giờ cho nó gặp lại quả là ông trời có mắt. nhưng nó vừa nghe gì thế này tên đó là con trai cô mai vậy không lẽ đó là...thằng chồng nó à??? nó đứng đó bất động. còn hân cũng thôi cười mà nhặt truyện với sách lên sau đó đi lên lầu không quên xoa đầu nó. cha sinh mẹ đẻ tới giờ nó ghét nhất ai xoa đầu mình mà tên đó xoa đầu nó đến 2 lần nó quay lại định tính sổ với tên kia 1 trận thì hân ta đã đi mất rồi còn đâu.nó đành hậm hực chào mọi người rồi về. trên đường đi nó không ngừng chửi rủa hân và tìm cách trả thù hân. nhưng kế hoạch trả thù của nó có được hay không thì không ai biết hết. đành chờ xem sao!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

về đến nhà nó hậm hực bỏ lên phòng, nằm phịch xuống giường nó vắt óc ra để tìm cách để “trị” tên đáng ghét được “vinh hạnh” mang danh là chồng nó. nhưng sự thật vẫn là sự thật vì nó có nghĩ ra được cách gì đâu. *thế đấy mà cứ ra về*. nghĩ không được nó đành...ngủ. đang say giấc nồng thì điện thoại reo bài nhạc chuông bao năm không đổi FOREVER ALONE!. mặc kệ điện thoại reo inh ỏi chủ của nó vẫn trằm chằm mà cố ngủ, đến lúc không thể chịu nổi nó mới vớ lấy cái điện thoại đưa lên nhìn bằng 1/4 con mắt còn ngái ngủ, ngón tay đang định vớ cái nút đỏ trên cái điện thoại thì nó giật mình mở mắt to hết cỡ đưa cái điện thoại lại gần mắt để chắc mắt nó không bị gì. sau đó nó hoảng hồn hét to

-áaaaaaa. thôi chết con “nữ hoàng băng” gọi. trời ơi con yêu người mà sao người nữ cho con hưởng dương khi mới 17 tuổi vậy người. ít nhất cũng để con được 18 tuổi đã chứ!!!

-hihi, Thiên xinh đẹp ơi, tao xin lỗi nhé. Tại hôm qua tao đến nơi mệt quá nên ngủ luôn mà quên chưa gọi về cho tui này, hôm nay phải đến nhà tên đáng ghét, khó ưa đó nên tao mới chưa gọi được. Hic

-thôi đi, pà đừng tưởng giờ cái giọng sệt sệt đó mà tui tha cho nhé

-Thiên đẹp gái mà...

-stop ngay, thôi coi như hôm nay pà gặp may, tao tha lỗi ày nhưng lần sau mà còn thế nữa thì mày biết hậu quả ra sao rồi nhé

-ừm, ừm, ừm nhiều lắm ý. Hi hi

-thế mà kể tao nghe chuyện của mày đi. Tao muốn biết

-để tao kể cho. Bla..bla...tao không biết hẳn tốt đẹp gì mà sao pama khen ngợi thế nhưng tao thấy hẳn chả bằng được đại ca của tao tí nào hết á

-thế mà mày có kế hoạch sao chưa?

-chưa mày ơi.thế tại mày có trò gì vui không? Nhớ tại mày quá àk!!

-cũng bình thường thôi. À mà mai thì Vũ đi Mĩ đấy hình như đi với Thảo, còn Ly với Minh thì đi sang Pháp, 2 cặp của Quế Anh- Phong và Thanh- Nam thì rủ nhau đi du lịch dài ngày còn tao với tên nhí nhỏ Tuấn đó đi Anh

-oh, tại mày đi chơi có vẻ vui dữ ta. Có mình tao buồn, hic-nó giả vờ mít ướt

-có ai muốn đâu, trừ 2 cặp tình tứ kia ra tại tao điều bị bắt buộc đấy chứ. Nghe tin Vũ , Minh, tao đi nước ngoài mấy pama liền bắt Thảo, Ly, Tuấn đi theo chứ tại tao đâu có muốn.

-2 cặp kia tiến triển nhanh ghê mày. Mới đó mà thân thiết thế rồi đấy

-ừ, tại nó đi đâu cũng kè kè nhau tình cảm buồn nôn ghê luôn đó. À mà chiều nay tại tao đi họp mặt đi chơi 1 bữa đấy

-thế à, mà tại nó có đứa nào muốn “ăn tươi nuốt sống” tao không mày?

-tại nó đang ở sau lưng tao hóng chuyện nè

-hà???

-tại nó nãy giờ ở sau nghe mình nói chuyện nè

-sao tại nó không nói gì hết mày? Mà tại nó nghe hết rồi à?

-ừ và 2 cái cặp tình tứ kia hình như muốn “xoĩ” sống tao với mày thì phải!!

-chết, mày đừng đùa tao kiểu đó chứ! Tao sợ đó nghe mày!!

-cũng biết sợ cơ à? Mày được lắm-mày đùa “hóng chuyện” giờ mới lên tiếng

-ôi em xin lỗi mấy anh chị, mấy anh chị tha cho em-nos liền cầu xin vì chưa muốn toi mạng

Thế là nhóm nó lại tiếp tục nói chuyện, buồn đưa lê. Nó cảm thấy hạnh phúc vì có những người bạn này.

Hôm sau nó dọn đồ đến nhà hẳn ở, trước khi đi nó đâu quên “tặng” cho pà 5 1 món quà đây “tủi thương” là mấy con chuột giả vào tối qua vì bôi xầu nó trước mặt nhà hẳn. Nào là đứa rất ngủ nướng, ăn nhiều kinh khủng, cực kì quậy, nên cảnh giác nó có rất nhiều trò quậy, không biết nấu ăn,... pà 5 chỉ còn biết lắc đầu cười khò với trò quậy của nó, pà nhắc nó giữ gìn sức khỏe, bớt quậy lại,...nó miệng “dạ” còn bụng nghĩ cách quậy hẳn cho hẳn hồi hận. *Chị này làm diễn viên được nèk*.nó đến nhà hẳn thấy mẹ hẳn đứng chờ ở cổng

-vào nhà đi con, để cô chỉ cho con phòng con nhé-mẹ hẳn

-dạ

-đây là phòng con nè

-dạ, ơ nhưng cô có phòng nào khác không cô?

-sao thế con không thích àh?

-dạ căn phòng này rất đẹp nhưng nó không hợp với con cô ạ. Tại con không thích màu hồng này với nó có nhiều thứ nữ lệ quá mà con thích căn phòng đơn giản

và màu đen hơn. Được không cô?-nó đưa bộ mặt cún yêu ra

-được chứ, thế mà cô tưởng con thích căn phòng nữ tính chứ!

-con thích mạnh mẽ hơn cô, con gái là phải mạnh mẽ mới được- nó vừa nói vừa nắm chặt nắm tay thể hiện quyết tâm dữ lắm làm mẹ hẳn không nhịn được cười

-ờ, cố gắng nhé Tiểu Trư! Cô tin ở con, phải hơn con trai mới được

-ạ, á mà sao cô biết con có biệt danh Tiểu Trư ạ?-nó mở to mắt thể hiện 1 sự ngạc nhiên nặng

-cái này pà 5 nói đó. Pà 5 quảng cáo hấp dẫn ghê-mẹ hấn tỏ vẻ thích thú trong khi nó đầu bốc khói. Nó nắm chặt tay rít qua kẽ răng

-pà 5 phản quốc, hôm nào về “xử”!!

-thôi còn ở tạm phòàng này nhé, nó đơn giản nhưng còn màu tường thì mấy hôm nữa cô cho người dán giấy dán tường khác cho nhé

-vâng ạ, con cảm ơn cô

-ừk, con đẹp đồ đi rồi tí xuống nhà cô dẫn đi tham quan nhà nhé

-vâng ạ

Mẹ hấn đi nó liền ườn lên ngay chiếc giường. Nó đẹp xong hành lí xong nó chạy ù xuống nhà thì gặp 3 người là thím Lí với 1 người phụ nữ tầm 40 tuổi và 1 người đàn ông khoảng tuổi. Qua sự giới thiệu của mẹ hấn nó biết người phụ nữ tên Lan- cũng là 1 người giúp việc còn người đàn ông tên Phúc – người làm vườn của nhà này. Sau màn chào hỏi vui vẻ nó phải đi tham quan căn nhà vì hôm đầu tiên nó chưa làm gì cả và nó bất ngờ khi cái phòng của nó đối chỉ cách phòng hấn có 1 căn phòng. Nó tiếp tục than trời- 1 bài ca không đổi. Khi mẹ hấn đi thì nó cũng định đi , nó nghĩ nó vẫn may vì chưa gặp hấn, nó tự nhủ là may mắn vì không phải thấy bản mặt khó ưa của hấn nhưng cái ý nghĩ đó được đưa ra chưa được 2 s thì

-mẹ ơi, con trai đẹp trai về rồi nè. Con đói quá, có com chưa mẹ-chua thấy hấn đâu mà cái giọng hấn vắng vắng rồi

-con trai gì mà...hazzi- nó khẽ nó nhỏ nhưng hấn đã nghe thấy

-nè bé nói gì tôi nghe hết cả đấy nhá

-ôi tai thính như...milu í nhỉ.

-bé dám nói tôi thế hả?

-ơ you là pama tôi hay sao tôi không dám?- nó trêu tức

Hấn tức nhưng nhanh chóng lấy lại phong độ

-bé con đừng quên là tôi là chủ bé đấy nhá. Muốn kết thúc sớm hả?-hấn nói mà miệng nhếch lên làm nó mún oánh 1 đám. Nhưng vì sự nghiệp nó đành nhin vậy. Vấn đầu hấn thắng nó 1-0. hấn nói xong quay lưng bước đi để mặc cho 1 đứa tự kỉ sau lưng ...nói nhảm

-hừ, ý là chủ thì bắt nạt người à! Ta đây vì sự nghiệp nên nhin tên đáng ghét người thôi, sau này thì biết tay ta. Ở mà lúc này hấn nói gì nhỉ? “bé”, “bé con”. Ta đây bằng tuổi đấy nhá tên đáng ghétSau đó nó cũng hậm hực về phòng. Giờ com mẹ hấn gọi cả 2 xuống ăn com và đó là bữa com không an lành vì 2 đứa chúng nó...tranh nhau ăn!!!. Nhưng sau khi mẹ hấn phán 1 câu thì cả 2 liền ngừng tranh nhau ăn mà thi nhau..ho!!!

-Duy, mai con đưa Tiểu Trư đi mua đồ để chuẩn bị đi học nhé, với lại dẫn Tiểu Trư đi xem trường đó. Cả 2 học cùng trường đó-mẹ hấn vừa nói vừa cười

Nó ho vì mẹ hấn kêu tên “cúng com” của nó do cả nhà đặt cho vì cái tội ham ăn với lại tại sao nó phải đi mua sách vở và xem trường cùng hấn, chán chết. Còn

hấn ho vì mai hấn phải đưa nó đi mua sách vở với nó trong khi mai hấn có việc quan trọng hơn.

-KHÔNG-cả 2 cùng hét lên

-lí do?-mẹ hấn

-mai con có kế hoạch rồi ạ-hấn

-con muốn tự tham quan cơ-nó

-con có kế hoạch gì vậy Duy?

-ơ dạ ngủ ạ

BỐP

-mẹ hấn lấy tay đánh bốp vào đầu hấn

-lười này, từ nay chừa nha con

Nó nghe hấn nói xong cái lí do “cùn” kia mà xém té ghế

-con phải đưa Tiểu Trư đi vì con bé mới đến đường xá chưa rành. Hai đứa không được cãi-mẹ hấn ra quyết định

-dạ-đồng thanh

-ơ mà mẹ ơi –hấn

-có việc gì ?

Hấn lấy tay chỉ vào nó

-Tiểu Trư?

-à biệt danh con bé đó

-haha, hôhô, hihi, kaka cái gì mà tên kì quá. Tiểu Trư, haha

BỐP

Lần này người oánh hấn là nó

-haha, Tiểu Trư , cái tên này hợp đấy. Ăn nhiều thế mà!!

-you muốn ăn đấm trư cơm à???- nó đe dọa

-cố lên Tiểu Trư, cô ủng hộ con đấy

-cô đừng gọi cháu thế, con ngượng lắm cô ơi

-có gì đâu, cháu cứ coi đây là nhà con đi, nhà con gọi cháu sao thì ở đây vậy đi. Nha T.Trư

-đúng đó, tên hợp thế bỏ thì phí

Nó lườm hấn sau đó nhìn mẹ hấn thấy đôi mắt long lanh của mẹ hấn thì đành gật đầuHôm sau tiếp nhé, hôm nay thế thôi, mn đọc xong cho xuxu ý kiến nha. Xuxu sẽ cố gắng chỉnh sửa theo yêu cầu mn mà

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

8h Sáng hôm sau tại nhà hấn...

Phòng hấn

BỐP

-aaaaaaaaa! Đứa nào đánh ông hả???- giọng nói oanh vàng hét muồn mà căn nhà rung rinh

-đây, đứa này. Giũo này mà còn ngủ được à? Con có nhớ hôm qua hứa là đưa T.Trư đi sắm sách vở không hả? Hay con định chuồn?-mẹ hấn vừa véo tai hấn vừa nói nhỏ nhẹ nhưng lại ảnh hưởng rất lớn đến hấn

-ai da, con nhớ rùi, mẹ thả tai con ra đi. Đau quá

Mẹ hấn vừa thả tay ra hấn liền xuyết xoa cái tai đỏ chối như ông mặt trời

-con đi làm vsen đi rồi sang đây phụ mẹ cái này tí

-ơ phụ gì vậy mẹ?-hấn ngo ngác hỏi

-đi làm vsen đi đã, mồm con thối wá –mẹ hấn vừa nói vừa bịt mũi

-éc, mẹ nói ác thế, hôm qua con đã đánh răng trước khi đi ngủ rồi chứ bộ . à mà khoan, có không vậy ta?- *ôi kinh quá*. Hấn tự hỏi mình mà mặt ngu kinh khủng *cảnh này mà cho pà quậy coi thì đảm bảo pã cười té ghế , đau bụng mà chết nè*

-con tranh xa mẹ ra. Bần quá. Mà mau đi rồi còn đi sớm còn đến thăm trường nữa

-dạ, mẹ lo cho nhỏ đó còn hơn con nữa-hấn nhõng nhẽo như con nít

-thôi đi ông, 17 tuổi rồi đấy chứ không phải trẻ lên ba đâu nha. Mau đi

-đây, mẹ hỏi mãi

-xong thì sang phòng T.Trư ngay nhé

-dạaaa

Sau khi hấn làm vsen xong thì chạy sang phòng nó nhưng đứng trước cửa mãi mà chẳng dám vào. Hấn định đến phòng mẹ hấn để hỏi lại xem có phải là vào phòng nó không vì có khi hấn nghe nhầm, con trai mà chưa có sự đồng ý của con gái mà vào phòng thì ngại lắm. Hấn mới quay lưng thì mẹ hấn bước ra nắm đầu hấn lôi vào không để hấn nói 1 câu.

Phòng nó

Bây giờ hấn đang ở trong phòng nó. Phòng nó giờ tập hợp tất cả mọi người .

-mẹ kêu con qua đây làm gì? Với lại đây là phòng nhỏ đó mà! Với lại mọi người làm gì mà tập hợp hết ở đây vậy ạ?

Mẹ hấn không nói không rằng đưa hấn 1 cái nôi bự và 1 cái chày

-ơ-hấn ngu ngơ

-để mẹ giải thích nhé. Bây giờ mẹ đếm đến 3 thì tất cả cùng gõ nhé, phải dùng lực gõ thật mạnh vào mấy cái nôi này, gõ liên tục nhé. Bắt đầu nào

-khoan đã, làm như vậy thì rất ồn và làm thì được gì chứ? Vả lại đây là phòng nhỏ đó, vào phòng người khác khi họ không có là không hay rồi giờ lại còn gõ um sùm vậy nữa thì mất lịch sự quá mẹ à!-hấn tuân 1 tràng

-con nhìn xem- mẹ hấn vừa nói vừa chỉ vào cái giường nó, hấn mở to mắt nghĩ trong đầu” trời còn có người ngủ trẻ được zoi mẹ mình cơ á? Vậy mà mẹ lại bắt mình dậy sớm. Bất công!”- đây là cách hỗ trợ việc đánh thức T.Trư dậy đấy

Mẹ nó vừa nói xong thì đồng hồ báo thức của nó kêu lên và tiếng kêu chưa đến hồi thứ 2 thì BỐP. Nó vỗ cái đồng hồ trong khi mắt vẫn nhắm và cho cái đồng hồ 1 vé đi thăm Diêm Vương. Ngoài ra nó còn tặng thêm 1 câu nói

-im lặng thì sống, kêu là thì chết! Ai kêu mầy la chi nên ày vào phế liệu.

Trừ mẹ hấn và di Hoa ra thì ai cũng nghech mặt trước nó, nhất là hấn. hấn mở to mắt ra hết cỡ, miệng há to. *tội nghiệp chắc sóc dữ lắm*

-còn ý kiến gì nữa không?-mẹ hấn hỏi mọi người-không ai trả lời –vậy ta bắt đầu nhé , 1 2 3

BONG BONG BỐP ...

Rất nhiều thức âm thanh hỗn độn vang lên làm nó từ trên giường lăn rầm xuống đất

Tê xuống mà nó còn ngủ được mới ghê chứ, vẫn không chịu dậy nên mẹ hấn và mọi người đành đập nôi gần 20’ nó mới có dấu hiệu “tỉnh” chút chút chút

-oáp, cái gì mà ồn thế pama? Pama làm cho nó im giúp con với. Hic, con buồn ngủ quá à. Hôm qua con cãi nhau với cái tên đáng ghét đó ...ơ tên đáng ghét...vậy đây là...AAAAAA-nó hét lớn nhảy như lò xo. Nó té thêm lần nữa, nó ngược mặt lên thấy mọi người nhìn nó cười mà trong đó nó ghét cay ghét đắng cái nụ cười của hấn- cực kì đáng ghét. Nó curoid trừ

-sao mọi người tập hợp hết ở đây thế ạ??-hỏi thừa

-hừ, không vào để cô nướng cháy cái giường nhà tôi luôn hả? Con gái con đũa, đã ăn như heo mà còn ngủ nướng nữa. Thiệt là. Mẹ thuê ôsin hay mẹ đang nuôi heo chờ ngày xuất chồng vậy mẹ?-hấn trêu cô

-con thôi đi, trêu T.Trư hoài. Với cả T.Trư được pà 5 giới thiệu sang đây học nghề chứ không phải sang để làm ôsin biết chưa hả?

-dạaaaaa, con biết rồi. Mẹ cứ bênh nhỏ đó hoài, con trai mẹ để đâu, mẹ không thương hả?

-không. Thương con chỉ? Với lại T.Trư đáng iu mẹ thương chứ nhìn con xấu hoắc ai mà thương cho nổi!

-mẹeeee, con là hotboy của đất nước đây nhá

-hotboy? Chời, cô ơi con có nghe lộn hông cô? Chắc là do tai nó bị bệnh nghe nhầm cô nhỉ?

-con hông có nghe nhầm đâu mà do nhầm người nói thôi con. Câu này phải để người khác nói chứ nó không nên phát ra từ miệng của “thằng phá của” nhà cô!

Mẹ hấn với nó thi nhau xia xói hấn làm hấn không nổi nên lời và quyết định.ra khỏi phòng nó chớ ở lại thì chắc tức mà chết

- Cô ơi con xin lỗi cô nhé-bộ mặt cún con được trưng ra

-thôi vào vsen đi rồi ăn sáng sau đó đi mua đồ dùng chuẩn bị đi học đi con-mẹ hấn cười hiền.

-cảm ơn cô. Hìhì

Nó nói xong liền chạy đi làm vsen. Sau khi nó ăn sáng thì hấn chở nó đi mua sách vở bằng 4 bánh. Đến nơi nó bắt ở lại trong xe để nó đi mua 1 mình vì nó bảo không thích có vệ sĩ đi theo!!!*pà này xem hấn như vệ sĩ bảo vệ cho pã ý*. Hấn nghe nó nói thế tức muốn học máu, thế mà hấn còn định chỉ cho nó chỗ mua nữa, hấn bỏ vào xe ngồi.

Nó đi mua sách vở xong thì mua luôn 1 chiếc xe đạp leo núi màu đỏ-chiếc xe nó thích. Sau đó nó quay lại chỗ xe hấn đập đập vào cửa xe hấn mà lâu quá không thấy hấn mở cửa nên nó mới ghé mắt xem. ..đôrêmon. nó muốn té xỉu vì cái sự trẻ con của hấn. nó đập mạnh vào xe không thương tiếc, hấn nghe thấy vội vã cất truyện và mở cửa. Vừa mở cửa hấn đã thấy nó cười như điên dại

-hahahaaaaaa. Cứ thích ra về ta đây người nhón lăm, đôrêmon cơ đấy. Hahahaaaaa

-nè ai cho nhóck nhìn lên hả? Có biết thế là vi phạm quyền riêng tư không hả?-hấn chống chế vì quá...quê

-hahaaa người nhón đôrêmon

Hấn không biết nói sao vì ngượng chột hấn thấy cái xe đạp nó liền quay ra hỏi nó

-ê xe ai đây nhóck?

Nó đưa tay chỉ vào mặt mình như thể hiện 1 sự hiển nhiên

-nè trường này là trường nổi tiếng đấy, khi vào trường mà đi xe đạp là bị cho là “lạ” đó kiểu như người ngoài hành tinh đó! Để tôi đưa nhóck đi bằng xe tôi cho

-kệ họ. Giờ mở cửa xe ra để có thể bỏ sách vào xe này. Mà sao nhóck toàn nói chuyện với người lớn là “you” và không tôn trọng thế hả?

-ai người lớn?-nó hỏi mặt ngơ ngơ

-tôi chứ ai-hấn tỏ vẻ

Nó không nói gì vì nó đang...suy nghĩ, sau khi nghiệm ra là hấn chưa biết nó bằng tuổi hấn nên mới thế. Sau đó nó liền lấy lại “phong độ” nói về thích thú

-người nhón đôrêmon hả?

-ơ ơ...-hấn nghếch mặt vì thái độ “bất thành hình” của nó và vì cả nó cứ nói về đôrêmon mãi, nếu nói thêm chỉ e là hấn sẽ quê mà chết

-ơ ơ cái gì, mau lên, còn đi xem trường nữa đó

-đây, nhờ người khác mà tỏ thái độ thế đấy

Sau đó hấn đi xe ô tô đến trường còn nó thì đi xe đạp.

-cũng được đó nhỉ? Có vẻ to. -nó nói khi thấy trường hấn

-thế này mà chỉ được thôi hả? Thế nào mới gọi là đẹp đây hả?

- Blue Star là đẹp nhất!-nó nói với sự tự hào tràn trề, mắt thì cứ như là song song với bầu trời đấy

-thôi đi người ta nhìn kìa-hấn nói với vẻ xấu hổ

-ê-nó quay lại và thấy đúng là nhiều người nhìn thật vì nó giống hệt con ở trại mới trốn ra vậy, chân thì dang rộng, 1 tay chống hông tay kia thì giờ lên trời,

miệng thì mở to ...nói chung là giống con “kùn”

Sau đó nó đi vào chào thầy hiệu trưởng và nói luôn là không được nói ra thân phận nó vì ông nó đã nói với thầy hiệu trưởng cho nó vào học ở trường này nên thầy mới biết được thân phận của nó- Tất nhiên hẳn không có ở trong phòng thầy hiệu trưởng. Sau đó nó đi đến chỗ để may đồ đồng phục sau đó nói gì đó* mình nghe không được* nên cô may đồ có vẻ rất lúng túng rồi đo đồ may đồ cho nó. Sau đó nó và hẳn về nhà ăn cơm. Ngay hôm sau đồ đã được gửi đến nhà nhưng khi mẹ hẳn hớn hỏ muốn xem nó mặc đẹp thế nào trong bộ váy đồng phục xinh xắn thì đó lại là bộ đồng phục ...con trai. Ai cũng trong nhà cũng nhìn nó như muốn hỏi chuyện gì đang xảy ra thì nó đưa bộ đồ lên ngắm nghía và khen đẹp nữa chứ

-nè, nhóck con. Sao lại là đồng phục nam hả?-hắn hỏi nó

-tại tôi không quen mặc váy-nó thần nhiên

-nhưng nhà trường không cho phép đó

-đã thông qua quyết định của thầy hiệu trưởng rồi

-nè...-hắn chưa kịp nói nữa thì mẹ hẳn chen ngang

-thôi T.Trư không thích thì thôi. Nào con mặc cô xem nào

-ạ, hìhì

Nó đi thay ngay bộ đồ đó và nhìn xa thì nó giống hệt thằng con trai vì nó quấn tóc bỏ hết vào cái mũ “ngầu” của nó

-cô thấy sao? Y hệt con trai chưa cô?

-y chang. Nhìn con đẹp trai lắm

-đã quá. Con cứ thích thế này đây cô nhưng trường cũ không được mặc thế nên học trường mới phải vậy mới dễ chịu cô ạ

-sao thế? Trường cũ con cũng mặc váy hả?

-dạ

-chắc đẹp lắm nhì! Mà sao trường mới con lại không mặc như trường cũ luôn

-hì. Tại con muốn mặc như con trai mới dễ chạy nhảy chứ mặc váy khó quậy cô ạ.

-ma lạnh lắm nhá-mẹ hẳn mắng iu nó

-dạ, hìhì

- mà Duy con chuẩn bị đi học chưa đây? Mai là học rồi đây. Mẹ thấy con cứ đắm đầu vào Conan với cả pokemon mãi nhé

-á, mai đi học rồi hả mẹ? Chết con tưởng tháng sau chứ!-hắn nói rồi chạy ào lên phòng chuẩn bị

-đấy cái tên đáng trí. Hết bố mày con ạ-mẹ hẳn

-à, mà sao con không thấy chú đầu ả?

-à, chồng cô đi công tác ở Nhật rồi con à. Chắc cũng sắp về.

-vâng ạ. Con cũng mong mau gặp bác ấy

-sớm thôi mà T.Trư

-Cô cứ ghẹo con hoài à. Huhu

- định nhõng nhẽo ha

-dạ

-thôi vào nhà cô dạy con nấu ăn nha

-éc, thôi cô ơi con không muốn phá bỏ cái nhà cô đâu

-không sao đâu, cô dạy là xong hết thôi

-cô không sợ hư nhà sao cô?

-cô dạy hay lắm, vào thôi

Thế là nó phải vào nhà bếp để chiến đấu

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Nó theo mẹ hấn vào bếp. 5' sau...

BÙM...

nó và mẹ hấn chạy ầm ầm ra phòng khách nơi hấn đang xem hoạt hình mà miệng thở hổn hển. Hấn thấy lạ liền hỏi

-có việc gì vậy mama?

-c..ch..cháyyy..b...ép...bếp-mẹ hấn lắp bắp không thành tiếng

-gì cơ ạ?-câu hỏi ngu ngơ

-ch..cháy b..bếp-nó cũng thở không ra hơi nói

-ch..háy cháy bếp?-hấn cũng đâm ra nói lắp

Nó và mẹ hấn mặt mũi chỉ còn biết gật đầu và sau khi nhận được cái gật đầu đó hấn “bay” xuống bếp với tốc độ của ánh sáng. Và 3' sau nó và mẹ hấn đã bót một định quay vào bếp để dập lửa thì đồng thanh hét lớn

-AAAAAAAAA....

Nếu có người lạ bạn chưa từng gặp xuất hiện trong nhà mà chưa có sự cho phép thì bạn có thể không? Theo mình nghĩ là có đúng hok? Nó và mẹ hấn cũng thế đó vì... 1 người từ châu phi xuất hiện trước cửa bếp nhà hấn.

-trộm—đồng thanh la lớn lần nữa

-trộm? Trộm đâu mama?-tên “đen xì xì 1 sắc người châu phi” đó hỏi và quay đầu tứ phía như tìm cái gì đó

-mama? Ai là mama?-nó hỏi

-ơ???—mẹ hấn cũng không nhận ra “ai đó” là ai

Sau đó nó và mẹ hấn hình như đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Tách...tách...tách

-giờ tay hình chữ V và cười nào. Ok, đẹp lắm. Kiểu nữa đi, tao đáng đẹp vào

Đề Xuxu nói ọi người biết chuyện gì đang diễn ra nhé, chuyện là vậy. Sau khi ngắm kĩ nhan sắc kia thì nó và mẹ hấn đã nhận ra “thô dân châu phi” kia là hấn! nhanh chóng nó lấy cái điện thoại đời mới của mình ra chụp hình. Hấn thì chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra chỉ sau khi dập tắt đám cháy dữ dội trong nhà bếp ra thì thấy biểu hiện của nó với mẹ nó có phần hơi lạ. Nhưng khi nó chụp hình hấn thì theo khoa học nói là phản xạ tự nhiên hay còn gọi là phản xạ có điều kiện hấn cũng đưa tay hình chữ V và cười tươi như lời nó nói, và cũng tạo dáng nữa chứ. Hấn cứ nghĩ là nó đã phát hiện ra...sự đẹp trai trong hấn nữa chứ.*ông này hồ nặng*mẹ hấn cũng nhảy vào chụp chung với hấn cho vui và còn chụp cho nó với hấn vài kiểu. Hấn thì không biết chuyện gì đang xảy ra và vẫn cứ...chụp hình.

-mà sao nhà bếp cháy thế mẹ?-hấn đưa bộ mặt nghiêm trọng ra- tí nữa là cháy nhà!

Nó đang cười tự nhiên cúi gầm mặt xuống còn mẹ hấn cười lớn

-T.Trư bắt chảo dầu lên bếp mà để quên khi mẹ bảo cho thịt vào thì dầu sôi bắn lên, con bé sợ quá nên cứ đứng đó lóng ngóng mà không dám cho thịt vào nên nó cháy lên. Lúc đó nhìn mặt của T.Trư trông đến là tội. Haha

-sao lúc đó mẹ không đập lửa luôn để nó cháy to quá, xém tí nữa là cháy nhà rồi

-mẹ đang làm cá nên không để ý, cứ tưởng con bé bỏ thịt vào rồi. Phát hiện ra thì khói tùm lum nên hoảng quá vọt luôn

-trẻ tí nữa là nhà mình ở ngoài đường đó nha mẹ. Mà nhóck không biết nấu ăn à? Thế sao làm ôsin được?

-thì vậy mới đến nhà ta để học. Thằng này ngu.-mẹ hần mắng hần

Có lẽ nó vẫn cứ cúi gằm mặt thế nếu như thím Lý không đi chợ về vào nhà thấy hần và hét lên

-CẬU CHỦ? CẬU BỊ GÌ THẾ NÀY??? SAO CẬU LẠI...?

-ơ con bị gì là bị gì thím Lý?-hần đưa cái bộ mặt ngu nhất ra trưng làm nó và mẹ hần cười nghiêng ngả còn thím Lý thì ngạc nhiên tột độ

-mặt cậu...-thím Lý chưa kịp nói hết câu hần đã chạy vào nhà vệ sinh và ...hét toáng lên

-thằng nào thế này???*hỏi ngu*

Và sau khi cho tất cả các sự việc chạy lại trong đầu theo trình tự hần mới phát hiện ra mình bị hỏ và nó đã chụp hết mọi khoảnh khắc “thỏ dân” của hần. sau khi rửa mặt sạch sẽ hần chạy ra phòng khách mưu đồ giật cái điện thoại vừa mới chụp hình hần của nó nhưng... nó đã lên đi mất tiu. Hần lên phong nó thì nó đã khóa cửa phòng mất rồi. Nhưng hần cũng không chịu khuất phục và đứng canh trước cửa phong nó. 1 lúc sau nó ra cầm theo cái điện thoại hần liền nhanh chân nhanh tay giật cái điện thoại của nó và biến dạng. Sau khi hần đi 1 nụ cười khê nỏ trên môi nó và nó đứng đó như chờ đợi. Quả không sai những gì nó dự đoán, chỉ 5’ sau hần đã trở lại chỗ của nó đưa cái điện thoại trước mặt nó hỏi

-mấy tấm hình đó đâu nhóck? Mấy tấm khi nãy nhóck chụp đó?

-trong thẻ nhớ đó

-không có

-ơ sao không có được? Chắc ở đâu đó thôi-giả nai

-đã bảo là không có mà. Xin nhóck đó, xóa mấy tấm hình đó đi

-à. Khi nãy lấy thẻ nhớ ra chắc bị nhầm với mấy cái thẻ nhớ khác quá

-mấy cái thẻ nhớ đó đâu?

-trong phòng đó

-tôi vào xem được không?

-tự nhiên

Sau đó hần vào phòng nó và choáng với “bộ sưu tập” thẻ nhớ của nó. Nhiều vô kể, thẻ nhớ mà có khi đựng đầy 1 bị nilông loại lớn chớ không ít.

-ch..chời. làm sao biết cái nào đây?

-ơ. Làm sao tôi biết. Muốn lấy lại mấy tấm ảnh đó mà, vậy thì tự nghĩ cách đi nhé. *nháy mắt* với lại tôi cũng không nhớ là đã sao nó qua bao nhiêu cái đĩa mềm với lại tập tin trong máy tính đâu*nhún vai* vậy giờ sao đây???*sợ với pà này đây, quả cao thủ siêu quậy*

-nhóck... Được lắm

Nó bước đi xuống nhà dưới trước ánh nhìn viên đạn của hần không quên cầm cái điện thoại đi luôn, miệng cười vui vẻ vì...trà được thù cũ. Ai bảo xoa đầu nó mà làm gì để giờ rước họa vào thân! Còn hần sau khi nó đi thì tức lắm. Trong đầu nghĩ “nhóck muốn chơi mình đây mà, 1 bị nilông vậy sao mà tìm cho hết chắc cũng đến tết năm sau quá mà chả biết có còn cái thẻ nhớ nào nữa không nữa, có khi còn có nhiều thẻ nhớ nữa quá mà có khi nhóck còn sao qua cả mớ thẻ nhớ nữa chớ, con nhóck muốn chơi xỏ đây mà. À mà khi nãy nhóck nói gì nì. ...à đĩa mềm với tập tin trong máy tính. Á vậy sao tìm cho hết. Hazzì lần này chết chắc. Số mình bị sao quả tạ chiều mất rồi, huhu”. Nói thế chứ hần vẫn lấy thẻ nhớ của nó ra bỏ vào điện thoại của hần để xem thử biết đâu trời giúp nhưng nó chỉ có hình của mấy con mèo, chó, kẹo, bánh hay đồ ăn thôi.*pà này thích nuôi chó với mèo lắm nên chụp hình mấy con đó còn đồ ăn hay bánh kẹo thì chắc mọi người cũng biết nì* coi xong gần 30 cái thẻ nhớ mà không được kết quả gì hần quyết định bỏ cuộc.*chớ pà quậy có ngu mới bỏ thẻ nhớ vô đây với lại bà còn sao thêm vô đĩa mềm với tệp tin nữa mà, tìm thấy cũng như không!!!*

hần bắt lực nằm ềnh lên giường thì mẹ hần gọi

-nè, Duy xuống ăn cơm

-đây ạ

Hắn bước xuống ngồi đối diện với nó thấy nó vẫn vui vẻ nói chuyện với mọi người thì trưng ra bộ mặt nghiêm trọng ra giật chén com trên tay nó. Mọi người ai cũng dừng mọi hoạt động lại để... xem kịch hay. Nó đứng lên để giật lại com của mình thì hắn nói rất gọn

-đưa tôi toàn bộ những tấm ảnh đó kể cả những gì nhóck sao ra lưu trên máy tính hay đĩa mềm

-lý do?

-đưa cho tôi rồi tôi...

-sao?

-tôi sẽ trả lại com cho nhóck

-nếu không đưa?

-thì tôi không trả com đâu nghen với lại mai đi học rồi đó, nhóck không sợ bị đánh à? 1 câu nói của tôi có thể làm nhóck “bạn” đấy

-cứ việc

-sao?

-thích thì làm đi

-con không được làm thế với T.Trư. nếu con dám làm thế thì liệu hồn cái tài khoản của con đó nha Duy-mẹ hắn bênh nó

Nó nghe mẹ hắn nói xong thì quay ra lêu lêu hắn rồi chạy lấy chén khác lên tiếp tục ăn và nói chuyện còn hắn thì tức lắm nhưng không làm được gì. Thật sự đây là lần đầu tiên nó hiểu được lí do vì sao hắn có cái biệt hiệu “hoàng tử trẻ con” mà mọi người gọi hắn. Trước đây nó thấy không giống vì hắn toàn trêu chọc nó nên nó chưa biết khả năng “mè nheo” của hắn.

Thế là nguyên hôm đó hắn cứ chạy theo nó giúp nó làm việc và luôn mồm năn nỉ nó xóa mấy tấm hình đó nhưng kết quả nó vẫn cứ thế-không là không

Sáng hôm sau nó và hắn phải đi học nên nó dậy sớm, ăn sáng xong xuôi thì nó xách xe đạp đi học còn hắn thì đi 4 bánh. Mẹ hắn bảo nó đi chung với hắn mãi mà nó không chịu. và quả nhiên như những lời hắn nói, khi nó bước vào trường ai cũng chỉ trỏ nó

-ê đứa nào kia vậy trời? Học trường này mà đi xe đạp!!

-chắc học bổng đó mà

-nhìn quê mùa quá

- vậy là trường mình năm nay có được 3 chiếc xe đạp ha mà

-ừ giờ ngoài hay con nhỏ kia thì có thêm thằng nhóc này nữa là 3 chớ sao

Nó nghe hết và biết ai cũng coi nó như 1 đứa nghèo nàn và tội nghiệp và là...1 thằng con trai. Nó mừng thầm vì tài này của nó. Chỉ cần nó bỏ hết tóc vào cái mũ lưỡi trai thì ai cũng nhầm nó là 1 thằng con trai. Nhưng khi bỏ tóc ra thì trông nó vô cùng nữ tính và chẳng có nét gì gọi là giống con trai cả, điều này đã làm nhiều người tưởng nhầm nó hiền lành mà phải khi tiếp xúc với nó mới biết mình có mắt chỉ để trang trí khi đánh giá siêu quậy như thế.

nó cất xe xong thì gặp hắn đang chờ nó ở khu gửi xe.

Sau đó nó cũng theo dòng người ra sân chính của trường để dự lễ khai giảng. Điều đặc biệt là trường không bắt phải tập trung theo lớp nên muốn đứng chỗ nào thì đứng. Và trong lúc những người khác chen chúc thì nó bị đẩy vào 1 người.

-áaaaa, đau quá-người đó kêu lên

-tôi xin lỗi. Tại mọi người chen lấn quá. Thành thật xin lỗi –nó xin lỗi người đó

Nó ngược mặt lên nhìn người nó vừa làm ngã và nhận ra đó là người hôm trước “tình tò” với hắn tại công viên

-xin lỗi là xong à? À có phải nhóc muốn làm quen chị không? Nếu thế thì nhầm to nhé, chị không thích người nhỏ tuổi hơn nên đừng đưa ra mấy trò cũ rích này nhé

-hà?-nó nghếch mặt

-còn sao nữa, nhóc có tình đứng không? Mà thôi đã làm ngã hotgirl thì phải đền tội

Nhỏ đó nói xong thì nhìn 1 tên con trai to con đi phía sau nhỏ, lập tức tên đó xông lên nắm cổ áo nó. Bất ngờ nên nó để cho tên kia nhấc bổng nó lên

-dừng lại được rồi đó-giọng của 2 cô gái vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của nó và làm nó quay về với thực tại. Và 1 cô gái trong 2 người nắm cổ áo tên đó như 1 sự đe dọa, tên đó nhìn nhỏ kia, khi nhận được cái gật đầu từ nhỏ đó thì bỏ nó xuống 1 cách thô bạo. Sau đó cô gái kia đỡ nó dậy

-có sao không nhóc?

-ơ...à...không, không sao. Cảm ơn

-không có gì đâu

Sau đó nhỏ đó cắt ngang cuộc nói chuyện

-ôi, ai đây? Không phải là My với Ánh sao, sao hôm nay rảnh rồi mà xen vào chuyện của người khác thế?-nhỏ đó

-rảnh ư? Tao thấy mày rảnh hơn đây. Rảnh quá nên nói xàm với lại bắt nạt người khác phải không Ánh? –cô gái tên My nói

-chuẩn. Câu này chuẩn nhất trong ngày đây My. Có người không có việc làm nên kiếm chuyện đó mày ơi! –Ánh ủng hộ bạn mình

-tụi mày câm đi, cái lũ nghèo nàn chúng mày chẳng nên đến đây học đâu. Chỉ làm ô nhiễm cái trường này thôi-nhỏ đó lớn tiếng giễu cợt

-mày coi lại mình đi. Tụi tao chưa kịp làm ô nhiễm nơi đây thì mọi người cũng vì sự bốc mùi của mày mà chuyển đi hết rồi đó. Mùi gì mà nồng nặc, cách xa gần 200m còn nồng. Hứ-My bật mũi, mặt tó vẻ khó chịu như để mình chứng cho sự “hôi” nước hoa nồng nặc của nhỏ kia.

-tụi mày được lắm. Tao sẽ nhớ ngày hôm nay, sau này tụi mày sẽ phải hối hận-nhỏ đó đe dọa

-tao chờ. Tao sẽ xem mày dùng con ông hiệu trường hay hot...hot gì đó My? –Ánh

-hot? Tao nhớ không nhầm là hotdog hay sao ý!-My

-bậy mày. Nói thế là mày hạ thấp con cún đó. –Ánh

-sao tụi mày dám? Tụi mày dám nói tao không bằng con chó hôi hả?-nhỏ đó hét lớn

-ôi tụi mình đâu dám thế? Tụi mình sợ bị đuổi học lắm. Huhu -2 cô gái trêu tức

-lần này tao sẽ không dùng đến cái danh con hiệu trường nữa. Tao sẽ có cách để cho tụi mày thôi học. Cứ đợi đấy, còn mày nữa *chỉ vào nó* nhóc con hôm nay coi như may mắn nhưng lần sau thì không có nữa đâu nhé. Liệu hồn-nhỏ đó nói xong quay ngoắt đi

-tụi tao sẽ cố chống mắt lên để chờ-My nói với theo trêu tức

Khi nhỏ đó đi thì học sinh đứng xem “kịch” nãy giờ vỗ tay ào ào như để tán dương hành động của 2 cô gái tên My và Ánh đó. 2 cô bạn đó đến chỗ nó để hỏi han

-nhóc có sao không? Nay đừng động đến con nhỏ đó nhé-My

-có sao không nhóc? Có cần đến phòng y tế không?-Ánh

-ơ, dạ không cần đâu ạ.

-không cần thì tụi chị đi nhé

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Nói xong thì 2 cô gái đó quay đi và nó chợt nhận ra là quên cảm ơn 2 cô gái đó để cảm ơn nhưng họ đã đi đi tìm lớp thì hán đến chỗ nó kéo nó đi.

-ê. Đi đâu đây?

-đi đến lớp nhóc chứ đi đâu. Mama tôi bảo phải lo cho nhóc nên phải làm thôi kẻo bị cắt mất tiền tiêu thì khổ. Với lại nhóc định làm gì với mấy tấm hình đó vậy?-hán dừng lại hỏi nó

-để suy nghĩ đã

-trả tôi đi mà. Tôi đã năn nỉ cả ngày hôm qua rồi mà

-chưa biết.

-đi mà nhóck

-đã bảo để suy nghĩ đã mà. Hay muốn tôi công khai ngay tại đây ọi người cùng biết hả?

-ờ thôi nhóck suy nghĩ đi nha. Đi thôi

Hắn dẫn nó đến trước của lớp.

-vào đi

-ờ

Sau đó hắn quay đi. Nó bước vào lớp chào cô và giới thiệu luôn

-chào mọi người, mình tên Lê Hoàng Linh là học sinh mới của lớp mong mọi người giúp đỡ*cười hìhì*

-ủa hôm nay có học sinh mới hả? – 1 cậu học sinh hỏi cô bạn kế bên

-ai biết. Đi mà hỏi bạn ấy –cô bạn đó trả lời

Và nhiều lần những thắc mắc kiểu như

-có học sinh mới sao cô không nói trước nhỉ? Mọi lần cô đều thông báo trước mà.

Nhìn nó giờ ngu lắm và mặt bà cô nghếch ra

-em là học sinh mới sao? Sao cô không nghe thầy hiệu trưởng thông báo gì hết vậy ta.-bà cô hỏi nó

-ơ thầy nói đã thông báo cho cô chủ nhiệm rồi mà cô. Thầy bảo đã nói chuyện với cô rồi mà cô.

-em tìm ình 1 chỗ đi. Cô đến tìm thầy hiệu trưởng đã.

-dạ vâng.

Sau đó nó đến cuối lớp ngồi vào bàn và có màn chào hỏi mọi người chỗ này . sau khi kết thúc màn chào hỏi là nó liền tám chuyện với mấy cô bạn, cậu bạn chỗ đó và cả mấy chỗ khác như những người bạn đã quen biết từ lâu. Ai cũng quý mến nó hết và rất hòa đồng. 20' sau bà cô trở lại lớp và xuống chỗ nó ngồi

-em tên gì? Em nói lại cho cô nghe thử đi

-ơ dạ em tên Lê Hoàng Linh ạ

-thôi chết. Em vào nhầm lớp rồi-bà cô vừa nói vừa...nhìn cười

-dạ???

-đây là lớp 10A1

nó chạy vụt ra cửa lớp như để xem xét lại điều bà cô nói và khi đã nhìn muốn mồn cái bảng ghi tên lớp thì nó hét lên

-AAAAAAAAAAAA

Sau đó nó đỏ hết cả mặt chạy xuống chỗ bà cô khi nãy lí nhí

-em nhầm phòng rồi cô ơi

-ùm, thôi cặp đây em đến lớp đi kéo cô Mỹ lại chờ- cô lấy đưa nó cái cặp gấu trúc của nó

-vâng ạ. Em xin lỗi vì làm phiền cô

-không sao đâu

- vậy thưa cô em đi

- ừm đi đi em. Lần sau chớ hậu đậu kiểu này nữa nhé-bà cô nói xong cười hiền

Sau đó nó bước lên trước lớp lí nhí

-thành thật xin lỗi các em, chị bị nhầm phòng. Hìhì có dịp sẽ gặp lại, lớp này vui lắm, chị thích lớp này lắm đấy. Thành thật xin lỗi các em. Vậy chào cô và các em nhé.

Sau đó nó đi ra ngoài mà mặt cũng còn nóng hừng hực và đỏ gay vì ngượng. Nó cũng nghe loáng thoáng tiếng mấy đứa học sinh trong lớp hỏi cô

-sao vậy cô? Sao bạn ấy lại xưng là chị thế?

-có việc gì thế cô?

Nó nghe mấy câu đó mà đầu thảm mong có cái lỗ để chui xuống cho rồi. Trên đường đi nó còn không quên rửa hân

-đồ chết bầm nhà mi, mi hại ta, dám làm ta bẽ mặt trước mặt bạn dân thiên hạ. Thù này ta sẽ trả lại. Mi chết chắc, chọc siêu quậy ta thì mi sẽ hối hận. Mà cũng tại mình để hân dẫn đi, đến lớp cũng không xem lại bảng tên lớp, hân ta không vào lớp mà, sao mình lại ngu thế không biết, rõ ràng biết hân học chung lớp nên nếu hân không vào thì phải nghỉ ngơi chứ. À mà không tất cả là tại hân, tại hân dẫn mình đi chứ mình đâu có muốn, tại hân đưa mình đến nhầm lớp, không hỏi mình học lớp nào mà dẫn mình đi. Đúng rồi, đều tại hân, không phải tại mình mà tại hân.-những phút lên cơn của nó đó mọi người

Sau đó nó vội vã tìm lớp, lúc sau nó mới tìm được lớp.

Thấy nó bà cô chạy ra hỏi

-nãy giờ em đi đâu thế? Cô tìm em mãi đấy

-em xin lỗi cô-nó lí nhí

-thôi vào lớp mau em

-dạ

Sau đó bà cô bảo nó đứng ngoài chờ giới thiệu đã rồi vào giới thiệu

-hôm nay lớp có học sinh mới. Các em nhớ giúp đỡ bạn ấy nhé. Vào đi em

Khi nó vừa bước vào mà chưa kịp nở 1 nụ cười chào cả lớp thì...

-nhóc con sao lại đến đây? Sao không về lớp mà đến đây –hân đứng dậy chỉ vào nó và hỏi to. Câu hỏi của hân đã làm chấn động cả lớp, ai cũng thắc mắc là nó với hân có quan hệ gì.

-ủa đây là nhóc khi sáng mà. Nhóc học lớp này à?- 1 cô gái đứng lên nói

-ừ, nhóc học ở đây thật à? –cô gái khác cũng hỏi nó

Nó liếc xéo hân, cười với 2 cô gái đó và giới thiệu lần hai về mình kèm theo cả nụ cười tỏa nắng

-thôi em xuống bàn của My và Ánh nhé, bàn 5 đó . chỉ còn mỗi chỗ đó thôi nên em chịu khó vậy nhé

-vâng ạ

Nó lễ bước xuống bàn

-ê sao nhóc ở đây. Nhầm phòng rồi-hân

-tôi còn chưa tính sổ đấy. Dám làm bẽ mặt tôi. Hừ

-sao thế được? –hân

-nhóc học ở đây thật á?- 2 cô bạn

-ừ, hìhì –nó trả lời

Sau đó không hẹn mà 3 cái người đó lại hét lên

-không lẽ...

-đúng vậy

-17 tuổi?-tiếp tục đồng thanh

Lần này nó không trả lời nữa mà nhún vai như thể hiện 1 sự hiển nhiên vốn có

-hả??? Sao thế được???

-sao không được chứ.

Sau đó nó bỏ cái mũ ra thì

-tóc dài à? Nhưng khi sáng...

-hihi, sáng bỏ tóc nên nhìn hết con trai đúng hok?

Sau đó mọi người trong tổ giới thiệu về mình với nó. Nó cũng vui vẻ nói chuyện

-thôi tí nữa học xong rồi trò chuyện cũng chưa muộn đâu. Giờ học thôi-bà cô nhắc

Sau đó cả lớp học bài trừ nó vài nó bận ...ngủ. đến giờ ra chơi cả bọn kéo nó xuống căn tin và thi nhau hỏi nó

-nhóc 17 tuổi thật hả?-hắn

-đúng vậy-nó

-sao thế được? Nhìn nhóc thế này sao có thể-My

-đúng đó. Khó tin quá-Ánh

-có gì mà khó tin chứ. Mà thôi mấy bạn để mình ăn cái đã rồi nói chuyện nhé. Sáng giờ học bài nên đói quá

-thôi đi nhóc có học gì đâu! Chỉ thấy nằm ườn ra ngủ thôi

-nhưng nó vẫn đói. Thôi mình ăn thôi

Sau đó không ai nói gì nữa và ăn nhiệt tình. Mọi người không tin cũng phải thôi vì nhìn nó thì có 1 từ để diễn tả: “nhùn”. Học lớp 11 mà nó chỉ vón vện sở hữu chiều cao 1m50 nên hắn, 2 cô bạn của nó và đứa con gái gây sự với nó hồi sáng mới tưởng nhầm là “nhóc”. Hắn chỉ nghe mẹ hắn nói là nó học A1 nên 1 mạch dẫn nó đến 10A1 chứ đâu biết nó học chung lớp đâu.khi ăn xong nó nê 3 xuất com thì nó mới lên tiếng*ăn như heo ý*

-à quên, lúc sáng cảm ơn 2 bạn nhé, lúc sáng định cảm ơn thì 2 bạn chạy mất hút nên giờ mới có thể nói lời cảm ơn muộn màng. Hihi

2 cô bạn xém té ghế

-chời. Nãy giờ ăn cho lắm vào, ăn xong mới nói cảm ơn chuyện xưa lác. —Ánh

-đúng đó-My

-hihi. Có thực mới vực được đạo mà

-chuyện khi sáng??? Chuyện gì thế?-hắn cùng 2 tên bạn hỏi

-ơ ai đây?- nó chỉ vào 2 tên đó hỏi

Lần này cả bọn té ghế

-nè, học cùng lớp, ngồi cùng tổ, ăn cùng nhau, cũng đã giới thiệu rồi mà sao cô mau quên thế?- 2 tên đồng thanh

-tại không để ý. Hihi

Nói rồi cả bọn giới thiệu lại cho nó nghe và nó đã nhớ hết

Lý lịch trích ngang

Phan Mỹ Ánh, Trần Hà My: bạn thân của nó trong lớp. Luôn luôn bảo vệ nó, biết võ.

Trịnh Minh Trí, Nguyễn Quang Nhật: bạn cùng lớp với nó và là bạn thân của hắn, quý nó và thân với nó. 2 anh này với hắn là bộ 3 hotboy của trường đó.

Sơ đồ chỗ ngồi nhé mọi người nó ngồi bàn 5 ở đầu bàn rồi đến lượt My rồi đến Ánh ngồi trong cùng. Bàn 6 thì hắn ngồi đầu bàn rồi đến Nhật và trong là Trí.

Sau khi ăn xong thì 3 anh đi trước còn nó với Ánh với My ăn kem rồi từ từ lên lớp.

-nè 2 bạn mình có ý này –nó nói về ngập ngừng

-nói nghe thử đi Linh -2 cô bạn nó

-hay là mình đừng xưng bạn kêu tên nữa đi, nghe xa lạ lắm, hay mình cứ như bình thường đi ha

-ừ, cái này được đó, bình thường tui với nhỏ My cũng vậy. Tại có pà nên mới bạn bè thế đấy. Mấy ông tướng kia cũng thế đó chứ. Bình thường thì cứ ông-tui không thôi, hôm nay có pà nên mới giữ ý thế để giữ hình tượng “boy nóng” đó chứ –Ánh nói

-đúng đó, cứ pà-tui cho thân thiện nhỉ –My nói

-vậy cứ thế hen.

Sau đó nó và 2 cô bạn mới quen về lớp để chuẩn bị cho tiết học tiếp theo. vừa vào đến lớp thì nó bị ai đó chặn ngang chân và suýt té, khi nó chuẩn bị hôn đất mẹ thân yêu thì 2 con bạn nó kịp kéo lại nên nó chỉ mới... hôn gió với đất thôi. Khi đã đứng vững nó mới nhận ra người vừa gạt chân nó, thì ra đó là cô gái lúc sáng nó đụng phải (cô gái đã tỏ tình với hắn ý). Cô ta mỉm cười châm chọc

-ôi sao bạn đi đứng bất cẩn thế? Có sao không? Hay đến phòng y tế nhé

Nó chưa kịp phản ứng gì thì

-sao cô dám gạt chân Linh hả? - My hét lớn

-cô dám ngang nhiên kiểu đó hả? Cô muốn chết sao? –Ánh chỉ thẳng mặt nhỏ đó nói

-thì sao? Mày định làm gì tao nào? –nhỏ đó cười khinh bỉ

Ánh toan tát nhỏ đó thì bị nó ngăn lại

-Linh à, đừng hiền quá, nhỏ đó đáng bị đánh mà. Để tui giúp pà lấy lại công bằng –Ánh

-thôi đi. Không có gì to tát đâu –nó khuyên can

-đúng đó, mày đừng nóng vội mà mất khôn –My cũng nói

-còn mày nữa con nhỏ nhà quê. Mày cũng chỉ là con nhỏ làm ôsin cho gia đình nhà Duy, mày không có quyền hành gì ở đây đâu mà được phép lên tiếng. –nhỏ đó nói

Hai cô bạn quay ra nhìn nó

-tụi mày định chơi với loại người như nó à? *chỉ vào nó* tao nghĩ tụi mày sẽ không hạ thấp sự thấp hèn của mình thêm nữa chứ? Nhưng mà tao nghĩ tầng đáy xã hội mà chơi với nhau thì cũng xứng. Haha –nhỏ đó nói xong cười khiêu khích

Ánh giờ đây như muốn ăn tươi nuốt sống nhỏ đó nhưng nó với My đã kịp cản lại, sau đó nhỏ đó ra khỏi lớp nó và cười lớn

-đồ khốn nạn, lũ nhà giàu kênh kiệu... –Ánh tức tối chửi

-đúng là khinh người quá đáng mà -My cũng không vừa

-sao khi nãy mày pà cản tui? Sao không để tui cho nó 1 trận cho nó biết tay-Ánh quay ra hỏi nó với My

-đừng thế, như vậy là mắc mưu nó đấy. Nó muốn pà đánh nó sau đó nó sẽ kiện pà và đuổi học pà đó. –My giải thích

-đúng đó –nó

-ừ ha. Đúng là xem tí thì mắc mưu nhỏ đó. Đúng là đồ cáo già mà –Ánh

-mà khi nãy nhỏ đó nói gì thế? Pà là ôsin tên “Duy hâm” đó hả? -My hỏi

-ừm, giải thích đi Linh –Ánh cũng hỏi theo

-ừm, đúng vậy. Vậy mấy pà có muốn làm bạn có muốn làm bạn với tui nữa hok? Nếu không thì cũng không sao đâu tui hiểu mà. Hihi –nó nói

2 con bạn nó thi nhau cốc đầu nó làm nó la oai oái

-pà ngốc xít vừa thôi. Pạn pè mà nói thế à? Thế mà là bạn bè à? -My

-Lùn ngổ này, muốn chết sao mà nghĩ tụi này vì pà là ôsin mà bỏ pạn hở? -Ánh

-oa tui xin lỗi, đau quá à. Xin lỗi mà. Hihi

-oánh cho chút lun đi -Ánh

-oánh cho khôn ra –My

-thui mà. Huhu, tội nghiệp tui mà. Để tí tui mời 2 pà ăn kem nhé

-ok- đồng thanh

-ê mà nhỏ đó là ai vậy?- nó hỏi 2 con pạn

-nhỏ đó mà bà không biết à? –My hỏi

-lùn mới vào học sao mà biết cho được-Ánh

-à quên-My gãi đầu *Lùn là tên 2 đứa pạn gọi nó đó*

-lại đây tui tui kể à nghe

-ok

Trần Thanh Huyền: con gái ông hiệu trưởng, hơi xinh*chỉ hơi thôi nhé*, được cái là mặt dày lắm*cả về nghĩa đen lẫn nghĩa bóng –tức là dày về độ dày của phần son với thu đoạn ý nhé*, “hôi” nước hoa lắm. Ý nhà giàu mà bắt nạt người khác lắm. Rất ghét nó với 2 nhỏ bạn vì luôn chống đối nó, chảnh chọe.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

hóa ra cô gái đó là con thầy hiệu trưởng, hèn gì cư xử chả sợ ai cả. –nó nói có chút phần uất

-cô ta học lớp 11A2 chuyên cạnh lớp mình đó –My nói với nó

-ừm. Cô ta ỷ là con hiệu trưởng thì tha hồ gây sự đó. Thấy người ta sợ chút ít lại lên mặt ta đây. Hừ, thấy ghét –Ánh tức giận

-thôi kệ cô ta đi, chuẩn bị vào học nào –nó nói xong mở tập ra chuẩn bị cho tiết sau

-hazzi, tiết sau chả phải tiết của “Tiến tặc kè” sao. Ngán cái môn này ghê, ai mà nhớ được tất cả sự kiện lịch sử chứ. Người chớ có phải rồ bốt đâu –Ánh ngán ngẩm vất chân lên bàn nói

-hehe, tiết sử này mình nghĩ là cái chắc. Pà muốn điều này đúng không Ánh? –nó nháy mắt tinh nghịch

-ê ý pà là sao? –My hỏi nó còn Ánh thì bật lên như lò xo

-nghĩ à? Ông bị đau bụng tiêu chảy hả? Hay là bị sa thải rồi vậy?

-từ từ mấy pà sẽ biết thui mà. Hihi-nó cười tươi như hoa

-có việc gì mà vui vẻ thế?-hắn nhảy vô. Gì chứ trò vui thì không thể không có hắn

-nói nghe với nào, vui mà không san sẻ sao? – 2 anh bạn hần

-san sẻ mất vui-My & Ánh

-thôi học nào-nó nói xong kéo 2 nhỏ bạn lại chỗ ngồi, còn lại hần với 2 tên bạn thì ngây ngời ra nhưng sau đó cũng quay về chỗ để...hóng chuyện

-pà nhớ giữ lời hứa nhé –My nhìn nó, mắt chớp chớp

-nhớ hui, tui không “chạy làng” đâu mà sợ. Đại trung phu nói được làm được- nó vừa nói vừa vỗ ngực tự hào ghê lắm

-thôi đi, lùn thì chớ...-Ánh chăm chọc

-ê ê, giừo pà muốn ăn oánh thay kem à? –nó vừa nói vừa bẻ tay răng rắc

-eo ui, em sợ quá, chị lùn tha cho em nhé. –sau khi nói nhỏ Ánh còn lêu lêu nó nữa rồi bỏ chạy, nó tức quá chạy theo nhỏ vòng vòng cả lớp nhưng...

CÓP

-ui da, tên chết bầm nào dám...-nó nói xong ngước lên và bắt gặp khuôn mặt “tắc kè đổ” của thầy Tiến. Nó thấy thầy liền cười hihi mong thoát tội kêu thầy là “tên chết bầm” nhưng có vẻ như “sắc đỏ” trên khuôn mặt đã quá 47 kia không dụ lại tí nào mà hình như còn thêm phần tươi tắn thì phải. Thế là hết...

-em bảo ai là đồ chết bầm? –ông thầy rít lên

Nếu đã “xác định” rồi thì nó không sợ nữa, “quẩy” luôn* xác định ở đây là được “mời” lên văn phòng xoi nước trà và nghe giáo huấn kèm theo giấy bút viết bảng kiểm điểm đấy nhé*

-dạ, dạ em xin lỗi thầy, em không cố ý, chỉ là do mắt em kém mà hôm nay em không đeo kính áp tròng nên...-nó vừa nói vừa xụi xụi

-em nói nghe hay nhỉ? Trong trường mà sử dụng ngôn từ như thế à? Em là em muốn chọc tôi đúng không? – ông thầy tức giận

-em đâu dám đâu thầy. Em tôn trọng và kính nể thầy lắm đấy ạ. Em nể thầy ở đức dễ tính, yêu thương học sinh, tha thứ, ôn hòa....nên em không dám thế đâu ạ

Sau đó ông thầy hiểu nó đang “xoáy” ông nên tức lắm nhưng không dám biểu hiện ra mặt. Nó nói thế mà, chỉ là khen ngoài, chơi xỏ trong thôi. Nên giờ nêu thầy còn tra cứu thì thầy là kẻ hèn mọn, tính toán,... sau đó lớp nó hứa theo

-thầy ơi, bạn ý không cố ý đâu ạ

-thầy độ lượng tha cho bạn nhé

-thầy ơi tha bạn đi thầy

-thàyyyyyyyyyyyyyy oi...

Hiểu được giừo mà trách nó là hạ thấp mình trước học sinh nên thầy đành “diễn vai hiền từ” đợi khi có cơ hội sẽ phục thù sau vậy.

-thôi tạm tha cho em lần này. Về chỗ đi

-em cảm ơn thầy.-nó nói xong cười tí cả mắt quay về chỗ

-ui, hên cho ông ghê –nó nói

-thui đi, hên cho pà thì có. May cho pà là pà học lớp này đấy –Ánh nói

-ừm, pà mới vào lớp mà có vẻ chiếm được nhiều sự ưu ái ghê hen –My

-ai chớ tui mà lì, đáng iu, dễ thương vậy mà, đi đâu người ta mà chả iu –nó tự đắc

-QE -2 cô bạn làm như ới sắp chết không bằng

-2 pà thôi đi, chế giễu tui à? –vừa nói nó vừa véo 2 con bạn rõ đau

-á , cái con này, mày muốn chết à? Mày phụ tao xử nó đi mày-Ánh

-ok xử liền

-á, 2 chị tha cho em, em lỡ dại –nó

Bọn hấn ngồi sau xem mà cười khì vì tính trẻ con của 3 cô nàng

-BA CÔ KIA LÊN NGAY ĐÂY CHO TÔI!!! –“tắc kè” đã chứng minh công lực thâm hậu của mình qua “tiếng gọi dịu nhẹ”, may mắn trường xảy chắc chắn nên chưa có tai nạn đáng tiếc nào xảy ra. Phù, trường này còn may đấy

Thế là 3 đứa tụi nó phải lên “ra mắt” ông “tắc kè”

-thầy gọi tụi em ạ? – 3 đứa đồng thanh

-đây là buổi học đầu tiên của năm học mới nên tôi rất dễ tính nhưng là do các cô đã chọc tôi thì đừng trách. Đi lên văn phòng viết bản kiểm điểm cho tôi –tần suất dao động âm thanh cực lớn

-thầy cho em hỏi tụi em đã phạm tội gì ạ? –nó nói tuy có vẻ tôn trọng ông thầy nhưng câu nói có vẻ bông đùa, khoái chí như muốn chọc tức ông

-cô còn dám hỏi tôi à? Mà cô là học sinh mới chuyển đến lớp đúng không?

-đúng ạ

-cô mới chuyển đến mà có thái độ không tôn trọng thầy cô, vào lớp mà còn chạy nhảy lung tung, khi tôi tha cho rồi mà còn xuống lớp đùa giỡn với bạn. Thật là vô tổ chức, không coi giáo viên ra gì mà

-thầy nói quá rồi đó ạ. Thầy có bằng chứng nói em đùa giỡn và không tôn trọng thầy không ạ? –nó khề nhếch môi và ông thầy đã thấy điều đó

-bằng chứng ư? Chẳng phải chính mắt tôi thấy cô ở dưới lớp đùa giỡn hay sao mà cần đến bản chứng nữa kia chứ

-thưa thầy, khi thầy cho em xuống chỗ ngồi em đã rất biết ơn thầy và tự dặn lòng rằng cần học thật tốt để cảm ơn thầy nhưng thật không ngờ thầy lại mắng em vì điều đó. Huhu, em chỉ muốn thảo luận với 2 bạn cùng bàn về bài học hôm nay mong sẽ học thật tốt nhưng...hức hức...có con sâu trên người bạn em nên em gỡ giúp bạn ý..hức hức...không ngờ sợ ý con sâu lại rơi vào áo của em. em sợ quá nên giãy nảy, bạn em vì muốn giúp em gỡ sâu ra thôi nên...hức hức... không ngờ thầy lại nghĩ oan cho chúng em như thế.huhu –nó nước mắt ngấn dài

-thôi thầy tha cho em ấy đi. Em ấy đâu có muốn thế đâu phải không nào? –thầy hiệu phó can ngăn

Thì ra nó thấy thầy hiệu phó đến nên giờ bài “mít ướt” ra, và quả nhiên không ngoài sự mong đợi. Kế hoạch thành công mỹ mãn, mặc dù bên ngoài nó rơi nước mắt nhìn đến đau thương là thế nhưng trong bụng thì..cười hehe. Đến cả bọn hấn chứng kiến toàn bộ sự việc hay cả 2 con bạn là người giỡn với nó thế mà còn...tin nữa là. *phục pà Quậy quá xá*

-thầy hiệu phó đã xin thì tôi cũng không trách mà làm gì nhưng hồi nãy em nói em đã thảo luận để học tập thì tôi muốn kiểm tra bài em được chứ

-thôi xong rồi, lúc nãy có thấy học hành gì đâu. Kiểu này thì chết thật rồi –đây là suy nghĩ của 2 nhỏ bạn nó với cả bọn hấn, còn cả lớp thì 2 cũng tin nó thảo luận hết trơn rồi còn đâu

-đừng run em ạ, cứ bình tĩnh, khi nãy học được gì thì ta hãy đọc thật rành mạch ra nhé-thầy hiệu phó quan tâm nó

-vâng ạ

-vậy tôi cho phép 2 em My và Ánh về chỗ. Còn em nghe tôi hỏi đây

2 nhỏ bạn nó xuống ngồi vào chỗ mà lòng thấp thỏm không yên, cứ lo cho nó

-nghe cho rõ đây. Em hãy nêu các sự kiện lịch sử từ lúc thành lập đất nước Việt Nam đến cuối thế kỉ XIX

-vâng ạ. – sau đó nó sổ 1 tràng những sự kiện như đã đọc thuộc lòng từ lâu làm thầy hiệu phó rất vui, học sinh dưới lớp mà đặc biệt là 2 bạn cuối của nó và hấn- nơi những người quảng cáo cho kem đánh răng P/S kia*tức là ngạc nhiên đến nỗi miệng mở to ra đấy ạ* ngưỡng mộ ghê ghớm. Vì thật sự đã khó nhớ rồi mà đằng này nó còn đọc rất lưu loát và rành mạch nữa chứ. *cao thủ*

-thế này thì thầy tha cho em ấy được chưa thầy Tiến? –thầy hiệu phó vui vẻ hỏi

-thầy ơi, tha cho em nha thầy –nó năn nỉ

Ông thầy đành lòng cho nó xuống chỗ ngồi vậy

-Thôi thầy dạy tiếp đi, tôi đi kiểm tra các lớp khác đây

-Vậy thầy hiệu phó đi nhé – ông liền cười hiền

-Vậy tôi đi đây. Thầy dạy tốt nhé

Sau khi thầy hiệu phó ra thì ông thầy dạy nhưng cứ lể lườm nó hoài, nó thì nhìn ông thầy giảng chăm chú làm đôi khi ông thầy thấy áp lực rồi nói nhảm mấy chỗ. Thôi cơ đến thì nó liền nắm bắt, nó bắt bẻ ông làm ông tức ghê lắm nhưng không làm được gì. Sau khi hết giờ ông thầy vẫn chưa hết tức, đến nỗi không muốn chấm dứt cái nhìn đầy lửa giận chiếu lên nó. Ông thầy bước đi xong thì nó cười lớn

-haha, nhìn mặt ông ngố tàu quá chừng. Haha

-ê bà giỏi thế. Khi nãy còn cười hihi haha với tui tui mà. đừng nói là hôm qua bà học đó nha –My hỏi nó

-pà nghĩ gì lạ vậy? Tui đâu phải là kẻ siêng năng đâu, ngu còn không đủ giấc nữa là. –nó nói

Cả lớp đều rất tò mò không biết nó không học thì làm sao mà trả lời rành mạch vậy được kể cả tui hẳn

-dễ thôi mà, chỉ cần khi trả lời câu hỏi đứng ngay cạnh bàn ông ý, ông sẽ mở sách ra để kiểm tra xem mình nêu có đúng hay không. Vì tập trung vào việc kiểm tra nên ông sẽ quên đi mình đang làm gì nên thừa cơ ghê mắt coi sách, khi nào ông có dấu hiệu ngừng đầu lên thì nhìn vào mặt ông là ok. Hihi, thấy tui thông minh hông nè –nó nói mà vẻ mặt tự cao ghê luôn

-á à, ghê nha. mà pà cao tay thiệt nha Lùn – 1 cậu bạn đứng lên nói giờ lun ngón cái lên tán thưởng

-tui mà lị

-ôi phục pà ghê đây -1 cô bạn khác

-đó là kinh nghiệm của đời học sinh mà lị. Hehe, tự dung được khen, cảm giác này thật là dễ chịu –nó

Lớp nó bây giờ đã quen với nó, biết cả biệt danh “Lùn” của 2 pà bạn gọi nó và thấy nó xưng theo kiểu pà-tui nên cũng chẳng ngại ngần gì mà bạn-mình nữa. Nó vừa vào học chưa được 1 ngày thôi mà như quen thân với lớp không bằng vậy. Tập thể nó vốn đoàn kết mà!

Mấy tiết học sau cũng trôi qua nhanh chóng và cuối cùng tiếng chuông ra về cũng kêu-tiếng kêu vui tai nhất của đám học sinh. Nó thì sách vở đều yên vị trong cặp từ 30’ trước khi chuông kêu nữa cơ*pà này ham về góm* . nó kéo 2 con bạn đi xuống về trong khi 2 nhỏ chưa kịp dọn sách vở là 2 nhỏ la oai oái. Đang đi nó chợt nhớ ra điều gì đó quay ra hỏi 2 nhỏ bạn

-ê mấy pà đi 4 bánh thì sao tui đuổi theo cho kịp

-Lùn ngố này, pà không nghe con Huyền nó bảo tui tui nhà nghèo à? Mọi đâu ra 4 bánh đây?

-thế mấy pà đi bằng gì?

-thì xe “độp” chứ gì. Lùn ơi sao ngố thế =.=

-aha vậy đi cùng rồi. Tui cũng xe đạp nè

-ừ đi mau lên kéo lát nữa mấy ông tướng kia ra thì khó

-ông tướng nào ra??

-đi đi rồi tí tui tui giải thích cho

-ok

Thế là tui nó nhanh chân đi ra cổng trường nhưng khi ra đến cổng thì tui nó phát hiện ra xe của mình đã bị xẹp hết cả 2 bánh.

-thôi rồi, lại nữa à? Không chơi lại tui mình nên giờ trò chơi bản đây mà –My tức giận nói

-cái lũ hèn quá. Ngon thì ra đây tay đôi đi, chơi xấu mà vinh quang gì đâu. Nói không dựa vào cái danh con gái hiệu trưởng mà lại giờ trò chơi xấu thì... hén như nhau thôi –Ánh bực

-thôi tìm chỗ nào sửa xe đã rồi mình đi ăn kem chứ đứng đây chờ nhỏ đó cũng chẳng nghe đâu. Ăn cho ngon miệng chứ chờ chỉ tốn nước bọt thôi

Nói xong tui nó ghé vào quán sửa xe gần đó vá xe. Từ đó có thể thấy cổng trường nó vì cũng chẳng xa lắm

-ê có chuyện gì mà sân trường đông nghịt mà cũng không có học sinh rời khỏi trường thế nhỉ? Cứ bu lại 1 chỗ hay sao ấy –nó ngộ nghĩnh hỏi

-thì 3 ông tướng nhiều chuyện bàn dưới mình đây, mỗi lần ra về là luôn có “kiến” bu theo hết á

-ngày nào chả thế nên tui tui mới bảo pà đi nhanh, đứng trong đó là giờ vẫn chưa ra được đâu

-tui thấy cũng bình thường chứ có đẹp gì đâu. Chỉ được mỗi cái giàu thôi –nó

-chuẩn. Cái mặt xấu xí thế mà cũng đeo

Nó với 2 con bạn tha hồ nói xấu tui hần cho đến khi ông chủ kêu xong mới chịu rồi đi chớ ông mõi lổ tai lắm rồi. Mấy nhỏ này nói có bao giờ ón đâu, chỉ tội cho ông phải là người nghe bắt đắ dĩ thời

Nhưng nó đi trước mà sao lâu quá chưa thấy 2 con bạn đi đến để dẫn đường thì dừng xe thấy 2 nhỏ đang chiến đấu quyết liệt với Trí & Nhật. Đợi lâu quá nên nó đành quay đầu xe lại

-ê giờ có đi không hả? Ha muốn về nhà đây?

-pà coi đi, 2 ông này đâu xuất hiện đòi đi cùng nè –My & Ánh

-cho tui tui đi với mà. năn nỉ đó –Trí và Nhật năn nỉ

-thôi đi cùng cho vui. Mau tui còn có việc nữa

-việc gì thế? -4 người cùng hỏi

-bí mặt quân sự. Đi mau nè

Vậy là 2 anh đành lên chớ 2 chị *chớ hông lẽ gái đèo trai đi à* rồi cả đám cùng đi ăn kem nhưng...

Hôm sau xuxu tiết lộ chuyện sau nhé, giờ xuxu đi học mất òi

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lốp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Tụi nó kéo nhau vào 1 cái quán khá đẹp tuy có vẻ bình dân chút xíu

-mấy pà với ăn gì?còn 2 lão “ôn thần” này nữa, ăn gì nói mau lên cho người ta gọi chứ? –nhỏ Ánh nói với nó và My nhẹ nhàng bao nhiêu thì hung thần với 2 anh bấy nhiêu

-nè, pà có cần tỏ thái độ thế không hả? – Minh Trí

-tụi tui chỉ muốn làm quen với bạn mới thôi mà-Quang Nhật

-hừ, ăn gì nói mau. Dài dòng! –Ánh

Đề cắt đứt cái đám “nhộn nhịp” nó đành lên tiếng mở lời

-thôi đi, vào quán mà mấy ông với mấy pà cãi nhau ỏm tỏi vậy đấy, người ta cười cho. Đi cùng cho vui cũng được mà. hìhì, cho tui 1 ly sôcôla, 1 dâu, 1 dừa, 1 cam trước đi, có gì tí gọi tiếp nhé

Nó nói xong thì cả bọn nhìn nó không chớp mắt, riêng Minh Trí & Quang Nhật thì miệng há to hết cỡ. nó thấy bạn nó thế thì lấy tay đưa qua đưa lại trước mặt mấy đứa bạn

-ê, bị sao vậy? Có chuyện gì vậy? Sao thế?

-ê Lùn ơi, pà heo đầu thai à? Sao ăn lắm thế? –My hỏi nó còn mấy người còn lại thì hình như ngạc nhiên đến mức không thốt nên lời

-còn ít mà. tui đứng từ từ ăn tiếp nữa đó chớ –nó ngô nghê trả lời để cho bạn nó sắp ngất trên cành quất với nó

-thôi gọi món đi mau rồi ăn nào –nó nói với mấy nhỏ

Sau khi gọi món cho cả bọn thì...

-ê, sao khi này 2 pà kêu tôi ăn nhiều mà giờ thì*nó chỉ vào những gì chị nhân viên bê ra bàn nó của 2 nhỏ bạn* nhìn xem, 2 pà ăn có thua gì tui đâu chớ.

-tại pà nhìn xem đi, pà lùn bé tẹo, lại nhỏ con ăn thế là nhiều quá chứ còn gì nữa. –My

-chuẩn –Ánh và 2 ông bạn đưa nhau giờ ngón tay cái lên tán thưởng

-hừ, tui ăn nhiều vậy đấy. Được hông? Lùn là ăn ít à? –nó trương mồm lên cãi

-không ai cấm pà ăn nhiều hết, chỉ tại tui tui ngạc nhiên thôi. Mà tui có câu này muốn hỏi. –Ánh

-pà hỏi đi, còn làm bộ “tui có câu này muốn hỏi nữa chứ”-nó bủ môi

-coi mặt pà kia. Nè, pà trả lời đi, cái tên Duy hâm đó có ăn hiếp pà không? Có thì nói tui xử cho- My hùng hồn

-đúng đó cứ nói, tên nhiều chuyện đó mà bắt nạt pà thì cứ kêu tui này *vỗ ngực tự cao* tui tui đảm bảo không để hấn toàn mạng mà –Ánh

-ủa là sao? -2 anh

- trắng sao gì? Hỏi thì có đầu có đuôi chứ. Rõ vô duyên!!! –Ánh

-thì lúc nãy nói gì mà Duy hâm ăn hiếp Linh ấy. Sao lại thế được? – Trí

-ê ông ở trên trời mới ghé thăm trái đất xinh tươi của tui tui à? hỏi câu vớ vẩn! –Ánh

-ê trái đất nào là của pà vậy? Sở hữu vừa thôi

-à, tui nhớ rồi khi hỏi đó mấy ông không có mặt nên không biết-My

-hèn gì nhìn cái mặt cười tưởng heo xổng chuồng! Ngu kinh ha –Ánh xia xoi

-thôi nha, đừng có thấy tui tui im lặng là lẩn lút nhá –Trí

-thế có chuyện gì vậy?-Nhật

-à chuyện là pà Linh là ôsin của tên hâm bạn mấy ông đó –Ánh

-há??? Thiệt hả? -2 anh

Sau đó cả bọn nhìn lại nhân vật chính của câu chuyện mà nãy giờ chưa thấy phản ứng gì thì... té xỉu. Đơn giản vì nãy giờ nó có nghe đâu, nó thản nhiên ăn như “ín” và không để ý gì đến cuộc trò chuyện nãy giờ

-nè -4 người đồng thanh

-ơ hả? –nó đưa bộ mặt vô tội lên nhìn mấy đứa bạn

-pà có thôi ăn đi không. –Ánh

-sao? –nói hỏi lại

-thôi không có gì đâu, pà ăn tiếp đi _My nói

-thế tui ăn típ nhé. Mà mấy ông không ăn đi? Mấy pà nữa, kem tan hết rồi kìa. –nó hỏi xong chưa kịp nhận câu trả lời từ tui bạn thì...- chị ơi. Cho em thêm 2 ly dừa, 2 dâu, 2 cam và 3 sôcôla nha chị

-nè, pà ăn vậy sao ốm nhom, gầy còm mà “nhùn” ghê thế? –My thắc mắc

-tui cũng chả biết nữa, ăn thì nhiều mà mập chẳng bao nhiêu pà ơi

-pà khác người ghê hen. Nhìn ốm yếu mà ăn thuộc dạng “khủng bố” ghê luôn – chọc nó

-thôi ăn mau đi, hôm nay tui có việc gấp – nó

-việc gì thế? –cả 4 đồng thanh

-cái này là bí mật, hìhì

20 phút sau. ...

-chị ơi bao nhiêu vậy ạ? –nó hỏi chị bán hàng

-của em là 600.000đ –chị bán hàng hiền lành

- dạ –nói xong nó rút ví ra lấy tiền thì...

-pà cất tiền đi, để đó tui tui trả cho. -My

-đúng đó, pà làm cực khổ mới có tiền mà, cứ để đó có khi cần dùng đến. Châu này tui tui khao. –Ánh

-sao thế được, coi như lễ làm quen bạn mới. –nó

-pà làm vậy thì thể diện của tui tui để đâu đây? Đi ăn mà để con gái trả tiền thì nhục lắm, nhất là với 2 vị hoàng tử đẹp trai như vậy. Để pà trả tiền thì ới thôi...mai tui tui sẽ là tâm điểm của trường thông qua mấy cái loa phát thanh*hát mừng về 2 chị nhà mình* này mất

-đương nhiên rồi, biết thế là tốt -2 nhỏ nghênh mặt

-biết ngay mà, 2 pà đâu để cho tui tui theo- 2 anh

-để tui trả à –nó nài nỉ

-thì pà cứ cất tiền đó đi, thế nào mai tui mình cũng làm 1 châu nữa mà lo gì. Khi đó cho pà trả thoải mái, còn bây giờ thì *nhìn 2 anh* -My

-biết rồi, khỏi nhìn kiểu “ăn tươi nuốt sống” đó đi, phát ghê –Nhật

-ngon nói lại đi –My

-thôi nào, vậy mai tui tui cũng được đi nữa đúng hông? – Nhật làm như kon nít

-được mà, đi chung cho vui –nó

-Linh ơi pà dễ thương ghê đó -2 anh nhìn vì được cho đi chung

2 anh trả tiền xong thì cả đám giải tán, nó thì đến công viên...

-a kia rồi. Sao thoát khỏi tay ta –nó tự làm nhảm 1 mình

Tách..tách..tách

-đẹp quá, góc chụp chuẩn thiệt, mà cũng phải, ai chớ mình chụp là phải đẹp không cần bàn cãi gì hết. Haha –giây phút điên loạn của nó

-cái gì đẹp cơ?-có tiếng người hỏi làm nó giật mình suýt chút là rơi cái điện thoại

-AAAAAAAAAAAAA-nó hét lên như con lợn chọc tiết

-làm gì mà la ghê thế? Làm gì mờ ám hả?-Nhỏ My nhìn nó gian gian

-ơ...đâu có...không có gì hết á –nó lấp bắp

-làm gì mà nói lấp ghê thế? Bộ pà làm gì “mờ ám” thiệt hả? –Ánh

-không có mà tui...-nó chưa kịp nói hết câu thì cái điện thoại của nó đã nằm trên tay nhỏ My

-để tui xem, khi nãy tui thấy pà làm gì với cái điện thoại ấy

-không được, không được mà. –nó nhảy lên để lấy lại cái điện thoại nhưng...pạn thử nghĩ xem với chiều cao 1m50 độ với người cao 1m72 thì sao nhỉ, còn chưa nói nhỏ My còn đưa cái điện thoại lên tít trên cao nên nếu nó có nhảy mấy cũng chẳng tới được

-pà giữ nhóc lùn này cái coi Ánh, lo chơi vậy sao tui xem được-My nói xong thì nhỏ Ánh liền thi hành và tóm nó

-á á, pà có sở thích quái ghê ta. Nhưng mà nhìn người trong hình quen quen-My

-đưa tui xem nào, tui cũng muốn xem nữa-Ánh

-hình như là cặp của Khánh –Yến ngồi trên bàn mình này. Á á, chụp lên nhá, tui méc 2 tui nó cho coi –Ánh nói

-thui mà, mấy pà trả lại điện thoại ỉnh đi mà, lỡ tui nó đi thì phí –nó năn nỉ

Phải 5’ nhỏ Ánh mới trả lại điện thoại cho nó nhưng...cặp đôi kia đã đi từ hồi nào mất rồi. Nó rung rung mít ướt bắt đền 2 nhỏ pạn.

-huhu, canh chừng cả buổi.

-pà thôi đi, kéo tui méc 2 tui nó cho bây giờ –My hăm dọa

-thôi đi nít ranh, còn khối gì cả mớ cặp kia cho pà chụp, muốn tui với nhỏ My sẽ tìm cho pà chụp từ sáng đến tối lun –Ánh

-thiệt nhá -nó

-đẩy đẩy, mới um sùm mà giờ lại cười hihi đây, con nít lấm nhá-My nói rồi bẹo má nó làm nó la oai oái

Tui nó bắt đầu leo lên xe chào tạm biệt nhau rồi đưa nào đường nấy về nhà. Trước khi đi 2 nhỏ pạn còn dặn

-nè, tên hăm hấp ấy mà ăn hiếp nhớ gọi tui tui đó. Tui tui sẽ đến và xử hần bất kì lúc nào

-ok, biết mà. lúc nãy mấy pà lo cho tui làm tui vui lắm

-có gì đâu, thôi về đi kéo trẻ. Làm ôsin như pà có mà bị chủ la rầy vì tội ăn nhiều với ham chơi quá, coi mà có ngày cạp đất đấy Lùn oi-My

-ui biết hùi mà. thôi về đây, tạm biệt nhé-nó

Nó lê bước vào nhà chưa kịp xỏ đôi dép heo đi trong nhà thì

-nhóck làm gì mà giờ mới về vậy? –hần

-con đi học có vui không? có nhiều pạn không co n?- mẹ hần

-vui lắm cô oi, quen toàn pạn tốt. Hihi, họ thật tốt bụng chứ đâu có như ai kia *liếc hần* chơi xấu con, đưa con vào nhầm lớp “tí hon” là con giới thiệu mỗi cả miệng, nói chuyện làm quen xong hết lại té ra mình nhầm lớp. Ê mặt lấm cô ạ –nó kể tội hần

-đấy cái thằng này nhiều khi cô tự hỏi “ nó có phải con mình không vậy ta?” đấy con oi –mẹ hần được dịp bày tỏ “nỗi lòng”

-mẹ! sao mẹ làm mất thể diện con thế? –hần làm nũng

-thể hôm nay con đi đâu vậy? –mẹ hần hỏi nó chả thèm quan tâm đến cái thể diện gì đó của thằng con trai

-dạ hôm nay sau khi học con cũng tui pạn đi ăn kem. Ngon lắm cô ạ –nó vui vẻ

-đi nhiều không con? Sao thằng “phá cửa” này không đi đâu chơi như con luôn nhỉ? Ở nhà cứ nhảy tung tung mết óc quá –mẹ hần than

-dạ đi có 5 người cô ạ

-ai mà 5 người?- hần hỏi

-ê nhiều chuyện nhá –nó lườm

-à cô cũng muốn biết

-dạ là 2 bàn cuối tui con đi ăn, coi như lễ làm quen đó cô

-thế sao không có tui, tui cũng ở trong 2 bàn chứ bộ? –hần làm mặt hờn

-kệ ông chứ, biết tin thì đi, không biết ở nhà!

-đáng lẽ nhóck cũng nói cho tui biết chứ

-oa hôm nay các con nói chuyện có đủ chủ vị nữ rồi à? khi trước cô để ý thấy 2 đứa chẳng bao giờ nói như thế cả –mẹ hần

-tại khi trước con cũng chẳng biết xưng gì nên thế đó cô. Hôm nay đến lớp, biết nhau rồi thì cứ tự nhiên như ở lớp thôi cô ạ, con cũng xưng hô thế với mấy pạn trong lớp vậy đây cô

-à, mà thôi con vào nhà rồi chuẩn bị ăn cơm nè. hôm nay cô nấu ăn đó

-tuân lệnh-nó chào kiểu quân đội rồi chạy lên phòng của mình

Bữa cơm...

-cái này của tui-nó

-của tui –hần

Nó và hấn hiện giờ đang tranh nhau 1 miếng thịt nướng trong khi đĩa thịt nướng còn rất nhiều. Tại nó và hấn cùng gấp 1 lượt nên nhất quyết không trao cho đối phương, cố giành nhau bằng mọi giá

-tui chọn trước –nó

-tui mà, nhóck thả ra đi-hấn nói

-đùa à

-vậy thử xem ai thắng

-vậy cho ông đó, nhưng mai sẽ có chuyện đó, ông muốn sao? –nó hăm dọa

-chuyện gì?

-thề nhó- nó mnói chỉ mỗi câu đó mà hiệu quả không ngờ

-chùng nào thì nhóck mới chịu xóa mấy cái đó vậy? –hấn

-tùy-nói xong nó iếng thịt vào mồm nhai ngon lành mặc cho hấn liếc ngang hay liếc dọc

-haha, T.Trư thắng rồi, Duy có đối thủ rồi nhé –mẹ hấn cười vui vẻ

-mẹ toàn bênh nhóck không thôi -hòn

-con mà, à cô ời chùng nào thì con bắt đầu học làm ôsin vậy cô? –nó hỏi

-để xem nào, con sẽ làm vào các buổi rảnh rồi tức là các uôi không đi học đó, còn thời gian còn lại thì con có thể đi chơi, ăn uống cùng bạn bè và học hành vì con không phải ôsin nhà này, con chỉ là học việc thôi mà

-vâng ạ

Sau bữa tối nó phụ dọn dẹp và lên giường ngủ ngon lành không quên gọi điện hỏi thăm cả gia đình của nó và đám bạn Tiểu Quỷ*không là nó bị xử đẹp cho xem*. Chỉ có ngày đầu tiên đi học của nó mà tốn của Xuxu nhiều giấy mực quá.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Sáng hôm sau nó cố thức dậy thật sớm để đi học và để thực hiện điều đó thì nó phải đặt báo thức-công việc hằng ngày để đến trường của nó khi còn ở Hà Nội. Sáng sớm đã thấy nó ngồi ở trong vườn nhà làm ông Phúc(người làm vườn trong nhà hấn) suốt tưởng nhầm là ăn trộm, thấy nó ông hỏi

-sáng không ngủ thêm tí mà dậy sớm thế con?

-dạ, con chào bác. Cháu dậy sớm ngồi đây cho tỉnh táo không thôi con ngủ khò đi học luôn. Mà bác cũng dậy sớm thế ạ?

-dậy làm vườn chứ. Mà khi này ta nghe tiếng gì réo ấy, con có nghe gì không? –vừa nói ông vừa tưới cây còn nó thì phụ ông nhổ cỏ trong các chậu cây

-có phải là tiếng nhạc gà gáy lúc 4h không bác?

-ừ, nghe hết thế ấy.

-dạ thế là tiếng chuông báo thức của con đấy ạ.

-chắc không phải đâu, nghe to lắm, chuông báo thức của con làm sao vang đến tận phòng bác được –ông cười hiền

-tại con cài đến 13 cái báo thức loại “to mồm” cùng reo lúc 4h nên vậy đó bác.

-4h? 13 báo thức? –ông ngạc nhiên đến nỗi làm rơi cả vôi nước

-lúc ở Hà Nội cháu cũng thế đó bác. Con đi trễ nên nhân sinh nhật con lũ bạn trong lớp tặng con gần 60 cái đồng hồ cơ đấy và bảo con nhớ cài báo

thức kéo đi muộn nhưng giờ chỉ còn 13 cái thôi, và đương nhiên con đã bị “xử” đẹp

-haha, như cái lần bác với mọi người kêu con dậy đó hả?

-vâng ạ, lần đó con đập thêm 1 cái nữa. Huhu, về là tội nó sẽ hành hạ con chết mất thôi

-cho chừa cái tội ham ngủ nhé –ông chọc nó

-bác ác với cháu quá, à bác có biết nhiều về cái tên lẩm mồm nhà này không bác–nó tranh thủ thu thập thông tin từ ông Phúc để vạch trần “tật xấu” của hần với gia đình

-à, cậu chủ rất tốt, luôn luôn hòa đồng và giúp đỡ mọi người, học giỏi, tài năng...nói tóm lại cậu ấy là mẫu người hoàn hảo của các cô gái

-cháu thấy tên đó bình thường thôi mà, cái mặt có đẹp lắm đâu, tính như con nít ấy,...và nhất là con không thể nào ưa được –nó kể nguyên tràng nói xấu hần và chốt hạ 1 câu kết luận đau lòng

-do cháu chưa biết đó thôi, tiếp xúc lâu cháu sẽ quý cậu ấy thôi

-chắc không có đâu bác, mà cháu vào phụ dì Hoa đây. Bác làm xong sớm để vào cùng ăn sáng nha bác

-ừ, con vào đi, tí bác vào

Xong nó nhảy vào bếp, thấy dì Hoa nó vui vẻ

-chào dì Hoa, cháu phụ dì nhé

-thôi đi Tiểu Quậy, tui biết cô mà, ở với cô gần 10 năm mà không lẽ tui không biết. À mà có việc này Quậy làm được nè –dì Hoa mắng yêu nó

-việc gì vậy dì?

-đây, con thái hành tây nhé –nói xong dì quay ra đưa nó hành tây

-được ạ. –nó vui vẻ nhận lời

-hic hic...hic hic –nó bắt đầu sụt sịt

-thôi nhiều đó đủ rồi, dì không biết bơi đâu –dì trêu nó

-vậy giờ con làm gì đây hả dì?

-thôi con ngồi chơi là giúp dì rồi, kéo lát cả nhà ăn mì gói

-dì này..

-dì nói có sai không?

-à dì ơi, con hỏi dì điều này. Tên lẩm mồm ấy có tật xấu gì không dì?

-cậu chủ hả? Cậu tốt lắm đấy điểm mạnh thì nhiều lắm còn điểm yếu thì chắc chỉ có thích ngủ, thích ăn với ngủ thôi

-tên đó chỉ có nhiều đó tật xấu thôi á. Dì ơi dì cố nhớ thêm đi, con nhất định phải biết dì à –nó năn nỉ

-hình như hết rồi đó, dì chẳng nhớ được nhiều hơn đâu. Thôi để khi nào dì nhớ thì dì nói cho nhé

-vâng ạ, thôi con đi thay đồ chuẩn bị đi học đây ạ

-ừ mau đi rồi xuống ăn cơm. Mau đi kéo trễ học nữa đó

-ạ

Nó đi lên phòng vắt tay lên suy nghĩ rồi tự nói 1 mình

-làm sao đây? Hần ta chỉ có mỗi tật xấu là thích ăn và ngủ, cái này thì sao gọi là tật xấu không thể chấp nhận được. Nếu đem tật xấu này mà nói với pama thì có khi họ lại bảo “ cái này mà là tật xấu à? chẳng phải con cũng thế sao, coa khi còn hơn ấy chứ. 2 con hợp nhau ghê” ôi rùng mình quá. Không được, mình phải moi ra bằng hết tật xấu của hần, con người mà, phải có tật xấu mà không ai có thể chấp nhận mới được. –nó nói xong rồi tự sướng thêm 1 câu –chà nhẽ người thông minh, hoàn hảo như mình mà không tìm ra được sao, ta phải lấy kẻ nhí nhố điên khùng đó làm chổng à. đừng có mơ nhá

Nó thay đồ xong chạy xuống phụ dì Hoa dọn cơm chuẩn bị ăn sáng. Trong khi ăn nó cứ nhìn chằm chằm hần làm mẹ hần tò mò

-T.Trư à, sao con nhìn con trai cô mãi thế?-câu hỏi có pha chút trêu chọc

-ơ..không..không có

-nói lấp nữa chứ. Có tật giật mình nè nha –mẹ hấn vẫn tiếp tục chọc còn nó chỉ biết cố gắng giải thích.hấn chỉ mơ màng sau đó phán 1 câu độc quyền

-nè nhóck kon, thích tui thiệt hả? Vậy mà còn làm bộ nữa chứ. Biết là mình hấp dẫn nhưng không cần nhìn mà quên cả com như thế đâu, và lại nếu nhóck cố gắng thì có lẽ tui sẽ xem xét –hấn xoa cằm tự tin

-ọe, cô oi gọi giúp con bác sĩ –nó giả vờ ới

-thôi cô cũng phải đi ới rồi, con bảo đi Hoa ấy –mẹ hấn cũng bịt miệng

-mama với nhóck làm gì mà ghê thế, sự thật là con vốn đẹp trai mà

-ọe –cả hai cùng đồng thanh trong khi ông Phúc, dì Hoa , dì Lan và thím Lý chỉ cười khò

-thôi đi, ông biết tại sao tui nhìn ông không? vì cái mặt ngổ tào, xấu xí mà cái mồm cứ um sùm, cả cái tòi tự tin quá về bản thân muốn ới nữa chứ. Không biết tại sao ông được gọi cái gì mà “trai nóng” hay hotdog gì đó. Thấy gớm –nó nói xong trề môi ra

-nhóck con, thôi đừng giả bộ mà làm gì, nhận đi cho nhẹ người. Dù gì thích trai đẹp là không có tội, đặc biệt là người đẹp trai số 1 như tui

-thôi con đi học đây, ngồi đây mà nghe tên này nói nữa có khi con ới ra hết thì phí com phí gạo. Thừa mọi người con đi học

Nó nói xong cúi người chào mọi người trong nhà sau đó dắt chiếc xe đạp ra cổng đi học. Nó đang đi trên đường ngắm đủ mọi cảnh vật xinh đẹp thì hấn chạy 4 bánh ngang nó, còn thò đầu ra lều lều nữa làm nó muốn rút dèp phang cho 1 cái vỡ đầu hấn nhưng muốn là 1 chuyện còn thực hiện là chuyện khác vì ngu gì làm vậy, lỡ mất toi đôi dèp thì sao. Hehe*bà Quay lí trí ghê luôn*. Nó lê bước vào cổng trường đã gặp 2 con bạn iu vầu, thế là cả 3 đứa tút tút dắt xe vào nhà xe rồi đến lớp. Nhưng để đến lớp nó thì phải qua lớp của nhỏ Huyền, nhỏ đó chắn ngang đường vào lớp và tỏ ý giễu cợt tui nó

-ui đây không phải bộ ba xe đạp trường mình à? haha, đã nghèo nàn còn vát mặt vào trường danh tiếng để học, thật đáng xấu hổ cho trường quá

-hừ, đã nghèo thì làm ơn xéo giùm cái đi, ngày nào tui mầy cũng vát mặt đi ngang qua lớp tao thấy churong quá -1 đứa nữa cũng hòa theo

-sao tui mầy không chết hết đi nhỉ? Sống làm bản xã hội quá

....

Nhiều lắm những lời sỉ nhục tui nó, còn nhỏ Huyền cứ đứng đó cười khinh bỉ. Ánh đã thật sự bức mình và có dấu hiệu muốn “nuốt tươi” mấy nhỏ đó. Mý cũng chả kém gì, mặt nổi những đường gân xanh nhưng cố vẽ đang cố gắng hết sức để kiềm chế không xông vào mà đánh cái bọn đó. Hình như thấy Mý và Ánh tức giận nhỏ Huyền có vẻ khoái chí, cười lớn và nói nhiều thêm những lời sỉ nhục như thách thức lòng kiên nhẫn của 2 nhỏ bạn nó. Nó thì chỉ nắm chặt tay của 2 đứa bạn để can ngăn khi 2 nhỏ không kiềm chế được mà đánh mảy đứa đó còn khuôn mặt nó không biểu lộ bất kì sắc thái gì, như mặt hồ phẳng lặng yên ắng, không cảm xúc. Điều đó làm cho Huyền tức giận hét lên

-tao đang khinh bỉ tui mầy đây con nhỏ kia, hình như mầy nghe nhiều lời thế này rồi nên giờ không còn cảm thấy xấu hổ hả, không cảm thấy nhục nhã nữa đúng không? cái loại nhà nghèo mà cứ thích ra vẻ như tui mầy chắc nghe không ít những lời như vậy rồi chứ gì?

-ăn nói cho cẩn thận, mầy đừng có mà xúc phạm tao, bạn tao và cả gia đình tao nữa nếu không muốn chết –Ánh hét lên

-mầy đừng có mà ỷ giàu kênh kiệu, mầy đừng có gây sự với tui tao nếu không muốn chết –Mý cũng bức bối nói

-thì sao? Tao giàu tao có quyền, còn tui mầy chỉ là những đứa nghèo nàn, thấp hèn mà thôi –Huyền

-xem lại mình đã nào, bản thân mầy cũng chả thanh cao gì đâu. Lúc nào cũng ỷ mình giàu có nhưng mà có thực sự giàu có không hay bố mẹ mầy giàu có. Tiền mầy tiêu xài cũng của công sức bố mẹ mầy làm ra mà thôi, mầy chả đáng để tự hào rằng ta đây giàu có đâu. Mầy cũng chỉ được vậy thôi, vậy thì lên mặt với người khác, chỉ làm họ khinh bỉ mầy thêm thôi. –nó giào này mới lên tiếng nhưng nói với vẻ nghiêm túc và cực kì lạnh lùng

-đó là tiền của bố mẹ tao thì tao có quyền như thế, tui mầy không có thì đừng có dạy đời. *chỉ vào nó* còn mầy, mầy thì làm được gì mà nói tao, chả phải cũng nhờ học bổng của gia đình tao mầy mới được bước chân vào ngôi trường này sao? Đồ thấp hèn

-tao vào bằng học lực của mình chứ không vào bằng quyền lực gia đình, mầy hiểu mà đúng không?

-mày...mày được lắm –nhỏ đó không cãi lại được đâm ra nói lấp và đe dọa

-hừ, còn bây giờ thì làm ơn tránh đường giùm cái, rảnh quá không có việc gì làm sao mà ra đây tranh ôxi với người khác thế –nó nói xong thì lần lượt mọi người nép qua 2 bên nhường đường cho tui nó qua

Sang lớp bên kia tui nó còn chưa yên, tui bạn trong lớp thì nhau hỏi xem có chuyện gì xảy ra không, có bị gì không,...rất quan tâm đến tui nó đó làm 2

nhỏ pạn nó hạ hỏa chút ít nhưng không biết thằng nào lỡ mồm phán 1 câu làm “sục sôi” tinh thần 2 nhỏ

-tụi nó chảnh quá, ý mình giàu là ngon à?

-cái tụi kênh kiệu, chảnh phát ón. Toàn dùng quyền lực, ngon thì nhào vô mà oánh nhau voi ta nè. hừ, đã chảnh chọe mà còn hèn hạ....Ánh tức giận xỏ nguyên 1 tràng

-bực mình quá, mới sáng sớm đã xui xẻo, hôm nay chắc bước chân trái ra khỏi nhà hay sao vậy trời? –My cũng than vãn

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Truyện dài tập no comments Trông vào lớp...

Bà cô bước vào gật đầu cho tụi nó ngồi xuống và bắt đầu tiết học mới, 3 đứa tụi nó nằm lên bàn lười biếng nhắm mắt ngủ. Do bị khuất nên bà cô không thấy, đến tận 15’ sau tụi hần mới vào lớp

-thưa cô, tụi em mới vào –đồng thanh

-sao giờ này mới vào hả?-bà cô hét lớn khó chịu nhưng khi nhìn lại 3 anh này thì

-thôi, 3 em vào lớp học mau lên đi. Lần sau thì đừng trách nhé –giả vờ hăm dọa nhưng thật ra bà đang run vì sợ đắc tội với 3 tên này đó

-cảm ơn cô

Cả 3 bước xuống bàn ngồi, nhìn thấy tụi nó đưa nào đưa nấy lười biếng thì thất vọng ghê lắm. Mọi chuyện sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra nếu như Trí không đánh vào lưng của nhỏ Ánh

BỐP

-ê thằng nào to gan dám đánh pà trong khi pà đang “nghỉ ngơi” thế hả? –Ánh hét lớn

-em kia, em đang làm gì thế hả? – bà cô hét lên như muốn đọ thử giọng ai thánh thót hơn hay sao ấy, và lại đang giận 3 anh nên tâm trạng cô đang “xuống dốc”

-ơ..ơ...dạ –Ánh ngậy người ra vì chả hiểu chuyện gì đang diễn ra

-em dám làm loạn trong tiết dạy của tôi à? –bà cô rít lên

-em xin lỗi, cô tha cho em nhé –Ánh năn nỉ

-hết tiết 5 buổi chiều thì xuống văn phòng ngay cho tôi

-cô ơi...tha cho em đi mà cô

-cô tha cho pạn ấy đi cô –cả lớp

-không nói nhiều, ai còn xin thì đứng lên xuống văn phòng ngay luôn đi

Nó với My định ý kiến cho tụi nó đi chung(2 pà này cũng ngủ mà) vì pạn pè thì phải có nhau nhưng Ánh ngăn lại.

Sau giờ học đó

BỐP

-tên óc lộn kia, suy nghĩ gì mà dám làm vậy để pà bị xuống xoi nước phòng giám thị hả? –Ánh đánh vào đầu Trí thật mạnh*mọi người đừng thất vọng tại sao Ánh nhà mình lại xưng “pà” nhé, nhỏ này bực lên là tự động đòi xưng hô “pà” ngay đấy*

-sorry mà, pà tha lỗi cho tui nhé

-á à, vậy ông giết người rồi xin lỗi được không? dám làm thế với pà

-hay hôm nay tui khao mấy pà ăn kem tiếp nha – Trí dỗ ngọt

BỐP

-sao nữa? Sao đánh tui? – Trí xoa đầu

-thấy hôm nay tui phải xuống văn phòng không mà hẹn ăn kem? Dở hơi à?

-vậy pà cho tui xin lỗi lần 2, mai ăn kem nha. tui khao tất nên ấy pà ăn thoải mái luôn

-cái này có vẻ được*không được mới lạ*

-Vậy chiều nay nhóm mình có đi đâu ăn không? – Nhật hỏi

-à nhắc mới nhớ, hôm qua mấy người ăn bỏ tui ở nhà, đèn đi –hắn như kon nít

-ai kêu đi về sớm mà làm gì –My

-thì mấy người có thông báo đâu chứ

-mắc gì thông báo ông chỉ? Ông có mồm không biết hỏi à? với lại hôm qua tui này tình cờ thôi, không hẹn trước –Ánh

-không biết, bác đèn –hắn

-nè, kon nít thì chỉ làm nũng với mẹ thôi nhá, ở đây không có mẹ nên đề nghị stop cái vở hài này giùm cái –nó

-thôi thôi, hay mai mình mới đi ăn nhé. Hôm nay nhà tui cũng có việc –My

-việc gì thế? –cả bọn

-việc riêng thôi –My

Tụi nó tiếp tục tán dóc cả buổi hôm ấy luôn, chả thèm học hành gì hết. Những tiết học trôi qua nhanh chóng, cuối cùng cũng hết giờ, học sinh ủa nhau ra về như kiến*có thích về đâu, chỉ yếu ra sớm vì muốn ngắm 3 anh đó chứ*. nhỏ Ánh thì đi lên văn phòng, My thì về nhà sớm, tụi hắn cũng mất dạng nên nó đành dắt xe về 1 mình nhưng chưa kịp dắt xe thì nó bị 1 đám người lôi đi. Khi ổn định lại tinh thần nó mới nhận ra đó là nhỏ Huyền

-có việc gì? –nó

-tao chỉ là đang buồn nên tìm thú vui thôi. Mà có vẻ thích chống đối tao nhỉ? Thích thì tao chịu, mà hãy ngoan ngoãn đi rồi tao tha cho. Quỳ xuống và xin lỗi tao đi –nhỏ đó bồn chột

-còn lâu

-vậy thì ...

Nói xong nhỏ đó nhìn hơn 20 con nhỏ khác, hiểu chuyện tụi nó tiến sát vào nó và thi nhau tát vào mặt nó, đánh nó hội đồng. Nó chỉ cam chịu, không đánh lại, chỉ chịu đựng những cái đánh đau như cắt, những cái đập vào bụng, tay, chân. Nhưng nó lại không kêu la, không cầu xin mà chỉ chịu đựng. Cam chịu!

Sau hơn 30' tụi kia đánh nó xong nhỏ Huyền mới lên tiếng

-giờ trong mày thật tội nghiệp, thậm hại lắm mày biết không? tao đã ày cơ hội để cầu xin rồi đó chứ, chỉ tại mày quá ngu ngốc nên mới vậy. Đây coi như là cảnh cáo, nếu còn chống đối tao thì tao e mày sẽ còn bị đánh dài hạn đấy, và càng ngày thì tao sẽ càng mạnh tay đấy nhé

Nhỏ đó đi để lại nó trên môi nó xuất hiện 1 nụ cười- 1 nụ cười khinh bỉ

Nó lên xe và về nhà, nói thật thì nó không cảm thấy đau đến mức như muốn chết đi, không đau đến mức toàn thân như rã rời mà không lê bước được về nhà nhưng ít nhiều thì nó cũng cảm thấy đau, nó đau phải là 1 con siêu nhân đâu. Nó bước vào nhà, cố giấu đi toàn bộ vết thương trong chiếc áo khoác tay dài, cũng may nó mặc đồ con trai chứ nếu mặc váy như con gái thì sao mà giấu được nhưng mặt nó thì không, làm sao giấu được khuôn mặt đầy vết thương, vết xước được. Biết nó về hắn đã nhanh nhồm hỏi gấp

-sao giờ này mới về? Tui về hỏi nãy cơ? Hôm nay nhóc đi đâu thế? Tụi kia có đâu có đi đâu đâu?

-sao về trễ thế con? Cô nghĩ con phải về sớm cơ chứ? –mẹ hắn cũng hỏi

Thấy vết thương nó đầy mặt mũi 2 người hỏi nó liền tiếp

-mặt mày con sao vậy? Sao mà vết thương không thể này?- mẹ hấn lo lắng

-đúng đó, sao thế? Có việc gì sao? –hấn cũng sốt sắng chả kém gì mẹ hấn

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Nó lê bước chân vào phòng mệt mỏi nằm xuống chiếc giường êm ái, mặc dù nó đã cố giải thích rằng đó chỉ là do nó sợ ý té xe nhưng mama hấn và hấn vẫn không dễ yên cho nó. Mẹ hấn thì đem hộp y tế ra bang bó cho nó, hấn thì đứng kế bên xem xét vết thương sau đó cứ hỏi mãi về lý do tại sao nó lại té. Giờ đây nó biết thêm 1 tật xấu của hấn là...quá nhiều chuyện!*người ta lo à còn...*mẹ hấn thì đem hộp y tế qua phòng nó để băng bó các vết thương trên mặt nó không quên mang theo “vệ sĩ” đi cùng. Mấy bạn biết vệ sĩ là ai không? Câu trả lời rất dễ đó.

-con gái con đưa đi đứng cho cẩn thận chứ. Đây, lúc trước đã bảo là đi chung xe với tui mà không nghe –biết chưa mấy pạn?

-nhiều chuyện quá đi, tại sợ ý chớ bộ. mà ai can ông xía mồm vào –nó ương bướng không chịu thua thiệt câu nào

-hừ, được tui lo cho là phước tùm lum đời nhà nhóck đấy nhé

-phước hay hoạ không ai biết được

Nó và hấn cứ thấy mặt nhau thì chỉ sau 1’ thì sẽ có hoá hoạn ngay thôi.

Mẹ hấn băng bó cho nó xong không quên nhắc nó khi nào bớt mệt thì xuống ăn tối, không được bỏ bữa rồi đi luôn mà để quên tên “vệ sĩ” ở lại

-ê nhóck nói thật không đó, tui thấy có chút đáng nghi

-đáng nghi con khi, biến –nó đập cho hấn 1 phát bay ra khỏi phòng nó và đóng luôn cái cửa 1 cách không thương tiếc. bình thường thì nó chả thể đâu, chỉ tại hấn có mỗi câu đó hỏi hoài mà hỏi trong lúc nó đang mệt và thêm 1 giấc ngủ thì...coi như hấn xấu số vậy. nằm trên giường nó ngủ luôn 1 mạch.

....

RẦM

-T.Trư à, dậy ăn tối đi con –mẹ hấn lay nó

-...

-T.Trư à

-....

-thôi đi mama kêu nữa làm gì, chả phải mama thừa biết nhóck sẽ không dậy nên kêu con và mọi người trong nhà tập hợp đem theo cả mấy cái nôi chào này hay sao. Vậy mà mama còn cố gọi –hấn nói

-T.Trư à, con đừng trách cô độc ác, cô đã kêu con dậy rồi, tại con ham ngủ thôi. Mọi người “hành động” nào *cứ như phim hành động ý nhĩ*

BOONG CHENG BÓP

Mấy tiếng boong chen thì chắc ai cũng hiểu riêng BÓP là tiếng nó rơi bịch xuống giường miệng có nụ hôn nồng nhiệt với nền nhà thơm tho vì vừa được lau bằng Sunlight.

-huhu, cô ác quá, khi nào cũng áp dụng cái này hết

-tuy xài nhiều nhưng hiệu quả cũng chẳng hề suy giảm con nhĩ -mẹ hấn nói xong nháy mắt với nó nữa chớ

-huhu

-thôi vào vsen rồi xuống ăn tối nào

-dajaaaaa-nó quay lưng định đi vào vsen thì

-con gái con đũa...

BỐP

-nè....mắc gì lấy dép phang tui –hấn xoa xoa cái đầu

-cho chừa

-tui nói gì nhóck chưa? Tự nhiên lấy dép phang đầu người ta

-ai biểu vào phòng tui mà nói nhiều, phòng tui thì tui có quyền phang ông khi ông nói nhảm. không chịu được thì để tui giúp ông tìm phòng khác nhé

-nhóck...được lắm

-được từ lâu rồi nhé

Mọi người đứng nhìn nó và hấn chỉ biết lắc đầu với 2 đũa này, đũa nào cũng con nít hết mà lúc nào cũng tỏ vẻ ta đây người “nhón” lắm không bằng vậy. đến khi cãi nhau mới thấy hết được bản tính trẻ con của 2 đũa. nó sau khi làm vsen rồi thì đi xuống ăn tối, nó thì mệt mỏi lắm nhưng sợ mọi người lại lo nhất là di Hoa mà nói với pama nó thì đảm bảo họ sẽ bay ngay về mà đón nó, tất nhiên kế hoạch của nó sẽ bị đổ vỡ. nó cố nuốt mấy hạt cơm, uống tí canh qua loa để mau chóng được đi ngủ vì bây giờ nó buồn ngủ lắm rồi.

Hôm sau....

-AAAAAAAAAAAAAA, thôi chết, trễ học mất rồi-căn nhà hấn rung rinh bởi cái giọng oanh vàng của nó

Như một diễn viên chuyên nghiệp diễn đi diễn lại 1 kịch bản nó nhanh chóng vsen thay đồ và đến trường như 1 vận động viên thi môn chạy xe đạp.

-phù...phù...chú oi cho cháu vào với đi ạ, cháu năn nỉ chú đó

-chậm 1’13s

-chusuuu, cháu năn nỉ mà

-thôi vào đi, lần sau thì chờ mà đi trễ nhé, khi đó có năn nỉ cũng vô ích

-vâng ạ -nó vừa nói vừa chạy như bay vào khu giữ xe.

Nó biết chú bảo vệ trường này khá hiền chứ không như trường nó, nếu là trường nó thì nó sẽ chẳng suy nghĩ gì mà leo tường đi vô. Nó chạy đến lớp thì đã thấy “tắc kè đỏ” Tiến ngồi hướng mặt về phía cửa ra vào, ông đang chờ nó để trả thù vụ lần trước đây mà. Nó bước vào lớp ngang nhiên đến trước mặt ông nhìn thẳng vào mắt ông và...cúi chào

-thầy cho em vào lớp

-giỏi nhì? Học sinh lớp chuyên đây sao? Em tự thấy bản thân có xứng đáng không khi là học sinh lớp chuyên lại đi học muộn như thế này?

-dạ em xin lỗi thầy, tập thể lớp mình xin lỗi vì gây ảnh hưởng đến lớp mình

-không sao đâu, tại mình không phải loại người tính toán đâu mà – Hải lên tiếng. Hải là 1 hs cùng lớp với nó, tính tình nhí nhố, ham vui và rất biết xia xoi sâu cay.

-đúng đó

-đúng đó

Biết lần này lại dính mưu của nó thầy liền tung “chiêu” đáp trả

-thầy cũng không phải loại người tính toán hẹp hòi gì đâu nhưng có tội thì phải phạt để làm gương cho các bạn khác mới được. hôm nay trong giờ ăn trưa em quỳ gối, giờ hay tay lên đầu đến khi nào vô lớp thì coi như hết phạt còn bây giờ thì em xuống chỗ ngồi đi. Hôm nay chúng ta học bài....

Nó hậm hực đi xuống bàn

-tức thật, đã gài ông rồi mà....cao tay thiệt. coi như Quỳ hôm nay gặp đối thủ vậy, mà ông bảo quỳ gối ư? Trò này khi còn ở trường cũ hôm nào chả làm, mà làm cả bọn nữa chứ. Giờ chỉ còn mỗi mình, huhu. Cái số quạ bu mà. Đã thế thì mình sẽ báo “chủ”. ông sẽ “bận” đây –đó là những suy nghĩ của nó trên đường bước xuống chỗ ngồi. Vừa ngồi xuống nó đã bị 2 nhỏ bạn lay lay

-ê sao đi trễ thế? Mà mặt mũi sao đấy? –My hỏi bằng giọng đe dọa như kiểu “nếu không nói thì mi sẽ chết đó”

-Lùn, pà bị ai ăn hiếp hả? sao mặt mũi đầy băng cá nhân thế này? –Ánh như rít lên

-không phải đâu, tại hôm qua mình đi xe ẩu quá nên té đó, chớ mấy pà nghĩ ai dám động vào tui, mấy pà “xử” rồi sao. Đúng hông?

-thiệt hông đó -2 nhỏ

-thiệt mà. Thui học đi, không “tắc kè” moi tội mình đặt lên thót hết bây giờ

Tiết hôm đó “tắc kè” có tiền bộ hơn trước, ít nói sai hơn, ít nói lấp hơn,... làm nó bức mình vì không bắt bẻ được ông. hôm nay ngày xui của nó hay sao ý.

Giờ ra chơi....

-hay để tội tui ở lại với pà nhè, cho vui. Lớp mình vốn đoàn kết mà –Uyen lên tiếng

-ừ, vậy đi chớ tội Lùn quá

-đúng đó

-....

Mấy pạn lớp nó hồ hởi ở lại cùng nó

-thôi đi mà, mấy ông mấy pà đi ăn đi kéo hết thức ăn bây giờ, tui không sao đâu. ở trường cũ tui cũng bị phạt hoài nên quen rồi. ăn ngon miệng nha –nó vừa nói vừa đẩy mấy đĩa ra ngoài lớp. sau 1 hồi thuyết phục thì

-ừ, vậy tội tui đi ăn trước, có gì lát tội tui đem lên cho pà ăn sau nha

-ok ăn ngon miệng.

Sau khi tội kia đi hết nó quay vào lớp định lên bức giảng để quỳ thì

-ế sao mấy ông với mấy pà không đi đi?

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

pà bị phạt vậy sao tội tui ăn được –My

-pà muốn tội tui mang tiếng vì miếng ăn mà quên pạn pè à? –Ánh

-pạn pè phải ở cùng nhau những lúc thế này mới đúng –Nhật

-cái này tui đồng ý-Trí gật gù

-thế còn ông nhiều chuyện này sao lại ở đây? –nó hỏi hần

-tại mấy đứa kia đòi ở lại mà 1 mình xuống canteen trường thì chết. khổ nỗi hotboy nên nếu đi 1 mình thì con gái xúm đông quá, 3 thằng cùng đi thì các em mới thưa dần dễ thở.

-đồ kiêu ngạo. thui mấy ông mấy pà đi ăn rồi lôi đầu tên này đi giùm tớ đi. Để hần ở đây thêm tí nữa thì mình đau tim mà chết đó

-tên này, không thích thì biến, dám chọc nhỏ Lùn nhà tui –My

-tui xử ông đó –Ánh bẻ tay răng rắc

-thui mấy ông pà đi ăn đi, tui ở 1 mình cũng được mà. –nó đẩy tui bạn nó nhẹ nhàng ra cửa bao nhiêu thì nó cho hấn “nhẹ nhàng” gấp đôi

-thôi mấy ông mấy pà ăn đi, tui quen rồi. với cả đi thì đem theo luôn tên này *chỉ hấn* giùm tui cái

-pà sao thế? Để tui tui ở lại cho vui cũng được mà

-thôi đi ăn đi rồi có gì chiều nay mấy pà khao tui 1 xuất cũng được –nó nháy mắt với 2 nhỏ

-ờ vậy tui đi đây *nắm cổ áo hấn lôi đi làm hấn la oai oái* còn tên này cứ để tui tui “xử lý” cho -My

-tui này đi nhé-2 anh

-lát mình mang đồ ăn lên cho –Ánh

-ừm

Tui pạn nó đi khuất thì nó mới đi đến bục giảng mà thực hiện hình phạt tất nhiên miệng không ngừng rủa “tắc kè hoa” sớm bị đau bụng, tiêu chảy, té ống cống,...*ác quá*

Bên của 2 nhỏ bạn nó với 3 anh nhà ta.....

-ă đi, ăn xong rồi ăn hiệp nhỏ Lùn nè -My nói rồi đặt phần ăn của hấn lên bàn 1 cách thô bạo

-ai làm gì đâu mà pà đối xử với tui thế? –hấn

-thế khi nãy ai nói ác làm nhỏ buồn?

-nhóck mà biết buồn á? Buồn cười thiệt

-buồn cười cái đầu ông ấy? ăn nói cho cẩn thận kẻo cái mồm nó hại cái thân nhá –Ánh nói và dùng đũa oánh lên đầu hấn

-á, mắc gì pà oánh tui?

-ai kêu ông ăn hiệp nhỏ Lùn chi.

.....

Bàn ăn vốn dĩ đã gây sự chú ý rồi (vì có 3 anh đó nhưng cũng chẳng ai dám đến gần gây sự đâu) giờ đây thêm cái nhau nhộn nhịp nên tha hồ làm trò vui của bao người

-nè ông đem phần ăn này lên cho Lùn. Mau lên nếu không muốn chết với tui –Ánh đe dọa

-tốt nhất là nên nghe lời đi kẻo chết có ngày đấy con ạ -My cũng chẳng vừa

-thôi được rồi đưa đây tui đem lên đưa cho, đừng có nhìn tui bằng ánh mắt đe dọa đó nữa. cái này tui không sợ nhưng chỉ là thấy tội nghiệp nên mới đem lên đó nhá *rõ ràng là sợ mà còn làm bộ*

Hấn mang cái bánh mì với sữa hộp cho nó. Đang định bước vào lớp thì hấn nghe 1 cuộc hội thoại làm hấn giận điên người

-hôm nay còn sống khỏe mạnh cơ đấy, cứ tưởng nhập viện và băng bó rồi chứ. Khỏe thân. Ai bảo mày với 2 nhỏ pạn quê mùa của mày cứ bám lấy hotboy làm chi. -1 giọng nữ vang lên

-haha, cái lũ nghèo nàn tui mày cứ bám theo mấy anh ấy *anh ấy mới ghê* là tưởng sẽ cao sang lên ư? Không đâu, lũ tui mày chỉ là lũ hèn hạ, mãi mãi là như thế -1 giọng nữ khác

-tui mày không được xúc phạm bạn của tao –nó

-không được ư? Tao thích thế đấy, xem mày làm gì được tao –cười nói mỉa mai

-tui tao cũng không nói nhiều, chiều nay sau khi tan học đến chỗ cũ nhé, có việc cần giải quyết. Tui tao đi đây

Hấn linh cảm như chuyện này có liên quan đến nhưng vết thương trên mặt nó vào hôm qua nên nép người nghe thử. Đợi khi mấy cô ả kia đi khuất hấn mới bước vào đưa cho nó đồ ăn

-nè, nhóck có phúc lắm mới được tôi đem đồ ăn lên cho đấy nhé –hấn cố cười như không có gì để chọc nó

-hừ, không biết có độc không nữa, mà phúc nổi gì khi ăn đồ ăn có độc chứ. –nó liếc xéo hấn

-ăn nói như thế à? Biết vậy thì tui đã không đem lên

-ai muốn ông đem lên cho tui đâu?

-hừ, được lắm. vậy thì lần sau đừng hòng nhé

-tui không cần nhá –nó nói vậy nhưng mắt thì dán vào cái bánh mì còn miệng thì nhai nhồm nhoàm như người sắp chết đuối.

Hắn thì đứng đó ngán ngẩm với cách ăn của nó. Nó ăn xong thì vừa kịp vào lớp, mấy tiết học buổi chiều cũng là giờ nó được làm 1 con sâu ngủ. mấy nhỏ bạn của nó thì kém nó xú, thay vì mới vào tiết đã ngủ thì 2 nhỏ còn gắng gượng được 15' đầu tiên nhưng sau đó thì cũng hết nó à. Tụi hắn thì người game, người truyện và người thì nghe nhạc, mắt lim dim suy nghĩ. Lớp học cũng vì đó mà trầm hẳn, không vui vẻ, thành viên trong lớp thì ừ ừ làm thầy cô cũng không có hứng dạy học

Cuối cùng tiếng trống hết giờ cũng vang lên khởi đầu một niềm vui mới, học sinh ồ ạt leo bàn, leo cửa sổ mà phóng. Tụi bạn nó đang bàn về địa điểm ăn uống thì nó bảo có việc bạn nên không đi chung được nhưng tụi bạn nó không tin, may nhờ hắn bảo chiều nay nhà có việc bạn nên không đi ăn được thì tụi hấu ăn kia mới tha cho nó và hắn mà đi ăn thiếu nó với hắn. khi tụi bạn đã đi nó mới lên tiếng

-cảm ơn nhé, không thì tụi kia cũng không tha

-không sao đâu, dù sao tui cũng có việc bạn mà. Mà nhóc bạn việc gì vậy?

-à, cũng không có gì đâu, việc riêng thôi. Thôi ông bạn gì thì đi đi, tui cũng đi đây –nói xong nó dắt xe ra cổng trường, thấy hắn đi khuất nó mới dắt trở vào, nó sợ hắn nghĩ nên mới vậy

Nó ra chỗ lần trước thì thấy tụi kia đã ở đó lâu lắm rồi

-tưởng mày sợ mà chạy rồi chứ, xem ra mày cũng có gan đó nha. -1 nhỏ lên tiếng

-tao đâu có phải lù hèn hạ như chúng mày –nó đáp trả cứng cỏi

-thế à? Mày không khôn ra thì phải, vẫn cứ tiếp cận hotboy của tụi tao và dám nói chuyện với thái độ đó. Thôi được rồi, hôm nay phải dạy dỗ lại đoàn hoàng mới được –Huyền lên tiếng

-à mà quên, nghe nói hôm nay tụi bạn mày còn dám cả gan đánh Duy nữa chứ *lấy đũa đánh vào đầu ý mọi người* nên hôm nay tao e mày sẽ phải nhập viện và ăn com ở đó hơi bị lâu đó. Cho nên. ...hãy quý xuống và cầu xin tao đi, hãy cúi người chào tao như 1 con chó *chó biết cúi đầu???? * -nhỏ Huyền tiếp tục

-muốn đánh thì đánh chứ đừng nói nữa, thấy ô nhiễm không khí quá -nó

-sao mày dám? Được thôi, thích thì chịu. Tụi bây, xông lên –nhỏ ra lệnh

Tụi kia xông vào đánh nó tới tấp, nó cắn rang không mở miệng kêu lên bất cứ 1 tiếng nào điều này làm nhỏ Huyền tức điên hết lớn

-tụi bay đánh chết nó luôn đi. Để xem nó cứng đầu đến mức nào

Chừng 15' sau...

-mấy người thôi đi trước khi tôi nổi giận đấy nhé –hắn nói giọng nguy hiểm

Lập tức tụi kia ngừng tay hết, tay chân run rẩy. còn nhỏ Huyền thì miệng lắp bắp

-D..Duy...sao...cậu lại..lại ở đây?

-tại sao ư? Sao phải sợ thế Huyền tiểu thư?

-tớ...tớ.. tại nó dám lên mặt với cậu nên...

-thôi ngay đi, đó là việc của tôi. Đừng tưởng tôi không biết. tôi cảnh cáo trước đây là lần cuối, nếu còn đánh bạn của tôi thêm bất cứ lần nào nữa thì đừng trách tôi

Sau đó hắn công nó ra xe và đèo nó về nhà

-ê, sao ông biết?

-...

-nè

-...

-ông cầm à?

-tại sao lại không nói?

-nói gì?

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

đừng vờ vịt, tại sao không nói bị tụi đó đánh mà cứ im lặng chịu đựng hả? -hắn tức giận dừng xe lại hét lên

-đây là chuyện của tui

-nhưng nhóck vì tui mà bị đánh cơ mà, sao tui lại không quan tâm được

-....

-sao giờ không nói? Biết lỗi rồi à?

-sao ông biết? sao ông biết mà đến cứu tui

-tại tui nghe hồi trưa tui nó nói chuyện với nhóck nên nghi ngờ, với lại chuyện té xe mà nhóck kể chẳng đáng tin tí nào. Lần sau cái bọn đó nếu còn dám làm thế nữa thì cứ nói tui, tui sẽ cho chúng biết tay

-ê sao cứ kêu tui là nhóck thế hả? với lại ông cũng kệ đi. À mà chuyện này không được nói với ai đấy nhé

-kệ là kệ thế nào được. với lại sao không nói cho ai biết chứ, phải kiện lên nhà trường xử mới được.

-không được.

-sao không? Mà chuyện này bây giờ không phải nhóck nói là được đâu. Tui sẽ kiện cho dù nhóck có đồng ý hay không

-nè...à, hay ông muốn mọi người thấy những tấm ảnh đó đây *mọi người nhớ ảnh chụp ảnh lúc xem cháy nhà đó*

-ê nhóck còn giữ mấy tấm đó hả?

-chứ sao, không ngờ có ngày xài được. nên ông không được nói, với lại tui nó cũng chẳng dám nữa đâu

-không được

-hay ông muốn mọi người cười vào cái mặt ông đây. Cái mặt nhìn như quỷ đó

-chuyện này....

-thôi đi, tui không muốn làm lớn chuyện đâu

-vậy nếu tui nó có gây chuyện thì nhất định phải nói với tui nha

-ok ok. Nhớ là không được nói với ai kể cả 2 nhỏ bạn tui hay Trí với Nhật nha, à còn có mẹ ông nữa

-cả mấy người đó nữa hả?

-ừ, không thì đừng trách

-được thôi, nhóck cũng không được giấu tui mấy chuyện như vậy nữa nhé

-ok

-chúng nào thì nhóck đưa tui mấy tấm hình đó đây

-lát về đưa cho

-đưa hết đấy nhá, không được lưu sang mọi nơi với mọi hình thức đó

-biết rồi khỏi nhắc

-à mà có cần đi bệnh viện không?

-khỏi khỏi, về nhà mau. Đói bụng lắm rồi

-mấy vết thương kia thì sao?

-thì băng thôi mà

-ừ, thì về.

Hên cho nó vì có mấy tấm ảnh kia để ngăn hấn không thôi nếu chuyện này đến tai gia đình nhà nó hay bằng Tiểu Quỷ thì sẽ có chuyện đây, mấy đứa đánh nó chắc sẽ căng yên được, với lại nếu thì thì toi cái kế hoạch nó rồi còn đâu

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Nhà hấn

-cô/mẹ ơi con về rồi nè –cả 2 đồng thanh

-à 2 đứa về rồi hả?

-dạ. mà cô đi đâu mà mặc đẹp long lanh thế này vậy ạ? –nó khen

-ui dào, cô khi nào mà chả đẹp *tự sướng* mà giờ cô phải đi công việc chút xíu, nếu về trễ thì 2 đứa ăn cơm trước đi nhé.

-mẹ đi đâu vậy ạ? –hấn tò mò

-cái thằng này, đã bảo có công việc bận rồi mà. Không biết mày giống ai mà tò mò tọc mạch thế không biết? –vừa xỏ giày vừa mắng hấn

-ui cái này con biết. giống mẹ chứ ai nữa ?

CÓP

-cho chừa nhé con, ăn nói bậy bạ, mẹ mày có bao giờ thế đâu hả? mà giờ mẹ bận nên tí về tính sổ với con sau. Chờ đấy –vừa mang giày vào xong mẹ hấn nhanh tay cốc vào đầu hấn rồi mới yên tâm đi công việc

-mẹ cứ bắt nạt con –hấn đứng đó xoa đầu và trách mắng dù biết mẹ hấn sẽ chẳng nghe

-cho chừa, ui dào gốc là thế. –nó thích thú đi lên lầu không quên để lại cho hấn 1 câu

-nè, nhóc nói ai thế hử? –hấn chạy theo hỏi nó

-nói phong long thôi, ai nhột ráng chịu

-nói tui hả?

-không biết

-...

2 người này cứ gây nhau hoài vậy làm mình không biết có nên thay đổi kết thúc không đây, hazzi.

9h tối tại nhà hấn

-Duy con nói lại xem nào? Có phải con vừa nói là T.Trư bị đánh hội đồng không hả? –mẹ hấn cố kìm nén sự tức giận hỏi hấn và dùng như hấn và nó biết rõ điều này

-mẹ muốn nói gì ạ? –cô giả nai

-đừng giả vờ, chính tai mẹ đã nghe thấy 2 đứa nói với nhau về việc những vết thương của T.Trư và điều đó là do con bé bị đánh hội đồng, đúng không?
–mẹ hấn như khẳng định

-điều này...-nó áp úng

-nói đi, cô không muốn bị lừa dối đâu, và cô không thể chấp nhận người mà cô tin tưởng lại lừa dối cô đâu

-thật ra ... -nó lại áp úng

-Duy, con nói đi

Hấn nhìn nó sau đó cũng nói, kể lại toàn bộ câu chuyện với mẹ của hấn. nghe xong mẹ hấn như nổi điên

-chúng ta kiện lên nhà trường ngay đi, T.Trư con viết đơn kiện đi, chính cô sẽ đưa đơn kiện lên nhà trường và đề nghị nhà trường phải làm rõ chuyện này mới được. đừng ý vào quyền thế mà ức hiếp người quá đáng

-không cần đâu mẹ vì con đã cảnh cáo tụi nó rồi, nếu còn cả gan như thế nữa thì con sẽ đề nghị trường xử lí nên tạm thời việc này coi như không có đi mẹ -hấn thuyết phục

-đúng vậy cô à. Mình đừng làm lớn chuyện nha cô-nó

-không được. chuyện này phải làm rõ mới được, không thì tụi kia lại ức hiếp T.Trư thì sao? Không được, T.Trư con mau viết đơn đi

-thôi, chuyện của bọn nhỏ cứ để tụi nó giải quyết, với lại Duy nó đã cảnh cáo tụi kia rồi. chắc tụi kia không dám nữa đâu, nếu chúng dám thì mình đưa đơn kiện nhé. –người đàn ông tuổi tầm 40 đứng cạnh mẹ hấn lên tiếng

-ba??? Ba mới về nước ạ? –hấn mừng rỡ

-không được. phải làm ngay thôi.-mẹ hấn cương quyết

-đừng mà cô –nó

-thôi mình à, cứ để xem thái độ của tụi kia sao đã, chắc chúng đã hối hận lắm rồi. còn nếu chúng còn tiếp tục đánh người nữa thì ta đưa đơn kiện luôn, đây coi như là cảnh cáo vậy- ba hấn lên tiếng

-được rồi, coi như lần này tha cho tụi kia nhưng nếu có lần sau nữa thì đừng trách mẹ, còn nữa 2 đứa phải hứa nếu T.Trư bị đánh thì phải nói ngay ẹ biết. tuyệt đối không được giấu

-vâng ạ – 2 đứa tụi nó đồng thanh

-được rồi, 2 đứa ăn gì chưa? –mẹ hấn hỏi

-dạ chưa-đồng thanh tập 2

-vậy thì xuống ăn cơm nào

-chào chú, con là người mới nên mong chú giúp cho ạ. Khi này chưa kịp chào chú cho cháu xin lỗi –nó chào ba hấn

-ừ, chú nghe cô khen cháu ghê lắm sau này bị đánh là phải nói nhé, không được giấu nghe chưa? –ba hấn cười hiền nhắc nhở nó

-dạ

Sau đó cả nhà hấn và nó ăn cơm vui vẻ * nếu có ai thắc mắc tại sao không có di Hoa, thím Lý hay ông Phúc thì mình nói luôn, tại vì ba hấn về nên mẹ hấn cho người làm trong nhà được nghỉ phép về nhà tụi họ đấy nhé*

Sau khi giúp mẹ hấn rửa bát đĩa của bữa tối nó lên phòng nằm phịch xuống giường lười biếng. nó cảm thấy vui vì có nhiều người quan tâm nó, yêu thương nó. Chuyện khi này là hấn qua phòng nó nói về việc ngày mai sẽ đi xe đạp như nó đến trường và bắt nó chờ hấn đi cùng vì sợ bọn kia lại tiếp tục đánh nó. Vừa lúc đó mẹ hấn nghe lén toàn bộ câu chuyện nên mới biết *mẹ hấn rất tò mò nhé, vốn dĩ định thông báo với hấn là ba hấn về nên đến phòng

nói với hân trước rồi mới định qua phòng nó sau thì không thấy hân đâu nên tạm tới phòng nó trước. khi nghe thấy 2 đứa nói chuyện thì mẹ hân nghe lén nên mới biết mọi chuyện*. mọi chuyện có vẻ phức tạp lên làm nó đau cả đầu nên nó lấy điện thoại ra gọi điện hỏi thăm gia đình và 8 với nhóm T.Quý của nó, mãi đến 2h sáng nó mới đi ngủ.

Hôm sau...

RẦM RẦM RẦM

-nè, nhóc con. Định ngủ đến bao giờ hả? muốn trễ học à? –hân đập của kêu gào thảm thiết mong nó dậy sớm

10’ sau nó mới lồm cồm bò dậy

-đây đây, dậy rồi. mới sáng sớm mà đã ầm ầm lên thế à? –nó nói vọng ra

-sáng sớm à? Giờ đã 6h45 rồi đó. Bộ muốn trễ học hay sao mà nướng khét giường thế hả? làm ơn mau giùm tui cái coi, vì nhóc mà trễ đến nơi rồi đây này

-cái gì? 6h45 rồi –nói xong câu đó là nó chạy đi làm vsen rồi thay đồ chạy ra khỏi nhà với vận tốc của tên lửa tốc độ cao bỏ mặc hân đứng như tgrowif trồng vì tài năng chạy siêu phàm của nó

-nè chờ tui với –hân gọi với theo nó rồi nhanh chân zọt theo

Cả 2 đạp xe như 2 vận động viên tranh nhau chức vô địch kì thi quốc tế làm người đi đường chỉ biết ngưỡng mộ và...hít khói bụi.may mắn là cả 2 vào đúng giờ nên không sao. Đến lớp thì mấy đứa bạn lớp nó thi nhau chọc nó với hân mà đại loại như kiểu là

-sao hôm nay lại đi trễ cùng nhau thế này? Lạ à nha.

-hoi bị đáng ngờ..

-...

Trong lúc nó chưa kịp phản kháng thì...

-nè nè, mấy người nghĩ sao mà nghi ngờ tui zoi nhỏ lùn này zậy? tui là hotboy, là thiên hạ đệ nhất đẹp trai đấy nhá? – hân nói mà mặt song song bầu trời, chân hiện ngang đạp dép!

-ê mày biết số điện thoại của bệnh viện mà phải hông? Gọi giúp tao và bảo cho 1 xe đến trường mình ngay lập tức đi. –nhỏ bạn trong lớp nói với 1 nhỏ khác đứng kế bên

-chi zậy mày? –nhỏ này biết mà muốn phối hợp nên cả 2 đứa tung đứa húng đây mà

-chớ mày không thấy có bệnh nhân khoa thần kinh vừa trốn trại ra đây à? Thật là, bệnh viện sao canh chừng bệnh nhân lỏng lẻo quá. ảnh hưởng đến bao người dân vô tội hiền lành như tao với mày. – nhỏ kia tiếp tục

-ừm, mày chờ tao xiu, tao gọi liền.-xong nhỏ đó còn giả bộ nói chuyện zoi bác sĩ khoa thần kinh nữa làm cả lớp cười điên dại, đập bàn đập ghế hoan hô còn riêng hân thì “xi khói đầu” và có dấu hiệu phát hoả

-mấy bạn quá đáng quá-nó lên tiếng làm hân cảm kích đến nỗi “nước mắt rung rung” –dù gì người ta cũng là “hotboy trốn trại” thì các bạn cũng nddoisddois xử với người ta tốt một chút, phải hông nè? –về thứ 2 nó vừa nói xong làm hân xém té xiu

Xui cho hân là hân chưa kịp phản kháng thì thầy vào lớp nên tạm thời hân đành nuốt nỗi bức tức lại, ra chơi xử lý. Tiết này là tiết Anh đầu tiên mà nó được học tại trường này. Phải nói số nó hình như không hợp với những thầy cô dạy Anh hay sao ấy, hầu như ai dạy nó môn Anh đều ghét nó và nó luôn để lại ấn tượng xấu nhất có thể trong họ. như hôm nay chẳng hạn, để mình mô tả cho các bạn hiểu rõ hơn nha

Khi bà cô bước vào lớp...

-cả lớp nghiêm-cả lớp đứng trừ nó ra vì nó pận ngủ

-em kia, mau đứng dậy cho tôi-pà cô nhìn xuống lớp và tình cờ đưa mắt qua chỗ nó

Mặc cho 2 đứa bạn hét đánh lại nhéo, còn tụi hân thì kêu tên nó tha thiết nhưng...công cốc. đâu dễ kêu nó dậy bằng cách đó!

-mấy em không cần gọi bạn đó dậy nữa đâu. Cô sẽ gọi-pà cô nói với mấy đứa bạn nó rồi nhẹ nhàng đi xuống chỗ nó

-em mau dậy cho tôi-giọng pà cô vô cùng nghiêm nghị

-...

-em có dậy ngay không hả? –tức giận rồi

-...

-em kia!- hét lên với chất giọng vô cùng phẫn nộ có hơi bị nhiều nguy hiểm trong âm điệu

-...

-em đang làm tôi bức đấy, Hoàng Linh em có dậy ngay không thì bảo?-trần nhà có dấu hiệu bị nứt. *pà cô biết tên nó là do nhìn cuốn tập trên bàn của nó nhé*

-ơ...hình như có ai mới gọi tên mình thì phải –nó nói mặt xoay về phía 2 con pạn nên không nhìn thấy pà cô

Thấy 2 nhỏ pạn mặt mày xanh ngắt sợ hãi nhìn phía sau lưng nó nó mới tò mò quay ra sau và rồi

-ÁAAAAAAAAA , YÊU QUÁI TẮC KÈ –nó hét lên mặt mày không còn giọt máu

-em nói gì hả? –pà cô trợn mắt

-hả? người à? –nó quay ra hỏi 2 nhỏ pạn. 2 nhỏ pạn thì lắp bắp không nói nên lời

-em dám nói tôi thế à?- pà cô rít lên giận dữ

Có vẻ như nó đã nhận ra đây là cô giáo nên vội xin lỗi

-thưa cô cho em xin lỗi, tại...tại...nó không nói nên lời

-tại sao?

-à tại khi nãy em đang mơ về phim hoạt hình siêu nhân trong đó có đoạn có yêu quái tắc kè nên khi bị kêu bắt ngờ nên mới hoa mắt nói nhảm ạ -nó nói

-hay nhỉ? Cứ cho là em nói thật đi, vậy tại sao em dám ngủ vào tiết của tôi hả? –giận dữ

-ạ em cũng không muốn đâu cô, tại hôm qua thức khuya học bài nên em mất ngủ ạ -lý do này nó đã thuộc “kịch bản” từ lâu vì nó hay “diễn” cảnh này khi ngủ trong trường cũ mà

-thế à? Thật không?

-thật ạ. Cô tha lỗi cho em nha cô-nó van nài

-coi như lần đầu tôi tha nhưng có lần sau đừng trách tôi nhé –nói xong pà cô thẳng bước lên bục giảng mở sổ kiểm tra bài

-em cảm ơn cô ạ -nó nói xong ngồi xuống thở phào nhẹ nhõm

-Nguyễn Hoàng Linh là em nào lên kiểm tra bài cũ

-ạ??? –nó nói to

-em mau lên kiểm tra bài cũ –pà cô nghiêm nghị

-vâng ạ

Nó cầm cuốn vở lên kiểm tra bài. Thật ra pà cô thừa biết nó tên Linh vì nó là học sinh mới chuyển vào, và lại dù sao thì pà cô này cũng đã dạy lớp này 1 năm trời nên việc nhớ mặt học sinh không có gì là khó đối với pã. Thấy mặt nó khác nên đoán chắc nó là học sinh mới chuyển đến, vì lúc nãy nó dám nói pà cô là “yêu quái tắc kè” nên pã trả thù đó. Ai đâu mà tin được cái lý do “củ chuối” ấy của nó được. * tuy là tiết học đầu tiên nhưng cũng có thể kiểm tra bài nhé, vì Tiếng Anh thì có thể cho lên để đọc bài hay viết lại câu chẳng hạn, cấu trúc ngữ pháp thì không cần hôm trước học mới kiểm tra bài mà có thể kiểm tra bất kì khi nào dù là năm trước nhé*

Thấy nó mặt mũi ù ề nên pà cô nghĩ chắc là nó không học bài và đương nhiên sẽ không trả lời được bài => sẽ bị phạt. pà cô lựa chọn những kiến thức khó để bắt nó trả lời, và cười thâm vì nó sắp phải áp úng và trả lời sai. Ngược lại với suy nghĩ của pà cô nó trả lời rành mạch và cực kì tự tin với những câu trả lời không thể chính xác hơn. Hơi bất ngờ nhưng không khuất phục, pà cô tiếp tục hỏi nó những kiến thức chỉ dành cho những lớp chuyên năng cao nhưng kết quả cũng chẳng khác là bao khi nó hoàn toàn trả lời chính xác. Biết không làm khó được nó pà cô đành chuyển qua bắt nó làm bài tập. pà cô cho nó làm toàn mấy bài cực khó nhưng mặt nó không tỏ vẻ gì là sợ hãi như lúc ban đầu. đứng thẳng người, thoải mái nó bước lên bảng làm bài tập mà pà cô giao cho nó. 10 bài 10', đã xong. Nó đặt phần lên bàn nhẹ nhàng nhất có thể và cũng dễ nhìn được khuôn mặt pà cô lâu hơn để xem nét mặt của pã ra sao và nó thấy được sự ngạc nhiên và có chút tức giận mà khó có thể nhận ra được. xem bài làm của nó thật kĩ, sau đó pà cô quay xuống lớp khen nó, và bảo mọi người học theo nó tối phải học bài. Tuy được khen nhưng nó biết pà cô vẫn còn cay cú về nó khá nhiều hứa hẹn những tiết học Anh không yên ổn về sau.

Sau khi trở về chỗ có biết bao ánh nhìn khâm phục, ngưỡng mộ chiếu thẳng về phía nó, tụi bạn nó thì nhí nhố khen nó hết lời. riêng nhỏ Ánh “bạo lực” thì đánh cho nó 1 phát rõ đau vào lưng

-ui da, mắc gì pà oánh tui –nó xoa xoa lưng lườm nhỏ Ánh

-cái đánh này là do pà học giỏi thể mà không nói sớm để tui ở dưới lớp lo lắng cho pà muốn đồ mồ hôi hột nè!

-pà có hỏi đâu mà nói. –nó đổi

-thui thui thương, tí xuống căn tin tui khao tạ tội nhá –Ánh dỗ ngọt

-hứa nhá –mắt nó sáng lên đưa ngay ngón tay út ra chuẩn bị móc ngoéo

-ui dào già đầu mà còn...-mấy a nhà ta

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

-mắc gì mấy ông, liệu hồn ngậm miệng vào kéo ăn đấm trừ cơm trưa để dành tiền cho gia đình đó nha-Ánh giờ nắm đấm lên và ngay lập tức 3 cái mồm kia ngậm lại không dám hó hé bất kì điều gì

-ui pà có uy ghê *giờ ngón tay cái tán thường* pữa nào chỉ tui bí quyết với nha

-ok ok. Chuyện này thì được. với lại 3 tên này thì có gì mà sợ-Ánh nói xong 3 anh định phản kháng thì Ánh giờ nắm đấm thêm lần nữa, lập tức 3 anh câm như hến

-nè, mấy em kia, còn nói chuyện trong giờ của tôi nữa thì đề nghị xuống văn phòng ngay nhé-pà cô cảnh báo

Tụi nó liền im lặng ngoan ngoãn học, mấy tiết sau tụi nó cũng chẳng nói chuyện nhiều vì nó thì ngủ, 2 nhỏ bạn thì đùa truyện tranh, đùa game nên lớp học cũng rất yên tĩnh. Mãi đến giờ ăn trưa tụi nó mới có sức sống lại *có ăn mà*. Và nó cũng được tụi bạn kể cho nghe những kĩ năng siêu đáng gờm của pà cô dạy Anh –cô Luyện. à lúc này vội chưa kịp giải thích ọi người biết sơ về cô nhĩ. Vậy cùng nhau điểm qua 1 vài thành tích của cô Luyện nha.

Tên: Lê Mỹ Luyện

Tuổi: 35

Giới tính:nữ *chời, đã gọi là “cô” rồi mà còn...*

Trình độ học vấn: cao siêu

Trình độ dạy học:thâm thúy

Khả năng đặc biệt: mắt tinh =>phát hiện ran gay đùa học trò nào ngủ gật hay ăn bánh =>thường được giao trách nhiệm coi thi

Sở thích: tác giả sẽ bật mí sau vài giây nghỉ ngơi ^-^

Có ai thắc mắc là tại sao nó lại hét lên khi thấy pà cô hông? Có thì cũng nghe nguyên nhân nào. Thật ra lúc cô kêu nó dậy nó đã giật mình rồi nhưng nỗi sợ hãi chỉ dâng đến đỉnh điểm khi trông thấy...pà cô. Tại sao ư?

- Vì đó là cô nên nó sợ?

- không phải. vậy mắc gì nó hỏi ngược lại “há? người à?” đúng không?

-vậy vì pà mặt pà cô đáng sợ?

-no no, không phải

Thôi mình nói luôn nhé. Thử hỏi thời đại này có ai mặc quần ống loe *phần dưới chân loe rộng* bẫy sắc cầu vòng kết hợp với áo cánh dơi màu đỏ chói, kèm theo là các phụ kiện bắt mắt như vài chục sợi dây chuyền rực rỡ màu sắc nổi bật, khuyên tai cũng được chọn lựa khá kĩ càng : khuyên tai hình tròn,

to và đầy kim tuyến, môi tô màu đỏ cam sắc sỡ (và mang đôi giày cao gót có nguyên 1 viên đá quý “dzômi” to –cái này khi lên bảng kiểm tra bài nó mới thấy). ôi thôi trông cô chả khác tắc kè hoa là mấy.nó được mấy nhỏ bạn cho hay về sở thích của cô là phối hợp các loại quần áo, trang sức với nhau và yêu thích những màu sắc nổi bật.*mình là mình phục pà cô này ghê lắm*. tụi bạn nó còn nói thêm là pà cô này cực nhớ lâu, trả thù độc ác hơn cả Tiến Tắc kè nhũ, nhất là những đứa nào dám chọc pà nổi giận đều được cho vào danh sách đen chờ ngày đem xử, nói đến đây nó đã biết mình đắc tội nặng nhưng kệ nó cũng chẳng sợ là mấy.nó và mấy nhỏ bạn tiếp tục nói chuyện thì nhỏ Huyền tới chỗ tụi nó, thấy nhỏ đến mọi người đổ xô lại xem. Nó cũng không quan tâm cứ cúi mũi vào phần cơm của mình mà chén, còn hần thì quan sát nhỏ để xem nhỏ dám làm gì

- ỉnh xin lỗi vì những lần trước đã đánh bạn, mình thật sự hối hận, mình... bạn tha lỗi ỉnh nhé -nhỏ đó quỳ xuống chỗ nó nói và khóc

Nó thì ngờ ngợ ra, chả hiểu mô tê gì. Vì nó nghĩ nhỏ chỉ đi ngang qua thôi chứ không ngờ là nhỏ lại đứng trước mặt mọi người mà quỳ xuống xin lỗi nó như thế này.

-bạn không tha lỗi ỉnh sao? –nhỏ đó tiếp

-ơ, à thật ra không sao. Bạn đứng lên đi-nó lên tiếng

-bạn tha lỗi ỉnh chứ?- nhỏ đó lại hỏi

-được rồi, bạn đứng lên đi đã

Nhỏ đó giờ mới đứng lên, cảm ơn nó rồi rút đi. Hần thì không nói gì chỉ quan sát xem nhỏ đó có ý gì thôi, còn 2 anh kia thì ngu ngơ như bò đeo nơ. Mọi người cũng tán ra dần, thì nhau bàn tán

-ê, pà ngồi xuống đây cho tui hỏi? –Ánh nghiêm túc

-ơ hỏi gì?

-hỏi nãy nhỏ đó xin lỗi vì đánh pà là sao? Mau kể ra đi! –My

-chuyện này... -nó

-ok, pà không kể cũng được. vậy tình bạn chúng mình đến đây chấm dứt, coi như mình chưa là bạn của nhau. –Ánh nói xong đứng dậy, My cũng đứng theo. Khuôn mặt lạnh lùng, không cảm xúc

-được rồi tui kể mà –nó vội vã nắm tay 2 nhỏ lại vì nó biết 2 nhỏ không đùa, 2 nhỏ sẽ chẳng coi nó là bạn nữa, xa lạ!

Sau đó nó kể lại mọi chuyện ấy nhỏ nghe và 3 anh kia cũng là những vị khách nghe lỏm chuyện của nó.

-tụi nó dám? Đi xử lũ đó ngay đi-My tức giận đứng phắt dậy

Ánh không nói gì đứng dậy, đập ngã cả ghế, tay nắm chặt, mặt nổi lên mấy đường gân đi thẳng về phía lớp nhỏ kia. Thấy vậy nó và 3 anh vội ngăn 2 nhỏ. A chứ 2 nhỏ này thì dám đập bầm mặt nhỏ Huyền đó chứ chẳng chơi. Khó lắm nó mới cố giải thích với 2 nhỏ là nó không sao và hần đã hăm dọa tụi kia rồi nên 2 nhỏ mới bỏ cái ý định xử lý nhỏ kia mà quay sang hỏi tội nó, hỏi nó tại sao không kể cho 2 nhỏ biết mà kể cho hần,...rồi hờn nó làm nó chạy theo xin lỗi với cả dụ ngọt châu chề với kem mới tha cho nó. 2 nhỏ còn đòi bắt nó đi bệnh viện khám làm nó sợ cong đuôi *nó vốn sợ tiêm*

ở 1 góc nào đó của sân thượng

-sao mày phải quỳ xuống xin lỗi nó chứ? Con nhỏ đó có gì ghê lắm đâu?

-con nhỏ đáng chết đó không phải vì pa tao nói không đũa học được, Duy lại bảo vệ nó. Nếu không tao đã tổng khứ nó lâu rồi. khi nãy còn làm trò cười cho bao đứa, thù này tao sẽ bắt con nhỏ đó phải trả gấp mấy lần.

Đoạn hội thoại nồng mùi nguy hiểm kia chắc ai cũng biết do người nào nói rồi nhỉ? Chính xác đó là nhỏ Huyền.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

chiều đó tụi nó lại đến quán kem

-ê tui thấy nghi nghi kon nhỏ này mấy pà ơi, nó đâu dễ mà làm thế!-My vừa nói vừa xúc kem ăn

-thì tại bị tên này *chị hần* làm cho phát “rét” nên mới thế chứ sao!- Nhật xoa cảm tỏ về tri thức

1 2 3s sau...

-AAAAAAAAAAAAAA, PÀ BỊ GÌ DZẬY? –Nhật hét lên

ồ ô ô, cái gì thế kia, mái tóc cắt theo phong cách Hàn Quốc được chải chuốt gọn gàng được tô điểm thêm 1 bông hồng sao? Nhìn kĩ xem nào, á á a thì ra là k-e-m! ơ mà tóc sao ăn kem được nhì?

-cho chừa cái tật xía mồm vào chuyện người lớn! ăn thì lo ăn đi, chỗ người lớn bàn chuyện đại sự, kon nít đi chỗ khác chơi! –như để thể hiện ý của mình nhỏ My còn xua tay đuổi như...đuổi gà vậy

-ui người lớn rồi á?

-tất nhiên

-vậy người lớn tự trả tiền kem đi nha. Người lớn thì có tiền trả chứ kon nít tiền đâu mà trả. *thì ra là vậy, ăn kem miễn phí nhá 3 chị ^-^*

-á...à thì bây giờ ông là kon nít nhưng khi thanh toán ông là người lớn, được chưa?

-không cãi lại pà mà, miệng mồm không ai qua được

-tui mà

nó với mấy nhỏ còn lại tha hồ vừa ăn kem vừa xem phim miễn phí, quá tuyệt.

-ê nhỏ My nói đúng đó, tui thấy nhỏ đó không tin được. –Ánh

-tất nhiên tui biết mà, con người không dễ thay đổi thế đâu. Với lại mấy trường hợp như vậy tui gặp hoài. Sống phải biết nghi ngờ thì mới dễ tồn tại mà, phải không?

-pà nói đúng, ơ mà có nghi tui này hông đó? –Ánh nói mắt nhìn nó đầy hần dọa *dự là ai mà nói không chắc “tùm” với chị này*

-không dám, không dám ạ -nó giả bộ sợ hãi

-thế là tốt, hehe

Suốt buổi hôm đó tui nó quậy tung bưng cái quán của người ta luôn, nào chơi trò chơi ai thua phải đứng hát và múa phụ họa các bài hát như 1 con vịt, hay chú ếch con,... làm cho cả các vị khách trong quán người họ, người sắc, người cười mà đau bụng muốn vào bệnh viện luôn.

1 tuần rồi 2 tuần trôi qua, cuộc sống nó bây giờ khá vui vẻ, chỉ đi học, tán dóc với mấy nhỏ bạn, tan trường thì cả bọn lại kéo nhau vào 1 quán kem hay bánh nào đó mà ăn uống no say muốn sập tiệm nhà người ta luôn, về nhà thì phụ làm việc nhà. Mọi quan hệ với mọi người trong nhà lẫn ở trường đều tốt đẹp.

đến 1 ngày...

đang giờ giải lao 5’ sau tiết học thì điện thoại nó đổ chuông, nó nghe mà mặt biến sắc. đập máy nó đứng dậy định chạy ra khỏi lớp thì bị nhỏ Ánh túm lại

-gần vào tiết rồi đó nhóc à, muốn bị phạt sao?

-không sao đâu, giờ tui đang cần về nhà gấp lắm, có xin phép thầy cho tui vào lớp trễ tí nha

-ok để đó tui xin cho

-à mà lớp mình có ai đi xe mô tô không nhì? –nó hỏi Ánh

-có đó, pà cần đi đâu à? –Hùng(1 bạn nam nhà có vẻ khá giàu nhưng rất dễ thương) hỏi nó

-ừm, tó đang cần 1 chiếc mô tô.

-hôm nay tui có đi nè, mà chiếc này lái hơi khó, nó của anh tui đó.

-ông cho tui mượn nha –nó hỏi

-ừm, đi xuống nhà xe tui lấy cho

Nó với Hùng đi lấy xe mà 2 nhỏ kia cũng ham zui đi cùng

-nó đây

-thì ra là siêu xe à? Được đó

-pà biết lái không? Hay để tui đưa đi cho –Hùng hỏi nó

-ừm, đây là 1 siêu xe đó, tuy không phải hạng nhất như của bang T.Quỷ danh tiếng nhưng ít ra nó cũng là hạng 3 đó. Pà có biết lái không?-My nói thêm và hỏi nó

-hay pà để Hùng nó chở đi cho, kéo có chuyện gì thì nguy –Ánh

-không sao đâu. Mà thôi mấy pà với Hùng lên lớp đi, gần vào lớp rồi đó

-pà có chắc là lái được không vậy?-2 nhỏ

-được mà

-ừm, thôi tui đi đi -3 người cùng đồng thanh

Đội tui pạn đi khuất nó lấy điện thoại ra gọi cho ai đó

-ạ con chào thầy hiệu trưởng. bây giờ con đang cần về nhà gấp, thầy nhắn giúp bác bảo vệ mở cổng cho con với ạ

-được thôi, con chờ chút nha

-vâng ạ

Tất máy xong nó khởi động xe, khi nhận được tín hiệu cổng đã mở nó chạy xe ra cổng với tốc độ kinh hoàng

-ê đó không phải Linh à? –Trí nhìn xuống sân trường nói

-đúng rồi, là Linh mà. Oa, tui không biết là Linh lái xe khủng vậy đâu nhen –Nhật

-há? nhóc con sao lại...-hắn áp úng không tin vào mắt mình

-tao cứ tưởng ở đây chỉ có mỗi 3 đứa mình là chạy với tốc độ khủng thế chứ...thật không ngờ hôm nay có thêm 1 người nữa đó –Nhật

-ừ tao cũng nghĩ thế!-Trí

Thì ra hắn với 2 ông pạn trốn ở sân thượng bỏ tiết đây mà.

Vì nhà hắn không xa trường lắm, chừng 20km nên chỉ 8'23s sau nó đã có mặt tại nhà để xe của trường rồi. *hơi bị khiếp* nó nhanh chân chạy vào lớp học xin phép thầy rồi chạy xuống chỗ ngồi

-ê pà đi đâu dzậy? không phải là về nhà mà đúng không? –My hỏi nó

-đâu có, tui về nhà mà. Sao pà hỏi dzậy?

-nè, pà lái xe kiểu gì vậy hử? sao mới đó đã về nhà là sao?

-à tại lái ẩu nên vậy –nó gãi đầu cười hì hì

-kinh khủng –đó là câu duy nhất mà Hùng nói ra được

-ê vậy còn 3 ông tướng kia đâu rồi? –nó không thấy 3 anh đâu nên khá tò mò

-mấy ông tướng đó bỏ tiết rồi, chắc đang du ngoạn trên sân thượng ấy –My nói

-vậy há?

-à mà pà đem cái cặp này theo chi dzậy?-Ánh hỏi nó,tay chỉ vào cái túi nó đem theo

-à trong đây là cái laptop của tui, bây giờ tui cần dùng nên đem theo –nó giải thích

-việc gì thế? –My tò mò

Chương 20

-chuyện này để khi nào thích hợp tui kể cho hen, mà giờ tui xuống pàn dưới ngồi nha. Tui cần yên tĩnh và tránh ánh mắt của thầy cô tí. Mấy pà cô che cho tui nha

Nói xong nó nhảy tót xuống bàn dưới ngồi mà mấy nhỏ pạn chưa kịp ừ hử gì đã khuất bóng nó rồi.

-à mà quên, tớ cần nói điều này chút, mấy pà nhớ nha. Trong lúc tui đang sử dụng máy tính thì khó có thể đánh tỉnh được tui lắm, nên có khi mấy pà nói với tui nhưng mà tui không nghe gì mà có thái độ kiểu như “làm lơ” mấy pà vậy đó, lúc đó đừng giận tui nha. Với lại giờ ăn trưa không cần gọi tui đâu, mấy pà cứ coi tui như không khí đi. mấy ôn thần kia mà vào thì bảo mấy ông ý tìm chỗ khác ngồi tạm nhé. Nếu có việc cần gọi tui thì đập mạnh vào đầu tui nhé, mấy pà cũng đừng xuống chỗ mình nha

-à..ừ, ừ. Nhớ rồi, tui tui không làm phiền pà đâu và nhớ sau này phải kể tui tui nghe nữa đó nha. Còn mấy tên kia để đó tui tui lo cho

-ok ok. Sau này tui sẽ kể mà

-ừm, vậy mau làm xong cái công việc của mình đi nha

-ừm, sẽ xong sớm thôi mà. –nó cười hi hi rồi nhanh nhẹn mở máy tính lên

-khi nào có ai muốn xuống chỗ tui thì mấy pà nói giùm nhé, và nhất định không cho ai xuống chỗ tui nha.

-ừm

-nhớ đó nha

-sao mà hôm nay pà hết pà cụ non thế nhĩ? Đã nói biết rồi mà

-hi hi, cảm ơn 2 pà nha

-thôi khỏi, xong việc mời bọn này ăn ổng no say là được rồi

-rồi, sẽ có mà. Giờ tui làm nhá

-ừm, thành công nha

-tất nhiên rồi-nó tự đắc

Tiết học im ắng lạ thường, không 1 tiếng động chỉ có tiếng bút ghi trên trang giấy, tiếng lật trang sách và cả...tiếng ngáy của 1 số người *lớp này có chẳng là lớp chọn???*

Tiết sau...

-mới đó mà hết tiết nhanh thiệt, mà sao vào học thì lại lâu hết tiết quá chừng à-Nhật kêu ca

-oa, mới mà hết tiết mất tiêu rồi, giờ vào tiết Tiến tặc kè rồi, ngán nhất cái môn sử này đây. –Trí vừa đi vừa nói

-bậy quá cha nội, tiết sử là tiết “thăng hoa” của tui đó, lời ru nhẹ nhàng của thầy dễ dàng đưa tui vào giấc ngủ ngon đó nha –hấn

-“thăng hoa” coi chừng “thăng thiên” đó –cái Linh lớp nó nó

-mắc gì pà móc tui hà pà Linh lắm chuyện–hấn

-tui có nói gì ông đâu mà ông nói tui, hay ông sợ “thăng thiên” thiệt –quên nói con gái lớp này có sức đề kháng cực tốt với trai đẹp à nha

-pà rồi hơi hay buồn bực thì tui không cần biết nhưng đừng có mà lấy tui ra làm trò zui cho pà nha, với lại đừng có mà trông tui hiền hiền thế này mà bắt nạt mãi nhé

-không dám hiền

-không thèm đôi co với pà

-hay không cãi lại nhĩ?

-tui không thích cãi nhau với con gái.

-sợ thì nói, biết là hơi mất mặt nhưng tui thông cảm à

-pà thích nói gì thì nói tui. ...asaaaaa, nhóck kon kia mắc gì ngồi chỗ tui

-ế chỗ đó cũng là của tui mà

-chỗ tui nữa

-cái chi mà ầm ầm vậy? vậy sao ngủ hả?- nhỏ My dụi mắt nói

-thiệt tình. Ngủ cũng không được mà!-Ánh nằm trên bàn mắt lười biếng nhắm lại nói

-nè nè, sao nhóck lại ngồi chỗ của tui tui dzậy? -hắn thay mặt anh em nói

-thì có việc. với lại giờ mấy ông tìm chỗ khác ngồi đi

-ế chỗ tui tui chớ có phải là ghé đá trong công viên đâu mà ai muốn ngồi thì ngồi hả? -Trí nói

-như nhau cả mà -Ánh nói lại

-sao mấy pà ngang như cua thế? Rõ ràng chỗ người ta mà.-Nhật

-thế giờ muốn sao đây? Tìm chỗ ngồi hay *bè ngón tay răng rắc*-Ánh

-thôi coi như hôm nay tui tui tha cho đó, hôm nay không có hứng thú vả lại không đánh nhau với con gái *hắn quay nói xong quay đầu nhìn chỗ 2 thằng pạn* nhĩ?

-ừ ừ-2 anh gạt đầu lia lia *mọi người thấy sức mạnh của 2 chị nhà ta chưa? ^-^*

-Tắc Kè vào rồi kìa, tìm chỗ mau lên đi-My

Tụi hắn liền nhanh chân chạy lại các chỗ khác, đành lòng nhường chiếc pân để đi tìm 1 chỗ ngồi chật chội nơi khác.

Ông thầy Tiến vào lớp và nhìn ra sơ đồ lớp có thay đổi, nhờ lớp nó nói nó bị bệnh nên cho nó ngồi riêng cho đỡ mệt. ông thầy còn bảo đưa nó xuống phòng y tế trường nhưng My với Ánh nói nó đã uống thuốc rồi, với lại nó không thích xuống phòng y tế nên ông thầy mới bắt đầu thể hiện trình độ ru ngủ hạng cao tay của mình.

-ê pà kêu nhóck lấy đưa tui mấy cuốn vở học Sử với, tui chưa lấy vở lấy gì chép bài? -3 anh cùng nói

-được rồi, chờ tí-My và Ánh nói xong quay xuống bàn dưới định bảo nó đưa vở cho tụi hắn thì nhìn thấy nó với khuôn mặt cực nghiêm túc, vẻ tỉnh ngịch của nó hoàn toàn biến mất, khuôn mặt nó làm 2 nhỏ pạn cứ như có cảm giác như đây không phải là nó. Nếu gặp nó như vậy nhưng ở một nơi khác chắc 2 nhỏ pạn sẽ nghĩ rằng 1 người lạ chưa gặp qua ấy chứ. Thật lâu sau 2 nhỏ mới nhận thức điều cần làm nên như nó nói, đánh mạnh vào đầu nó.

-ơ-2 nhỏ pạn

-có chuyện gì thế? -nó hỏi

-pà lấy đưa tui mấy cuốn vở Sử của 3 ông kia đi, à không đưa 3 cái cặp luôn đi, kéo lát nữa lại mắc công gọi pà nữa. -My nói

-đây -nó đưa xong 3 cái cặp của 3 anh

-được rồi, pà làm tiếp đi -Ánh nói

-ừ, vậy thôi nha -nói xong nó lại chúi mũi vào màn hình máy tính

Giờ ăn trưa ở pân của 2 nhỏ với tụi hắn

-tui thấy sợ quá, khuôn mặt ấy sao khác với Lùn quá, nghiêm túc đến đáng sợ-My

-ừ, nhất là khi kêu Lùn vậy, ánh mắt đáng sợ-Ánh

Tụi hắn thì chẳng nói gì chỉ lặng lẽ nghe câu chuyện của 2 nhỏ thôi, mặt có chút ngạc nhiên nhưng cũng không lên tiếng

ở nhà nó cũng thế, sau khi phụ giúp làm việc nhà xong là nó nhảy tót lên phòng đóng cửa phòng và hình như nó làm việc suốt đêm thì phải. hấn thấy lạ và “có chút quan tâm” nên lâu lâu lại giả vờ đi uống nước để đi ngang qua phòng nó và hấn thấy đèn phòng nó luôn sáng. Thế là hôm đó hấn cũng chẳng ngủ được gì.

Sáng hôm sau

-sau cháu đi sớm thế? Ăn cơm đã rồi hãy đi T.trư!-mẹ hấn gọi nó trong khi nó đang mang giày chuẩn bị đi học

-không ăn sáng thì không tốt đâu, lại ăn cùng cả nhà đi T.Trư –pa hấn nói với nó *pa hấn bắt chước mẹ nó kêu nó là T.Trư luôn*

-lát đến trường con ăn cũng được ạ. Con chào cả nhà nha.- nó nói chuẩn bị đi thi. . .

-ê nhóck kon, mang theo cái này mà ăn nè.-hấn đưa nó cái bánh mì kẹp thịt với bạch sữa cho nó.

-ê mắc gì nhìn tui dzậy?-hấn thấy ánh mắt nghi ngờ của nó nên nói –tui không có bỏ thuốc độc hay thuốc xổ đâu mà sợ

-cảm ơn nha –nó nói xong nhảy tót lên xe đi

-Ohhhhhhhhhh-mọi người trong nhà nhìn thấy cảnh này liền ồ lên làm hấn ngượng mặt hết quả cà chua chín.

-sao mọi người lại vậy?- hấn biết mà còn giả nai

-bánh mì đâu ra dzậy ta? –mẹ hấn

-ờ sáng nay nhà mình ăn phở mà sao lại có bánh mì thịt đâu ra dzậy cà? –pa hấn

-thì con định ăn mà thôi con ăn phần phở của nhóck cũng được mà –ngụy biện, cố giải thích

-thiệt hông đó?-pama hấn

-thiệt, mà thôi con đi học đây- Biết mình mà còn ở lại thì nguy nên hấn nhanh chân lấy cặp rồi cũng vọt đến trường

-sao bảo ăn phần T.Trư mà? Giờ không ăn nữa à?-mẹ hấn cố ghẹo thêm

-trễ nên con đi học rồi đến trường ăn cũng được –hấn leo lên xe zọt mong bảo toàn tính mạng, lời nói mẹ hấn có sức sát thương cao ghê

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

vừa đến trường hấn đã thấy nó ngồi trước màn hình máy tính rồi. có vẻ như nó thật sự rất nghiêm túc, khuôn mặt không chút biểu cảm. hấn và 2 ông bạn đành vác “hành lý” đi chỗ khác ngồi vậy. như hôm qua nó không nói chuyện, không cười đùa mà cũng chẳng ăn trưa. Điều này làm mấy nhỏ bạn zới 3 anh nhà ta khá lo lắng. vậy là sáng hấn lại lo chuẩn bị bữa sáng nhanh gọn cho nó, ở nhà thì nhường cho nó hầu như toàn bộ các món ngon mà hấn thích cho nó *bằng cách bảo không muốn ăn nên cho nó*, trước khi nó lên phòng hấn còn đưa cho nó thêm sữa nóng với lý do: “tui muốn uống sữa mà lỡ tay pha hơi nhiều, cả nhà thì chẳng ai uống nên cho nhóck đó” *chớ khi nó vào phòng và cắm đầu vào máy tính rồi thì đừng hòng gọi được nó ra ngoài*, tối thì không ngủ được mà đi tới đi lui,lâu lâu lại thò đầu ra xem nó ngủ chưa *nghỉ quá, không biết vì lý do gì mà anh này lo cho chị Linh nhà ta quá vậy nè, chăm sóc chu đáo gớm*. và sau mỗi lần hấn đó sau khi nó đi khuất thì hấn trở thành “chú hề” khi pama hấn lại:

-ê có ý đồ gì phải không?

-lo lắng cho người ta quá ha!

-mới ăn xong mà đã uống sữa rồi à? Lỡ tay gì mà pha cả 1 ca lớn thế kia. Mà trước giờ thì con làm gì có thói quen uống sữa sau bữa cơm đâu nhỉ?

.....

Nhiều lắm những câu hỏi “xoáy” mà pama hấn thân thương nói với hấn và sau mấy câu hỏi đó hấn nhanh chóng có tật nói lắp, tay chân long ngóng, mặt thì đỏ lên hết như 1 chú hề. pama hấn thì cười khoái chí khi chọc hấn à nhìn thấy những biểu hiện “lâu lâu mới có” của thằng con trai.

3 ngày sau

-chào buổi sáng –tiếng nói của 1 ai đó làm cả lớp cảm thấy vui vui

-trở thành người bình thường rồi hả con nhỏ này –nhỏ bạn cùng lớp chọc nó

-chớ hông lẽ mấy hôm nay tui là người ngoài hành tinh

-mấy hôm nay pà khác quá, chả giống pà tí nào, bây giờ thì bình thường rồi đấy

-chớ mấy hôm nay tui giống ai??

-giống con điên-sau câu nói này của nhỏ kia là cả lớp cười ồ lên vui zè chỉ có mỗi nó là xụ cái mặt xuống vác cặp về chỗ

-pà làm xong cái “công chuyện” gì đó thiệt hùi hả? –nhỏ My hỏi còn nhỏ Ánh thì nhìn nó chờ đợi câu trả lời

-ừm, xong hùi. Giờ tha hồ mà chơi, khoẻ quá!

-hehe, vậy giờ tha hồ chơi như trước nhì? Chiều nay mình lại đi ăn như lúc trước nha-My

-tất nhiên, chiều nay Lùn khao đấy, trưa nay ăn ít một chút để bụng chiều ăn cho ngon nha My.-Ánh nói nháy mắt với My

-ê ai nói tui khao hả? –nó

-chớ hồi trước chính pà nói sau khi xong việc pà khao tui tui 1 bữa ra trò mà, quên rồi hả???-Ánh

-có hả?

-chớ sao!-2 pà bạn đồng thanh

-ừm, vậy chiều mình đi, tui khao

-dzậy mới được chớ-đồng thanh tập 2

-đồ ngốc-hắn ngồi sau nói

-ê mắc gì kêu tui ngốc, bộ muốn gây sự hả?

-nhìn lại đi đã-hắn hướng mắt về phía 2 nhỏ bạn nó làm nó tò mò quay lại và...thấy cảnh 2 nhỏ bạn ôm bụng cười không ra tiếng, quay đầu xuống lại thấy 2 tên bạn hắn cũng che miệng cười khi khi, hắn thì nhún vai không liên quan

-mấy pà được lắm-sau 2 phút mới nhận ra là mình bị lừa, nó mới xắn tay áo lên giải quyết 2 nhỏ bạn làm 2 nhỏ la oai oái kèm theo những con cười đứt quãng vì bị chọc lét

Mặc cho 2 nhỏ bạn năn nỉ nó tha cho nhưng...* 2 chị thông cảm pà này ác lắm*, mãi đến khi vào tiết nó mới tha cho không quên hăm dọa lát ăn com “xử” tiếp. 2 pà bạn thì thầm cảm ơn pà cô Mỹ Duyên dạy Anh. Và tiết đó cũng là tiết nó hết bị kêu kiểm tra miệng lại đến bị kêu làm bài tập hay trả lời những câu hỏi khó *hôm trước chưa trả thù được nên hôm nay lại tiếp tục đây mà* những tiếc quá cô nhí, khi nó trả lời chẳng sai 1 câu. đến khi chuông reo hết tiết nó mới được tha cho.

Giờ ăn trưa, nó mãi hí hục ăn bù cho những ngày thiếu ăn của nó. Mặc ấy nhỏ bạn nói hết chuyện trên trời dưới đất, nó chả quan tâm và chỉ cắm đầu vào phần ăn của mình.

-Ê pà làm cái công việc gì vậy? pà nói sẽ kể mà-Ánh

-à....thật ra lớp cũ của mình làm 1 đoạn video các hình ảnh ngộ nghĩnh để kỉ niệm 1 thời học sinh và mình chịu trách nhiệm chỉnh sửa đoạn video đó

-lớp pà vui ghê, pà cho tui tui coi với, được hông?-My nói còn 4 người còn nhìn nó với ánh mắt năn nỉ

-mình gửi lại cho lớp trưởng hết rồi

-pà không lưu lại sao?

-không, khi nào xong thì lớp trưởng sẽ gửi lại cho từng người trong lớp

-khi có cho xem nhé

-ừm

-có chuyện gì ngoài kia mà ồn ào thế nhỉ?-Ánh

-chắc lại mấy bọn con gái rồi hơi thích chơi trội đây mà. lâu lâu “oánh” cho đời thêm dzui đó-My iếng thịt vào miệng ăn ngon lành

-hình như không phải, không phải học sinh trường mình. —Ánh

-ừm, không phải, nhưng làm sao mà vào trường mình được nhỉ? Mà hình như bị bọn người chạy theo sau kia đuổi theo hay sao ấy!-My

-đúng đó-Ánh

-á, 2 chiếc xe đó không phải là siêu xe hạng nhất trên thế giới đấy-Nhật

-há???-2 anh kia đang ngồi đứng phất dậy, nó thì roi miếng sườn đang cầm trên tay và cả 3 người đồng thanh

-sao có thể??? Chắc nhầm rồi chứ tại sao lại có siêu xe hạng nhất trong trường mình được-Ánh và My

-đúng là nó rồi-hắn nói còn 2 anh còn lại gật đầu đồng tình

ở ngoài sân trường thì có 1 bọn người tay cầm gậy gộc, mã tấu,...đuổi theo 2 người 1 nam, 1 nữ đang lái 2 chiếc siêu xe chạy với vận tốc khủng khiếp chạy “lon ton” vòng quanh sân. Nó buông đũa, thông thả đứng dậy rồi đi ra sân trường trước sự ngạc nhiên của bao người. chỉ 1 lúc sau 2 người kia đã bị bao vây

-có chuyện gì?-nó lên tiếng, giọng bình thản nhẹ nhàng đến sợ

Cả đám đông đó quay lại nhìn nó

-mày là đứa nào? Là ai mà dám lên tiếng ở đây?-tên cầm đầu lớn tiếng

Nó bình thản bước vào phía trong đám đông, bọn người đó tách ra làm 2 cho nó đi vào. Cuối cùng mới nhìn thấy 2 người mà nó cần gặp

-Tiểu Quậy, sao giờ pà mới đến? tui tui chờ mãi-người con gái nói

-giờ nào không đến cứ chờ đến giờ com lại đến, trời đánh tránh bữa ăn mà-nó

-sorry Quậy iu vầu, tại lũ này không ăn trưa đó chứ-tên con trai nói

-thiệt tình, 2 người tính phá cái trường này hay sao mà đem theo nhiều “tay chân” thế này hở?

-bám đuôi chó có phải dất theo đâu!-người con gái

-2 người có phải người nổi tiếng đâu mà bám đuôi xin phỏng vấn hay xin chữ ký chứ-nó

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lóp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

-vậy mà có người bám đuôi đó chứ, chắc tại nhan sắc hơn người nên mới vậy! thiệt đẹp quá cũng khổ-2 người kia cùng nói

-tụi mày cảm hết đi. Liệu hồn tao giết chết thì đừng trách. Còn tên kia mày muốn sống thì biến ngay, nếu muốn trả nợ thay 2 đứa kia thì đưa tiền đây *vì nó bỏ tóc vào mủ nên tưởng nhầm là con trai nên mới gọi nó là “tên kia” nhé*-tên thủ lĩnh nhóm người đó lên tiếng

-tiền???

-100 triệu

-ê 2 người vay tiền đi công viên trò chơi đấy hả?

-khùng hả? chơi công viên trò chơi ít nhất cũng đem theo vài trăm triệu chứ, có 1 trăm chơi nổi gì!-người con gái nói

-ừm ha, tao quên hai đứa bây chuyên gia phá hoại, đem 100 triệu thì chả đủ trả tiền hư hao tổn thất. vậy sao 2 người lại nợ tiền?

-tụi tui đi thì bọn này đâm vào xe rồi gây sự đòi tiền, không trả thì bọn chúng cướp xe

-thế sao 2 người không làm như mọi khi ấy

-tụi tui bị cầm

-lại bị cầm. thế làm gì mà bị cầm?

-hôm trước tụi tui đi bar, có 1 đám người gây sự nên...

-giải quyết???

-ừm, sao vụ đó tụi tao bị cầm 2 tháng

-đáng đời. hết chuyện rồi, đi đây-nó quay lưng

-trong này có cả của Quậy đây Quậy ơi

-Ly sao pà đem theo cả xe của tui

-tại xe tui hư, mà lúc đó đang gây nhau nên không đi chung xe, với lại đem về còn có việc-người con trai nói

-có việc??? Trọng Minh, có việc là việc gì?

-cái này lát nữa nói sau, giờ giải quyết xong bọn này đã * thì ra 2 người này là Ly với Trọng Minh*

-mạnh miệng vừa thôi, mày học ở đây xem ra cũng khá giả đó, vậy thì trả tiền cho bọn kia đi, không thì tao đành cầm 2 chiếc xe kia đi đỡ vậy

-xin lỗi nhé, tao không có tiền, còn 2 chiếc kia mày mà động vào thì...*nó kéo dài giọng sau đó lại chỗ tên đó nói nhỏ chỉ đủ để tên đó nghe* mày phải chết đó-ngữ khí của nó làm tên kia không tự chủ mà run lên-tao không nói đùa đâu nếu không tin thì cứ thử xem sao

-mày nghĩ mày là ai chứ. được, vậy thì thử xem ai sợ ai nào-tên thủ lĩnh nói

-thích thì chiều, giờ đi tìm chỗ chơi thôi, ở đây không thích hợp-nó

-ở đâu cũng được, tao sẽ đập ày 1 trận rồi tụi mày sẽ phải ngoan ngoãn giao 2 chiếc xe kia cho tụi tao thôi

-nếu làm được

Nó nói xong lại chỗ chiếc siêu xe màu đen và khởi động xe, Minh và Ly Ly cũng nhanh chóng leo lên chiếc xe còn lại, bọn người kia cũng đã sẵn sàng.

-pà đi đâu vậy?-2 nhỏ bạn

-mấy người này là ai?-hắn

-giờ pà đi đâu?-Nhật và Trí

-tụi giờ đi có chút việc

-đi đâu?-5 người cùng đồng thanh

-à không có gì đâu, 1 lát về tui kể cho

-bọn này nhìn hung dữ quá, pà có quen à? Tui thấy pà không nên đi-5 người đồng thanh tập 2

-ê có đi hay không hả? sợ thì nói tao sẽ ày cơ hội-tên thủ lĩnh nói

-tất nhiên là đi.-quay sang mấy người bạn-tụi đi nha, nhớ xin phép cô giùm tui nha-nói xong nó chuẩn bị đi thì hắn kéo tay nó

-tụi đi với pà

-không cần đâu

-tui đã hứa với mẹ tui là bảo vệ pà mà

-không có gì đâu, chỉ là đi uống nước thương lượng để mua đồ thôi đó mà

-ai tin chứ

-có đi không thì bảo?-tên đó lại lên tiếng

-đi nha-nó nói xong phóng xe với vận tốc khủng khiếp cùng cả bọn đi ra khỏi trường trả lại cho ngôi trường 1 buổi trưa yên lặng vốn có

Hắn cố đuổi theo nó nhưng không được, định lấy xe chạy theo nhưng khả năng đuổi theo được là không có nên 4 người kia đành “lôi cổ” hắn vào lớp. tuy ở trong lớp học nhưng tâm trí 5 người ai cũng lo lắng cho nó, suy nghĩ về nó.

Nhiều đó thôi cũng thấy được hắn quan tâm nó đến mức nào nhỉ??

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

1 góc nhỏ trong con hẻm tối tăm, ẩm ướt chứa hơn 50 người này có 1 những tiếng đánh đấm, những tiếng rên và hét lên đau đớn. một bên chỉ 1 người, bên còn lại đến gần 50 người-cuộc chiến không cân sức và có 2 ngườiđang ngồi trên 1 chiếc siêu xe dùng vỏ chai nước nhựa rộng gỗ bốp bốp cổ vũ:

-cố lên bên gian ác. Tụi ta ủng hộ các người, cố lên!!! —*có lộn hông dzậy chời, ủng hộ phe ác á*

(mà chắc mọi người biết ai là 1 phe và 2 người ngồi cổ vũ kia là ai rồi nhỉ ^-^)

Cuối cùng sau hơn 15’ ồn ào thì con hẻm mới yên tĩnh khi có 2 chiếc xe chạy ra để lại 1 bãi chiến trường với những tiếng rên đau đớn.

Câu chuyện có 1 kết thúc khá buồn nhỉ? ^^ sau khi rời khỏi đó nó cùng 2 đứa bạn bùng tiết đi chơi, nói chung là đi nhieu và tốn cũng “hoi nhieu” tiền của nó *đi zoi 2 anh chị kia mà nói “hoà Ly nhieu” thì chi tiêu thì...hazzi, hơi bị khiếp @@*

-mấy người định cho tui trả tiền nên cùng bỏ tiền ở nhà đúng không?—nó

-đâu có đâu đúng không Minh khùng-nhỏ Ly

-đúng đúng, mà mắc gì pà kêu tui khùng hả Ly điên-Minh phản ứng

-ê ông muốn đánh nhau à

-ngon nhào vô

-2 người mà còn gây nhau thì...*bẻ ngón tay*-nó đe dọa

-à không..đâu có làm gì đâu mà-2 người kia

-tốt! ăn đi

Thì ra Minh và chị Ly “tính toán” trước nên bỏ tiền ở nhà rồi rủ nó đi chơi *anh chị này khôn ghê, có kế hoạch hết tron * và giờ 3 người đang ăn kem trong 1 quán kem. Để xem nào 1 2 3 4...36 37 3845 46 47, ôi mẹ ơi trên bàn của mấy anh chị này đến 47 cốc kem đã ăn hết *khiếp @@*

-chị ơi cho em thêm 3 cốc kem dừa nha-nó nói

-3 dâu nữa chị nhé-Ly

-còn e 2 cốc kem cà phê nha chị -Minh

-à được ...các e vui lòng chờ 1 chút

-vâng ạ-cả 3 đồng thanh

-ê 2 người sao lại đến đây?—nó

-đã bảo có việc mà-2 người kia vừa nói vừa xúc kem cho vào miệng

-việc gì?

-từ từ ăn đã

-trời đánh tránh bữa ăn mà

-2 người đừng có nói là nhịn đói để ăn miễn phí nhá

-sao hiết hay dzữ?-2 người kia nói mà nó muốn té ghế luôn *2 anh chị này biết cách tiết kiệm tiền ghê @@*-2 đứa tui hết tiền rồi, zoi lại ăn miễn phí thì mới cảm thấy ngon chớ bộ

-thôi ăn mau đi-nó nói xong cả 3 cầm đầu ăn tiếp

Chừng 20' sau nó với 2 đứa bạn mới có dấu hiệu ngừng cuộc ăn này *@@*

-ôi tui nó rồi đó, 2 người có ăn kinh khủng thiệt-nó vừa xoa bụng vừa nói

-pà cũng có vừa đâu chứ? Tui cũng no căng bụng rồi nè-Ly Ly

-no quá xá, thanks nha T.Quậy-Minh

-không cần thank đâu, hôm nào về trả lại tiền cho tui là được

-pạn pè mà cần gì tính toán thế? Tui biết pà vô cùng thoải mái mà, đúng hông Quậy?-2 người kia nịnh nọt

-tui không phải là người tính toán

-đúng đúng

-nhưng đối với những người tính toán thì xin lỗi, cái gì cũng phải song phẳng

-tụi tui thì đâu có tính toán bao giờ đâu nhĩ?

-thế 2 người nào thông đồng bỏ tiền ở nhà để ăn chùa hờ?

-tai nạn nhỏ, đó chỉ là sơ ý bỏ quên thui mà

-pà đang lừa con nít đấy à?

-đâu có đâu, mà pà đừng nói là lừa 3 tiền kem nha

-ừm

-dzậy pà đừng hòng tui nói à nghe chuyện động trời này nha

-không quan tâm

-có thật không thế? Chuyện này làm xong là có tiền ngay đó.

-chuyện gì thế?-nó tò mò

-ai mà biết

-pà có chắc đó là chuyện động trời không? Có tiền nữa hả?-mắt sáng long lanh *chị này có dấu hiệu mê tiền*

-chắc chắn-2 người kia

-được rồi, châu này tui trả nhưng nếu 2 người mà nói cái chuyện vớ vẩn nào đó thì đừng trách tui nha-nó hăm dọa

-đảm bảo-đồng thanh

-vậy nói đi

-Piter đã xuất hiện.-Ly nói, vẻ mặt đã trở nên nghiêm túc, không còn đùa giỡn như lúc mới đây

-cái gì cơ-nó la lớn

-suyt, yên lặng-Minh

-nếu không có gì xảy ra thì 4 hôm nữa hấn sẽ đến bar SM để thương lượng với 1 tên khác. Quậy à, pà biết tối nay cần làm gì rồi chứ, à mà nghe nói tiền thường hơi bị cao à nha-Ly tiếp tục nói

-ok-mặt nó khề dãn ra, miệng có chút nét cười nhưng không phải ngô nghê như bình thường mà là nụ cười của sự thích thú và thách thức

-3 hôm nữa tui với Minh sẽ tới đó trước để sắp xếp, pà đến chừng 9h là ok.-Ly

-tui sẽ đứng giờ, lần này không thể để con mồi trốn thoát lần nữa được.

-vậy được rồi, bây giờ tui tui phải về khách sạn trước, tối nay tui đi chơi tầm 8h nên pà chuẩn bị sớm đi nha, tối tui này qua rú

-được rồi, tui cũng phải về thôi, à mà nhớ đem chiếc siêu xe kia về chỗ 2 người luôn nhé. Mà nhớ đừng có làm cho nó bị trầy xước nếu không...- *bè ngón tay răng rắc* -hiểu rồi chứ? Mà đại ca mà biết thì 2 người sẽ...

-pà khỏi lo đi, nó không sao đâu mà -2 đứa pạn đi trước còn nó phải thanh toán

-cái gì cơ ạ? 2 triệu 500 ngàn? Thôi xong hết tiền tiêu-nó hét lên sau đó ý thức đang ở chỗ đông người nên rút tiền ra thanh toán vội rồi ra về

Nhưng có 1 điều không ngờ là phía sau bàn của nó nãy giờ có những người ngồi lắng nghe toàn bộ câu chuyện, lắng nghe 1 cách nghiêm túc. Họ là ai đây?

Trả xong tiền nó lại đi bộ đi đến công viên để... quay video các cặp đôi chơi *pà này rảnh*

-ui dào, dù lâu chưa quay video mà sao tay nghề của mình cũng chẳng giảm sút nhỉ?mà điều đó là đương nhiên rồi, ai chớ mình thì phải dzậy mới được chớ-5' lên con của nó ^^

-nè, hết chuyện làm hay sao hả?-1 giọng nói sau lưng nó cất lên

-áaaaa, tên này muốn chết à? ở đâu chui ra làm hết hồn à!!-nó la lớn

-im lặng coi,nhỏ lại chút đi. pà ở đây chơi zui quá ha, còn tui phải vác đến 2 cái cặp đem về nhà-hấn

-à à quên, ông đem cặp về cho tui đó hả? thanks nha

-thanks con khi, cầm mau,nặng gần chết-hấn đưa cặp cho nó

-đã giúp thì giúp cho trót đi, đem giúp tui về nhà đi, giờ ông không thấy tui đang bận à?

-không, pà cũng phải trả tiền công hôm nay tui đem cặp về cho pà nữa đó, cầm quên

-hừ, đem có cái cặp về mà tiền công với cả tiền lương. -nó bủn môi-á mà xe tui đâu????

-đã bảo nhỏ cái miệng rồi mà, xe gửi lại ở trường rồi

-dzậy mai tui đi bằng gì bây giờ?

-mai tui chở đi cho, đi chơi thì zui rồi, mắc gì tui phải khổ zậy không biết

-ông đi xem phim với tui không? Tui trả tiền vé cho, coi như trả nợ ha

-xem phim?

-ừm, đi không?

-để xem

-xem con khi, đi thì đi, không thì về-nó nói xong đeo ba lô lên vai chuẩn bị sẵn sàng

-ừm, vậy đi

-ông chở tui nghe

-lên xe

-ok

-ê lên trước chở tui

-hả???

-hả hả cái gì? Chờ tui đi, tui không rảnh chờ con heo như pà à nghe

Thế là nó phải còng lưng ra mà đạp chờ hấn đến rạp chiếu phim, cũng may là đường đi cũng không xa lắm nếu không e lỗ tai hấn chắc điếc mất

-ông ăn gì mà nặng cả tấn dzữ dzậy?

-con trai gì mà bắt con gái chờ đi?

-ông không thấy ngưng khi để con gái chờ đi à?

-người ta đang cười vào mặt ông kìa

-hotboy không biết ngưng!!1

-....

Đến rạp chiếu phim nó thì thở không ra hơi, hấn thì lo lắng, suy nghĩ không biết có nên đi khám tai cho chắc ăn không *@@*

Hấn lòi nó vào chỗ chọn phim và ở đây nó lại tiếp tục làm hấn ngưng đồ mặt khi chọn phim. ...hoạt hình Conan *cái này là sở thích của mjh nè, iu Conan nhất*. chưa hết nó còn nhí nha nhí nhố tha 1 bịch bông ngô với hộp sữa, may mắn là hấn cao còn nó với cái chiều cao “nắm lùn” nên nhìn hấn chẳng khác gì anh trai dẫn em gái đi xem hoạt hình ^-^. :::

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Xem phim mà nó thì cứ loi nhoi, lóc chóc như con nít làm hấn đau hết cả đầu và cũng thấy ngại ngại vì những người lớn đưa con đến xem phim hoạt hình ngồi cứ lâu lâu lại liếc mắt về phía “2 anh em” nhà hấn

-nè, ngồi im giùm cái coi, cứ như con nít không bằng

-kệ tui nha, mắc mớ gì ông chớ

-nhưng người ta nhìn kìa

-kệ người ta, người ta có pít tui với ông là ai đâu mà sợ xấu mặt chớ

-nhưng tui không thích vậy

-không thích cái gì chớ, im lặng tui coi phim

-mà chuyện hồi trưa là sao hả?

-chuyện hồi trưa? –nó hỏi, giọng bớt vui đùa như khi nãy

-chiếc xe đó, bọn người đó, tất cả? giải thích đi

-chuyện đó... xe

-nói đi chứ! Không lẽ...

-à mấy chiếc xe đó là đồ dzôm đó, hàng Việt Nam chất lượng ech nhái đó-nó cười hề hề

-đừng có lừa tui, tuy tui không có chiếc siêu xe hạng nhất đó nhưng không phải là tui không biết gì về siêu xe. Nói thật đi

-thật ra mấy chiếc siêu xe đó là mượn

-mượn? mượn ai?

-à à...

-loại siêu xe này chỉ có đúng 10 chiếc, 10 chiếc xe này đều thuộc vào tay của 10 người ẩn danh. Không lẽ...

-không phải của tui mà, 2 chiếc đó là mượn đó, là mượn

-vậy pà pít những người ẩn danh đó?

-à cái này

-sao?

-thì có pít

-họ là ai? Những người mà ai cũng muốn biết mặt đó, họ là ai?

-cái này

-sao? Họ là ai? Sao pà lại pít? Pà thân với họ lắm sao, vì rất thân mới có thể mượn và đi xe đó 1 cách thành thực như vậy chứ?

-họ là ai ông không cần pít, vì họ đã là người ẩn danh nên việc này không được tiết lộ

-họ là những người giàu có, vậy sao pà lại quen được họ?-hắn có vẻ không muốn tha cho nó-và có vẻ pà khá “sành sỏi” trong lĩnh vực xe này ấy nhỉ?

-xin lỗi nhưng tui không thể nói thêm điều gì, còn xe chính là 1 trong những sở thích của tui, nên tui có biết về chúng

-pà có nhiều điều không thể nói đây nhỉ! Vậy còn cái bọn người hung tợn khi đó là ai? Còn 2 người kia là pạn pà à?

-này h ông hỏi gì mà hỏi lắm thế, hỏi cái gì cũng từ từ thôi chứ. 2 người kia là pạn ở Hà Nội của tui, còn đám người kia là những người gây sự với pạn của tui

-vậy chuyện đó ra sao rồi?

-giải quyết ổn thỏa cả rồi

-giải quyết sao?

-thì đưa tiền thôi. Á mà ông muốn phá đám đó hả?

-phá đám?

-coi đi, hết phim rồi còn đâu

-xin lỗi, xin lỗi mà

-lỗi phải gì

-thôi mà, nha nha nha-cái tính trẻ con không bỏ nổi

Đề xin nó bỏ qua cho cái lỗi lầm của mình, hắn đành còng lưng đạp xe chở heo, ý nhằm chở nó về nhà *cơ mà nó với heo cũng giống nhau mà nhỉ ^^* nhưng nó vẫn không tha, trên đường đi lại tiếp tục cãi nhau, nói nhảm. Phải đến khi hắn chở nó đi ăn nó mới hết cái tật nói nhảm đó *ăn sao nói ^-^*

Đến nhà cũng đã 7h, vì trước khi đi hắn có gọi điện nói trước với mẹ hắn nên mẹ mới tha cho 2 đứa. sau khi chào hỏi cả nhà nó lên phòng thay đồ và giúp việc nhà

-cô ơi, 8h tối nay con đi với pạn, cô cho con đi nhé-nó nói

-pạn nào thế con? Trước giờ cô có thấy con đi chơi vào ban đêm đâu?

-mấy đứa pạn từ Hà Nội vào thăm con

-ừ cũng được, nhưng thế thì bao giờ con về?

-cô cho con đến ở với mấy đứa đó 5 ngày cô nha-nó năn nỉ

-thôi được, trước giờ con cứ ở nhà mãi chắc buồn lắm, cho con đi đó, chơi vui rồi về nha

-con cảm ơn cô

, giờ con đi chuẩn-thời để việc đó mai cô làm cho bị đi

-dạaaaaaaaaa

Nó tung tang chạy lên phòng, lên đến cầu thang thì nó gặp hấn

-làm gì mà nhảy nhót ghê thế?

-kệ tui à nha

Hấn đi xuống nhà, nó thì nhảy vào phòng bỏ nào là quần áo, sách vở,... rồi đi xuống nhà. Thấy nó hấn hỏi

-ê làm gì mà mang cả vali như thế? Có việc gì à?

-kệ tui-nó nói xong lè lưỡi trêu hấn bằng được

-thưa cô con đi, cô gửi lời chào đến chú và mọi người hộ con *pa hấn đến công ti còn mọi người thì đều không có ở đó *

-ê pà đi đâu? Đi ra Hà Nội hả?-hấn nắm chặt tay nó

-ui da, pò ra coi.-nó nhăn nhó

-ừ, con bé nó đi đấy-mẹ hấn

-không được

-tại sao không?

-vì...vì nhóc sẽ học làm ở đây mà

-giờ con bé không học nữa thì đi thôi

-không được

-...-mẹ hấn với hấn cứ đứng tranh luận mà nó thì chả hui mô tê gì hết

Mãi có tiếng chuông cửa cuộc tranh luận mới ngưng lại, nó rút tay ra khỏi tay hấn đi ra mở cửa

-Quậy ới xong chưa, ta đi nào-Ly với Minh

-rồi rồi, tui vào lấy vali đã

-mau nha

Nó vào cầm vali rồi cúi đầu chào mẹ hấn, chuẩn bị đi thì hấn lại nắm cổ tay nó

-ai cho phép pà đi chớ

-cô cho tui đi rồi

-thả cho con bé đi đi, trễ giờ bây giờ

-không được, hồi chiều còn đi coi phim sao pà không nói là pà sẽ ra lại Hà Nội?

-ai nói tui về nhà hồi nào???

-thế sao pà cầm vali đi đâu???-hấn nghịch mặt ra, sau đó quay ra thì thấy mẹ hấn bịt miệng cố nén cười

-mệt quá, tui đi đó-nó cầm vali đi, hấn thì còn nghịch mặt ra, chắc còn chưa hui gì *thiên tài là đây!!!*

Nó le lên 1 chiếc siêu xe rồi vẫy vẫy tay chào sau đó khởi động xe chạy mất

-mẹ chuyện này là sao???-hấn quay sang chỗ mẹ hấn như sắp chết vì cười không bằng

ngghi ngờ quá đi mất, chị Linh nhà mịh đi mà anh Duy lại thế nhĩ. không cho đi cơ đấy ^^

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Chỗ tụi nó

-ê Quậy-nhỏ Ly

-hả?-nó

-tên đó sao quan tâm pà dzữ thế??-Ly

-còn ngăn cản pà nếu pà trở lại HN nữa chứ!-Minh cũng chen vào

-ai mà pít. Mà thôi đi mau về chỗ 2 người đi cho tui cất đồ đã, mau lên còn đi quậy 1 bữa cho đã

-ok. Đi thôi-2 người kia

Sau khi cất đồ đạc nó cùng 2 người bạn đến bar SM-nơi mà tụi nó đã nhắc đến khi ăn kem để làm 1 số việc. sau khi nói gì đó với chủ của bar nó và 2 người bạn tìm 1 chỗ trong khuất uống ít rượu

-à mai tui tui cũng đến trường pà để học đó-Ly

-cái gì???

-gi mà la dzữ thế? Người ta nhìn kia

-sao lại đi học?

-thì tui tui cũng muốn biết chỗ pà học ra sao, với lại lâu rồi chưa đi học nên pùn quá.

-2 người làm như đi chơi ấy nhỉ

-thì vốn là vậy mà

-à mà sao mấy người kia chưa về nhỉ? Nhớ quá à

-ừm nhớ thiệt. đầy đủ nhóm Quậy của pạn mình thì có thể quậy 1 bữa ra trò rồi.

-mà họ làm gì mà lâu thế nhỉ? Sao không làm mau mau rồi về tập hợp chơi chứ

-nói mới nhớ không biết cặp pà Thanh với pà Quế sao rồi, mới nghe đính hôn với nhau là zọt đi chơi liền

-ừm, còn không biết đại ca đạo này sao rồi, mà ông có biết không Trọng Minh?-nó quay ra hỏi nhưng chẳng thấy bóng dáng đâu

-ủa tên đó đâu?-Ly

-sao pà hỏi tui? Chồng pà chứ có phải chồng tui đâu mà tui quản!-nó trêu

-chồng cái đầu mày đó!

-chồng đầu tui? Trước giờ chỉ nghe chồng của ai thôi chứ chưa nghe chồng của đầu, chồng của tay đâu nhá

-sao pà cứ thích chọc điên tui thế không biết

-không tìm chồng pà à?

-ai mà thèm, hần sao kệ hần chứ, ai nói tui sẽ lấy hần bao giờ đâu!

-thế giờ pà đi đâu?

-đi lấy thêm rượu

-kêu đem đến đây cũng được mà, cần gì phải đến chỗ quầy rượu

-tui muốn tìm xem có loại rượu nào mới không

-tiện tìm chồng luôn nghe

-đã bảo không phải mà

Nhỏ Ly đi xong khuất nó mới dám cười, cười cái kon pạn ngày nào cũng cãi nhau với người kia *ý nói anh Minh* để rồi giờ chỉ cần xa là không chịu được thế này đây. Nó nhăm nháp ít rượu, chọt.... nó đi nhanh đến chỗ 2 người pạn của nó

-ê tui bây đi về

-sao thế? Chơi thêm tí nữa đã

-mau

-đi đâu cho được, haha không ngờ lại gặp tui mày ở đây-1 người đứng sau nó nói

-ra là mày. mày muốn gì?-Ly lên tiếng

-yên nào pà già.-Minh nói nhỏ

-mấy người thôi đi, đi mau lên-nó nói nhỏ và kéo 2 người pạn đi ra cửa bar

-định đi đâu, tui tao còn chưa nói gì mà đã lo chạy rồi à? Chẳng phải khi trưa hăng hái lắm kia mà!-tên đó nói

-tên này...-Ly

-pà nhìn cái pàn kia đi-Minh nói nhỏ với nhỏ Ly rồi hướng tay về 1 cái pàn trong 1 góc của bar có 3 người con trai đang ngồi

Ly nhìn sau đó quay sang nó nhìn ý như muốn hỏi “là họ???” thì nhận được cái gạt đầu từ nó. Nó cố gạt tên đó đang chắn đường kia để sớm thoát khỏi đó, giờ đây mong muốn của nó chỉ là được rời xa chỗ đó càng sớm càng tốt, nó không muốn hẳn biết về nó và nghi ngờ bất cứ điều gì về nó. Nhưng tên to con đó vẫn ngang bướng không tránh đường mà còn si nhục bọn nó, nói bọn nó là đồ hèn hạ,... nó siết chặt nắm đấm, chuẩn bị cho tên đó 1 cú vào xê cấp cứu thì có cánh tay kéo nó về phía sau rồi người đó tiến lên trước mặt tên cầm đầu

-đừng ý đông mà ăn hiếp yếu, đây là địa bang hoạt động của tui này. Nếu không muốn như xương thì biến đi -hắn *thì ra giới thiệu này giờ là nói về nhân vật chính này đây*

-mày là ai mà dám?-tên đó

-tao là chủ bar này, thế theo mày tao là ai?

-mày không lẽ là...

-có vẻ biết nhỉ? Vậy còn không mau biến đi-hắn đe dọa

Mấy tên kia nghe xong hẳn nói thì biến ngay luôn để lại bar với vô số lời bàn tán

-không lẽ người đó là...thật sao?

-mày mấn là mình chưa đắc tội với người này!

-....

-sao nhóc đến đây?-hắn hỏi nó, giọng nghiêm trọng

-thì đã bảo là đi chơi mà-nó

-nhóc cũng biết đến những nơi này cơ đấy

-có đến 1 vài lần nên biết thôi, mà đây là bar của ông à? Cô có biết cái bar này của ông không?

-chuyện này...

-vậy chuyện này coi như không có, ông không nhắc lại nữa và tui cũng không nói cho cô biết là được. vậy đi nha-nó nói xong liền kéo “lê lét” 2 đứa pạn ra cửa bar chẳng để cho hấn kịp nói bất cứ điều gì

Về đến nhà *nhà này là của anh Minh nha, hồi trước có mua mà chưa dọn đến ở bao giờ nha*

-mệt quá, sao lại gặp cái bọn dở hơi đó không biết-Ly uể oải ngồi xuống ghế nói

-lại gặp cả tên đó nữa chó-nó

-nói mới nhớ, tên đó quan tâm Quậy ghê ta, còn bảo vệ nhóc nữa chó !-Minh nói *mấy anh trong nhóm Quậy đều kêu nó là “Quậy”, có khi là “nhóc” hay còn có khi kêu là “pà” như mấy chị kêu zới nhau zậy đó*

-quan tâm gì đâu, bar hấn nên hấn sợ hư đồ đạc, sợ mất khách nên bảo vệ thôi. Có phải làm vì tui đâu

-ai mà biết được-2 người kia đồng thanh –vội lại tên đó giàu mà tiếc gì mấy cái ly vỡ-Ly nói thêm

-kệ hấn đi. Mà hồi trưa đánh nhau rồi, nếu không thì mấy tên đó chết với tui. Biết vậy hồi trưa oánh cho bọn đó nhập viện luôn cho rồi –nó nói mà đưa tay múa chân phụ họa làm 2 người kia cười sặc sụa

-mà ngày mai 2 người đi học thể chuẩn bị sách vở gì chưa?-nó

-rồi-đồng thanh

-chuẩn bị khi nào thế? Tui có thấy 2 người mua sách vở gì đâu?

-thì 2 người nên mua tạm 2 cuốn vở với 2 cây bút, 1 thước kẻ là xong cần gì mà nhiều. –Ly iếng tào vào miệng nhai còn nó thì té ghế xém xiu

-2 người đi học chỉ đem thể thôi á?

-chớ sao, mua nhiều tốn kém. Thời đại này là phải tiết kiệm!

-ừm, tiết kiệm tiền mua sách vở mà để dành tiền đi quậy sau đó bồi thường. biết cách tiết kiệm ghê ta

-chớ pà nghĩ học đến mấy năm lớp 11 cho zui rồi mà còn học cái gì nữa, mấy cái đó thuộc hết tron rồi dùng sách làm gì-Minh

-thôi tui không cãi lại 2 vợ chồng các người, tui đi ngủ-nó đi thẳng zô phòng của nó

-biết điều đó-2 người kia đồng thanh-á, pà nói cái gì? Ai là vợ/chồng tên này/pà già này?-tiếp tục đồng thanh *anh chị này hợp ghê hen *

Nó thì biết điều nên mới zọt lẹ zô phòng rồi còn đâu, 2 người kia cũng ai về phòng nấy ngủ lấy sức chuẩn bị cho ngày hôm sau phá làng phá xóm ý nhằm phá trường phá lớp cả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lớp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Sáng hôm sau...

Trên con đường tấp nập người đi lại có 3 người chạy...như vận động viên thi đấu. tốc độ đáng kinh ngạc làm bao nhiêu người đi đường “đứng hình” khi nhìn thấy. vâng, đó chính là nó cùng 2 người pạn chí cốt đó mn, pạn nó đã là tâm điểm vì sức chạy khủng khiếp kia mà còn gây thêm chú ý vì vừa chạy vừa cãi nhau, oánh nhau loạn xạ ngẫu cả lên.

-tại pà không đó, ngủ cứ như chết ấy. –Minh trách nó

-chớ nhỏ Ly chả ngủ như tui còn gì. Có nói thì cũng đừng có bỏ sót 1 người chó, chả biết cố ý hay vô ý đây-nó “chơi” lại Minh

-nhưng tui ngủ dzậy sớm hơn pà-Ly

-đúng zậy-Minh

-hừ, sớm hơn có nhieu đâu, 2' chớ mấy. zới lại ai mà không biết 2 người là “vợ chồng son”-nó không chịu thua

Bốp

-á, mắc gì 2 người oánh tui-nó ôm đầu-đầu muốn rớt nước mắt

-ai kêu pà nói bậy-2 người kia đồng thanh

-bậy con khi mồm, 2 người chẳng phải là zậy sao mà bậy. dù sao thì sau này cũng là vợ chồng thôi. Khi đó tha hồ mà nghe “vợ ơi” zới lại”chồng ơi” ngọt xớt ha-nó chọc tức 2 người kia

-pà được lắm, à phải rồi thế còn cái người tên Duy kia thì sao đây nhĩ? Đó cũng là “chồng” pà kia mà. chu choa chừng đó chắc pà “hạnh phúc” lắm đó à nha-nhỏ Ly chơi lại nó

-chính xác-Minh đưa ngón tay cái lên

Và thế là từ 3 đứa chạy ngang hàng thì giờ đây là tình trạng 2 người chạy 1 người đuổi theo, tất nhiên tụi nó chạy nhưng không quên xô xiên nhau.

-phù... phù... phù, mệt... mệt quá. May là vào kịp, tí nữa là phải leo tường như khi trèo cây. 2 người lâu nay có tập thể dục không mà sao chạy như... tên lừa zậy-Minh vừa thở vừa nói

-ngủ còn không đủ thời gian mà thể dục! -nó

-công việc đầy đầu nè, thời gian đâu mà thể dục chứ-Ly

-ủa pà công việc gì zậy?-nó và Minh đồng thanh hỏi nhỏ

-thì... thì quậy chứ gì-Ly nói xong thì đi thẳng vào trường

-chời đất ơi-nó với Minh tiếp tục đồng thanh rồi cũng đi vào trường

Vì vừa đi vừa giỡn, chạy nhảy lung tung mà 3 đứa bị trễ giờ. May cho nó là gặp cô chủ nhiệm hiền nên được tha tội cho về chỗ, còn 2 người kia phải đứng giới thiệu về bản thân. Cô xếp 2 người kia ở 2 chỗ khác nhưng 2 người lanh lẹ năn nỉ 2 người ngồi trước nó chuyển chỗ nên giờ 2 người đó ngồi ở bàn trên bàn nó. 2 người kia thì hí ha hí hửng làm quen với nhiều bạn trong lớp còn nó thì phải chịu trận với 2 nhỏ bạn và 2 ông bạn pàn dưới

-ê chiếc siêu xe đó là sao hả?

-bạn người đó là ai?

-sao pà lại có chiếc siêu xe đó?

-chiếc xe đó là của pà thiệt hả?

-.....

nó phải giải thích như những gì nó nói với hần, nhưng tụi bạn chưa muốn buông tha, lúc sau nó mới được tha cho. Nóp thở phào nhẹ nhõm cả người thì...

-ê nhóc lùn, hôm bữa chiếc siêu xe đó là sao?-1 thằng bạn trong lớp hỏi nó

Thằng bạn đó vừa hỏi xong là như những người còn lại đồng loạt hỏi tập thể hay sao ấy. câu hỏi thì y hệt như của hần với mấy đứa bạn. nó nằm dài lười biếng, thật ra là nãy giờ nó giải thích cho 4 người kia hiểu là nó nói muốn gây lười luôn rồi, giờ đây cái lớp hơn 40 người này hỏi thì chắc nó nói đến đau họng, khó thở rồi nhập viện luôn quá. May mắn cho nó là cô chủ nhiệm vào lớp nên cái lớp im lặng, không ai hỏi nó nữa. nó thầm cảm ơn pà cô chủ nhiệm đã cứu sống nó *nãy giờ pà cô ra ngoài đến phòng hiệu trưởng nên cái lớp cứ như 1 cái chợ zậy đây*

Tiết học không yên ổn khi có thêm 2 người kia. nhỏ Ly làm bọn con trái phất “choáng” vì nhìn nhỏ hiền hiền zậy mà làm ông thầy “Tiến tặc kè” phải “tề lười”, ông thầy nói không qua nhỏ *vốn dĩ có ai mà nói qua chị này đâu cơ chứ*. còn Minh thì làm pà cô dạy Anh muốn điên lên mà ...vào viện luôn.

Chuyện là trong tiết Sử thầy thấy nhỏ Ly với Minh không mang theo sách nên bắt 2 đứa đứng góc lớp.

-thưa thầy thì tại sao tụi em phải đem sách vậy ạ?-Ly hỏi thầy

-tất nhiên khi em đi học em phải đem theo sách. Nếu em không đem thì phải bị phạt, tôi không chấp nhận 1 học sinh lười biếng đến nỗi sách cũng không thèm đem theo.

-nhưng đem sách là để học đúng không ạ

-đúng

-nhưng em đã học xong bài trong sách rồi thì em không cần phải đem theo sách nữa đúng không ạ?

-em nói sao cơ?

-thầy có thể hỏi câu nào ở trong sách cũng được, nếu em trả lời sai thì thầy có thể phạt em cũng được mà

-được thôi

Ông thầy hỏi nhỏ tùm lum câu, từ dễ đến khó nhưng nhỏ đều trả lời đúng chẳng sai 1 tí ti nào làm ông thầy “đỏ mặt” tìm câu hỏi để hỏi nhỏ. Hỏi 1 hỏi ông thầy hỏi sai 1 chút về thời gian trong câu hỏi, thế là nhỏ Ly đi thẳng lên bàn giáo viên rồi bắt đầu “giảng” lại các sự kiện lịch sử từ A đến Z cho cả lớp lần ông thầy nghe. Nhỏ vừa chỉ lên bản đồ vừa giảng không cần sách vở làm bao nhiêu đứa “choáng” vì khả năng của nhỏ. Nhỏ “giảng” xong thì trở lại chỗ ngồi để lại bao nhiêu ánh mắt hâm mộ của cả lớp *trừ nó* và ánh mắt tức tối của ông thầy.

-tại em thấy thầy bị nhầm nên giúp thầy thôi ạ-nhỏ nói mà mắt chớp chớp về hiền lăm lăm cơ ạ

Ông thầy tức quá đến nỗi mà phải đến văn phòng để nguôi cơn giận. còn cả lớp thì trầm trồ khen ngợi nhỏ. Minh thì đưa ngón tay cái lên tán thưởng, nhỏ bây giờ thì phồng mũi cả lên.

Trong tiết Anh thì Minh dùng luôn tiếng Anh để “đá xoáy” cách ăn mặc “hoi khác người” của pà cô làm pà tức muốn xị khói đầu luôn.

Thế là 2 người đã mau chóng hòa nhập vào tập thể lớp, nói chuyện, cười đùa vui vẻ như đã từng học với nhau từ...mẫu giáo ấy.

Giờ ăn trưa, tuy là mới quen nhưng 2 người kia cũng ngồi ăn cùng nó với 5 người bạn kia, cả nhóm làm cho căn tin náo loạn *vì tụi nó cãi nhau, gây nhau chí chóe cả lên và khả năng ăn nhu vô đôi của 2 đứa bạn nó. khả năng đó làm bao nhiêu nam sinh và nữ sinh choáng, cứ tưởng đẹp trai xinh gái thế mà ăn.khùng bố quá.*

Nó chỉ chú ý mồi vào phần ăn trưa, đang ăn thì điện thoại nó reo lên nhưng nó cũng chẳng cần bắt máy *lo ăn thôi mà*. chuông reo không dừng nên nó đành miễn cưỡng cầm điện thoại lên xem kẻ nào dám phá rối lúc nó đang ăn trưa. Nó lười biếng nhìn vào màn hình nhưng sau khi nhìn nó giật mình làm rơi luôn cái muỗng đang cầm trên tay.

-gì vậy? sao mặt mày khó coi dzữ dzậy?-Ly hỏi

-...-nó không nói gì, tay run run

-ê pà bị gì vậy?-Ly tiếp tục hỏi nó còn mấy người còn lại thì nhìn nó chăm chăm

Nhỏ Ly không chịu được tò mò cầm điện thoại nó lên xem, xem xong thì cũng ghê mặt ra, tay run lên y như nó. Minh thì bình tĩnh hơn, không run như 2 chị nhưng mặt cũng biến sắc ít nhiều. thấy kì nên mấy người kia cũng xem thử nhưng chỉ thấy trên điện thoại nó có ghi tên người gọi là “đại ca” thôi nên hỏi nó

-ê...bắt máy đi nhóc. Chuông kêu từ nãy đến giờ kia-hắn nói

-à...ừ-nó

-cẩn thận nha-2 đứa kia

-alo, chào đại ca. lâu lắm đại ca mới gọi về đó nha-nó nói như zui zẻ lắm

-vâng ạ-giọng yếu xìu

-dạ

-hẹn sớm gặp lại đại ca

Kết thúc cuộc nói chuyện điện thoại nó như mất hết hồn vía, mặt đăm chiêu suy nghĩ, nhỏ Ly với mấy người kia hỏi nó nhiều lắm nhưng nó chẳng phản ứng gì. Mãi đến khi nhỏ Ly không chịu được oán cho nó 1 cái rõ đau vào đầu thì nó mới...tĩnh.

-đại ca của pà nói gì thế?-Minh và Ly đồng thanh

-không có chuyện gì đâu, mà tui lên lớp trước nha. Tui ăn no rồi-nó nói xong thì đứng dậy lên lớp

Những ai có mặt ở căn tin được dịp choáng lần 2, có người còn há miệng to hết cỡ, mắt tròn xoe. *sự kiện của năm mà lại!* nó-lần đầu tiên 1 người ăn từ khi chuông báo đến giờ ăn trưa đến khi “tàn cuộc” mới đành lòng quay gót về lớp mà hôm nay ăn chưa đủ 15’ mà đã no thì phản ứng của mọi người vậy là điều tất nhiên @@. Thấy nó vậy mấy bạn cũng vội thanh toán rồi lên lớp zới nó, My và Ánh thì cứ năn nỉ nó kể chuyện gì vừa xảy ra cho bằng được.

Buổi học kết thúc thì cả bọn kéo nhau đi “kern” như mọi hôm. *mới nãy ăn ít cơm trưa tưởng không muốn ăn chứ, ai dè...chậu nào cũng không thiếu mặt chị Linh nhà mình @@*

Ăn uống nó nê cả bọn rủ nhau đi chơi, đi đủ chỗ rồi cuối cùng đến hơn 9h nó mới về đến nhà. đến nơi là nó liền nằm dài lên ghế đệm mệt mỏi

-ê có chuyện gì vậy hả?-nhỏ Ly khoanh tay chờ câu trả lời của nó với vẻ mặt nghiêm túc

-có chuyện rồi-nó ngồi dậy, mặt cũng không còn vẻ đùa giỡn như mọi khi

-chuyện gì?-Minh

-đại ca nói lão Mike đã xâm nhập vào công ti của đại ca rồi. có vẻ lão muốn biết thông tin về tội mình đó, và lão có vẻ muốn thu tóm cổ phần từ 1 số người trong công ti của nhỏ Thanh thì phải. tui cũng chỉ nghe đại ca nói sơ qua thôi.-nó

-đại ca có nói thêm gì nữa không?-Ly

-nếu nghiêm trọng hơn thì có thể 1 tháng nữa ta phải sang chỗ nhỏ Thanh và đại ca. còn nữa vụ hôm trước tội mình gây nhau đại ca nói sẽ xử nặng đó

-cái gì cơ? Chuyện đó đại ca cũng biết hả?- Ly

-tui chịu, đại ca nói vậy. lần này tội mình chết chắc rồi-nó

-thôi hôm nay ngủ sớm vậy, mệt mỏi quá-Minh

-mà chuyện Piter tính sao đây, nếu bar đó của Duy thì lỡ bị phát hiện sao? -Ly

-đúng rồi, e là không thể làm được rồi-nó

-thì chỉ cần làm hẩn không có mặt trong quán là được mà-Minh

-ừ ha, vậy chuyện này dễ “xo” rồi-Ly

-vậy giờ tui về phòng đây

Nó nói xong thì cả 3 trở về phòng của mình, ngủ 1 giấc ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Ôsin Cùng Lóp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.